Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018

Met ons. In Weert.

Inhoudsopgave

Artikel 1. Algemeen 2
1.1 Begripsbepalingen 2
1.2 Reikwijdte 3
1.3 Beleidsregels 3
Artikel 2. Melding en onderzoek 3
Artikel 3. Aanvraag 3
Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening 3
Artikel 5. Inhoud beschikking 5
Artikel 6. PGB 5
6.1 Vaststellen hoogte pgb 5
6.2 Regels voor pgb: begeleiding 6
6.3 Regels voor pgb: hulp bij het huishouden 7
Artikel 8. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning 8
Artikel 9. Meldingsregeling calamiteiten en geweld 9
Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik 9
Artikel 11. Opschorting betaling uit het pgb 9
Artikel 12. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen 9
Artikel 13. Jaarlijkse waardering mantelzorgers 9
Artikel 14. Verhouding prijs en kwaliteit levering dienst door derden 10
Artikel 15. Klachtregeling 10
Artikel 16. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning 10
Artikel 17. Betrekken van ingezetenen bij het beleid 10
Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht 11
Artikel 19. Inwerkingtreding en citeertitel 11

Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018

De raad van de gemeente Weert;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 13 december 2017 (RAD-001470);
gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, derde en zevende lid, 2.1.5, 2.1.6, 2.3.6 en 2.6.6 eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, en artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;
gezien de adviezen van de Raadscommissie Bedrijfsvoering & Inwoners en het Platform Wmo;
overwegende dat inwoners een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven; dat van inwoners verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan; dat inwoners die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen en participeren; dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang, en dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

besluit vast te stellen de **Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018**.

Artikel 1. Algemeen

1.1 Begripsbepalingen
In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare diensten en producten;
b. beperking: aan de cliënt verbonden factoren die er toe leiden dat deze niet (geheel) in staat is tot zelfredzaamheid en participatie;
c. bijdrage in de kosten: bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de wet;
d. diensten: elke niet-tastbare voorziening;
e. eigen kracht: het vermogen van mensen om zelf, dan wel met het sociale netwerk, oplossingen aan te dragen voor de hulpvraag en deze (deels) zelf uit te voeren;
f. gesprek: het gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
g. hoofdverblijf: de feitelijke woonplaats, dan wel de plaats waar cliënt daadwerkelijk zal wonen;
h. hulpvraag: behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
i. kostprijs: de prijs waarvoor de gemeente de voorziening in natura heeft ingekocht bij de aanbieder of leverancier en de daarin begrepen onderhoudskosten, dan wel de hoogte van het toegekende pgb;
j. maatwerkvoorziening: de maatwerkvoorziening als genoemd in artikel 1.1.1. van de wet die zowel in de vorm van natura of pgb wordt verstrekt;

k. melding: melding aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
l. naaste familie: een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger van de pgb-houder en waarmee de pgb-houder geen arbeidsovereenkomst aangaat;
m. niet-professional in loondienst: een persoon in loondienst, niet zijnde een zorgprofessional, waarmee de pgb-houder een arbeidsovereenkomst aangaat;
n. onderzoek: het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet;
o. ondersteuningsplan: een door het college vastgesteld plan over de te behalen resultaten en de inzet van activiteiten;
p. onderzoeksverslag: het verslag van alle relevante informatie uit het onderzoek;
q. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
r. professionele organisatie: een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdelen a, c, d of e, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning;
s. wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
t. zorgprofessional in loondienst: een persoon die is ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG-register), voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van zorg;
u. zzp'r of freelancer: een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning.

1.2 Reikwijdte
Deze verordening heeft betrekking op de regels die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de wet, met uitzondering van de maatwerkvoorzieningen met betrekking tot beschermd wonen en opvang.

1.3 Beleidsregels
Het college stelt beleidsregels vast voor de uitvoering van deze verordening.

Artikel 2. Melding en onderzoek
1. Na ontvangst van de melding van een hulpvraag, voert het college het onderzoek uit conform het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, door middel van een gesprek.
2. Het college onderzoekt, naast de in artikel 2.3.2, vierde lid, van de wet genoemde zaken, in het gesprek het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning.
3. Het college informeert voorafgaand aan het onderzoek de cliënt over de gang van zaken, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure.

Artikel 3. Aanvraag
Het college merkt een door cliënt ondertekend en bij het college ingediend onderzoeksverslag aan als aanvraag als bedoeld in artikel 2.3.5 van de wet.

Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening
1. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening als hij voldoet aan de criteria van artikel 2.3.5, derde en vierde lid, van de wet en voor zover op grond van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2 van de wet, blijkt dat de daarin genoemde mogelijkheden vanuit eigen kracht onvoldoende een oplossing bieden tot zelfredzaamheid en participatie.
2. Een cliënt komt, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening als bedoeld in artikel 2.3.5, derde lid, van de wet:
a. indien het een voorziening betreft die de cliënt na de melding en vóór de datum van

het besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend of de noodzaak achteraf nog kan worden vastgesteld;
b. indien de aanvrager van de voorziening niet zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de gemeente Weert.

3. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:
a. voor zover het voorzieningen betreft in niet noodzakelijke gebruiksruimten;
b. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte;
c. in specifiek op mensen met beperkingen gerichte woongebouwen wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten dan wel woonvoorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kunnen of hadden kunnen worden meegenomen;
d. in gemeenschappelijke ruimten in woongebouwen, die recent gebouwd zijn en na 1 januari 2010 zijn opgeleverd, en waarmee bij de bouw op eenvoudige wijze en zonder aantoonbare meerkosten rekening kan worden gehouden of had kunnen worden gehouden.
e. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;
f. als de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;
g. als de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud dan wel slechts strekt ter renovatie van de woning of deze in overeenstemming te brengen is met de eisen die redelijkerwijs aan de woning mogen worden gesteld.

4. In afwijking van het gestelde in het tweede lid aanhef onder b, kan een maatwerkvoorziening getroffen worden voor het bezoekbaar maken van één woning indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een instelling op grond van de Wet langdurige zorg in de gemeente Weert.

5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven, waarbij in principe de volgende afschrijvingstermijnen gelden:
a. voor woonvoorzieningen:
- sanitair 25 jaar
- natte cel 25 jaar
- keuken 15 jaar
- toilet en kranen 15 jaar
- aanbouw 25 jaar

b. voor overige hulpmiddelen:
- rolstoelen en vervoersvoorzieningen 7 jaar
- kinderhulpmiddelen, douche- en toilethulpmiddelen 5 jaar

6. De in lid 5, onder a en b, genoemde afschrijvingstermijnen zijn richtlijnen. Dit betekent dat in individuele situaties voor een specifieke voorziening een afwijkende afschrijvingstermijn kan worden bepaald.

7. Indien na de geldende afschrijvingstermijn uit een technische controle door de aanbieder blijkt dat de maatwerkvoorziening nog adequaat is, bestaat geen aanspraak op een vervangende voorziening.

8. In afwijking van het vijfde lid kan een voorziening worden verstrekt als deze nog niet technisch is afgeschreven, als:

a. de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
b. de cliënt op een naar het oordeel van het college toereikende wijze tegemoet komt in de veroorzaakte kosten;
c. de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.

9. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is verstrekt het college van de adequate voorzieningen de goedkoopste voorziening.

Artikel 5. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval gemotiveerd vastgelegd:
   a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is, zoals beschreven in het ondersteuningsplan;
   b. wat de ingangsdatum en de duur van de verstrekking is;
   c. de kostprijs van de voorziening;
   d. hoe de voorziening wordt verstrekt;
   e. indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
   f. de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening zijn verbonden.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval gemotiveerd vastgelegd:
   a. voor welk beoogd resultaat het pgb dient te worden aangewend, zoals beschreven in het ondersteuningsplan;
   b. wat de ingangsdatum en de duur van het pgb is;
   c. welke kwaliteitseisen gelden voor de maatwerkvoorziening;
   d. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
   e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb;
   f. de rechten en plichten die aan het ontvangen van een pgb zijn verbonden.
4. Als sprake is van een te betalen bijdrage wordt de cliënt daarover in de beschikking geïnformeerd.

Artikel 6. PGB

6.1 Vaststellen hoogte PGB

1. De hoogte van een pgb wordt vastgesteld op basis van een voorziening in natura die gelijkwaardig kan worden geacht aan de ondersteuning zoals bedoeld in artikel 2.3.6, tweede lid onder c, van de wet en waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede voorzieningen, van derden te betrekken.
2. De hoogte van het pgb voor rolstoelen, hulpmiddelen en vervoersvoorzieningen bedraagt in ieder geval niet meer dan de huur-, dan wel aanschafprijs van de goedkoopst passende bijdrage, waaronder gerekend onderhoud, reparatie en verzekering zoals die door het college aan de aanbieder verschuldigd is.
3. Bij de vaststelling van de hoogte van het pgb kan het college rekening houden met de (extra) kosten van de WA-verzekering bij vervoersvoorzieningen.
4. De hoogte van het pgb voor een woonvoorziening wordt afgestemd op:
   a. de aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de woonvoorziening. Indien de woningaanpassing in zelfwerkzaamheid wordt getroffen vervallen de loonkosten;
   b. het architectenhonorarium, indien dit noodzakelijk is, tot ten hoogste 10% van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald voor de leden van NLingenieurs en BNA in DNR 2011;

c. de kosten voor het toezicht op de uitvoering indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom;
d. de leges voor de bouwvergunning, voor zover de bouwvergunning betrekking heeft op het treffen van de woningaanpassing;
e. de door college schriftelijk goedgekeurde kostenverhoging, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien had kunnen zijn.

5. Voor de verstrekking van een pgb voor een woonvoorziening gelden de volgende voorwaarden:
a. met de werkzaamheden waarop de maatwerkvoorziening betrekking heeft, mag geen aanvang worden gemaakt voordat het college positief heeft beslist op de aanvraag;
b. het college heeft desgevraagd op één of meer door het college te bepalen tijdstippen toegang tot de woning of het gedeelte van de woning waar de aanpassing wordt aangebracht;
c. de cliënt verstrekt desgevraagd inzage in de bescheiden en tekeningen die betrekking hebben op de woningaanpassing;
d. aan het college wordt desgevraagd de gelegenheid geboden tot het controleren van de gerealiseerde woonvoorziening.

6. Het college kan het pgb in gedeelten (laten) uitbetalen.

7. De cliënt aan wie een pgb is verstrekt voor het realiseren van een woonvoorziening aan de woning is verplicht zorg te dragen voor een opstalverzekering die in voldoende mate de te verzekeren waarde van de woning dan wel de getroffen woonvoorziening dekt voor het risico van schade.

6.2 Regels voor pgb: begeleiding

1. Onder begeleiding als bedoeld in dit artikel wordt verstaan: begeleiding individueel, begeleiding in groepsverband (dagbesteding) en kortdurend verblijf.

2. De hoogte van het pgb voor begeleiding bedraagt niet meer dan het tarief waarvoor het college de diensten heeft ingekocht.

3. Het pgb voor begeleiding als bedoeld in het eerste lid is afgeleid van het voor 2014 geldende tarief voor pgb's op grond van de AWBZ.

4. Bij de vaststelling van de hoogte van het pgb hanteert het college de volgende categorieën:
A. Maximaal 100% van het AWBZ tarief bedoeld in het derde lid indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:
- een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdelen a, c, d of e, van de Handelsregisterwet 2007; en
- waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in dit artikel.

B. Maximaal 80% van het AWBZ tarief bedoeld in het derde lid indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:
- een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in dit artikel; en
- die toebehoort aan een zelfstandige zonder personeel aan wie een geldige beschikking als bedoeld in artikel 3.156 van de Wet inkomstenbelasting 2001 is afgegeven.

C. Maximaal 80% van het AWBZ tarief bedoeld in het derde lid indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:
- een persoon die is ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van maatschappelijke ondersteuning; en

- waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene daarover verantwoording is verschuldigd een arbeidsovereenkomst aangaat.

D. Maximaal het uurloon dat afgeleid is van het wettelijk minimumloon, vermeerderd met 20% van dat loon indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:

- een persoon niet zijnde een persoon als bedoeld in categorie C; en
- waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene die daarover verantwoording is verschuldigd een arbeidsovereenkomst aangaat.

E. Maximaal het tarief van categorie D verminderd met 20% indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij een persoon zijnde een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger die verantwoording over het pgb verschuldigd is en waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene die daarover verantwoording is verschuldigd geen arbeidsovereenkomst aangaat.

5. Noodzakelijk zittend vervoer van huis naar de dagbestedingslocatie, wordt apart geïndiceerd, waarbij het tarief op €10,00 per dag wordt vastgesteld, wanneer een cliënt daadwerkelijk wordt vervoerd.

6. Noodzakelijk rolstoelvervoer van huis naar de dagbestedingslocatie, wordt apart geïndiceerd, waarbij het tarief op €20,00 per dag wordt vastgesteld, wanneer een cliënt daadwerkelijk wordt vervoerd.

6.3 Regels voor pgb: hulp bij het huishouden

1. Het pgb voor hulp bij het huishouden is afgeleid van de door het college voor 2015 ingekochte diensten in het kader van het resultaat "een schoon en leefbaar huis". Het tarief voor ondersteuning bij huishoudelijke taken bedraagt maximaal € 23,75 per uur.

2. Bij de vaststelling van de hoogte van het pgb als bedoeld in het eerste lid hanteert het college de volgende categorieën:

A. Maximaal 100% van het tarief indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdelen a, c, d of e, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in dit artikel.

B. Maximaal 80% van het tarief indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:

- een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning; en
- die toebehoort aan een zelfstandige zonder personeel aan wie een geldige beschikking als bedoeld in artikel 3.156 van de Wet inkomstenbelasting 2001 is afgegeven.

C. Maximaal het uurloon dat afgeleid is van het wettelijk minimumloon, vermeerderd met 20% van dat loon indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene daarover verantwoording is verschuldigd een arbeidsovereenkomst aangaat.

D. Maximaal het tarief van categorie C verminderd met 20% indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij een persoon zijnde een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger die verantwoording over het pgb verschuldigd is en waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene die daarover verantwoording is verschuldigd geen arbeidsovereenkomst aangaat.

6.4 Regels en voorwaarden met betrekking tot aanwending pgb
1. Een beslissing tot verlening van pgb ten behoeve van een voorziening in natura, begeleiding of hulp bij het huishouden, kan worden ingetrokken als blijkt dat deze binnen zes maanden na toekenning niet is aangewend.
2. Bij de verstrekking van een pgb voor het realiseren van een woonvoorziening dient uiterlijk binnen 6 maanden na het toekenningsbesluit met de werkzaamheden te worden aangevangen.
3. Het pgb voor woonvoorzieningen dient binnen 12 maanden na toekenning te zijn aangewend voor de bekostiging van het resultaat waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
4. Onmiddellijk na de voltooiing van de aanpassingswerkzaamheden in het kader van de woonvoorzieningen, doch uiterlijk binnen 12 maanden na het besluit tot toekenning, verklaart de cliënt schriftelijk aan het college dat de bedoelde werkzaamheden zijn voltooid.
5. De gereedmelding, bedoeld in het vorige lid, is voorzien van een verklaring van cliënt waaruit blijkt dat bij het treffen van de maatwerkvoorziening is voldaan aan de voorwaarden waaronder het pgb is toegekend.
6. Als niet is voldaan aan de voorwaarden als genoemd in het tweede tot en met vijfde lid, kan de beslissing tot verlening van een pgb, (gedeeltelijk) worden ingetrokken.

Artikel 7. Bijdrage in de kosten
1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt, deze in bezit heeft, dan wel gedurende de beoogde periode waarvoor het pgb wordt verstrekt.
2. De bijdrage, dan wel het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs, tenzij overeenkomstig de volgende leden een lagere bijdrage is verschuldigd.
3. In afwijking van artikel 3.8, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 wordt:
   a. de maximale periodebijdrage verlaagd door het percentage, genoemd in dat lid, te verlagen naar 10%;
   b. de inkomensafhankelijke grens verhoogd met 10%;
   c. het marginaal tarief verlaagd naar 9%.
4. De kostprijs van:
   a. een maatwerkvoorziening in natura is gelijk aan de prijs waarvoor de gemeente de maatwerkvoorziening afneemt van een aanbieder;
   b. een maatwerkvoorziening, niet zijnde diensten, in de vorm van een pgb, is gelijk aan het bedrag dat in de vorm van het pgb is toegekend;
   c. een dienst in natura bedraagt een vast bedrag van €150,00 per 4 weken;
   d. een dienst in de vorm van een pgb bedraagt de hoogte van het pgb per 4 weken tot een maximum van €150,00 per 4 weken.
5. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van een woonvoorziening voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
6. De bijdrage in de kosten voor beschermd wonen en opvang wordt vastgesteld en geïnd door het college van de gemeente Venlo.

Artikel 8. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning
1. Onverlet het bepaalde in artikel 3.1 van de wet, zorgen aanbieders voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
   a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
   b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;
   c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van

het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
d. erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken.

2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek als bedoeld in artikel 2.5.1, eerste lid, van de wet, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 9. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik

1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Aan de op cliënt rustende verplichting als beschreven in artikel 2.3.8 van de wet, wordt door cliënt uitvoering gegeven door mededeling te doen aan de regisseur Wmo.
3. Indien het college een beslissing heeft herzien of ingetrokken of herzien op grond van het bepaalde in artikel 2.3.10, eerste lid onder a, van de wet vordert het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, de geldswaarde van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening terug.
4. Het college kan de toepassing van de voorgaande leden achterwege laten indien de toepassing hiervan tot kennelijk onredelijk resultaat leidt.

Artikel 11. Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.
2. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste en tweede lid.

Artikel 12. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen

Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen met het oog op de beoordeling van de kwaliteit, en recht- en doelmatigheid daarvan.

Artikel 13. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

1. Mantelzorgers van inwoners van de gemeente kunnen door middel van een melding bij het college voor het ontvangen van een jaarlijkse blijk van waardering in aanmerking worden gebracht.
2. De jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers bestaat uit waardering in natura.
3. Het college stelt in beleidsregels vast op welke wijze zorg wordt gedragen voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van inwoners van de gemeente.

Artikel 14. Verhouding prijs en kwaliteit levering dienst door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
   a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met een derde; of
   b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
   - een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en
   - de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
   a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet, en
   b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:
   a. de kosten van de beroepskracht;
   b. redelijke overheadkosten;
   c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
   d. reis- en opleidingskosten;
   e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
   f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

Artikel 15. Klachtregeling

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders middels periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 16. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 17. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te

kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.
3. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het eerste en tweede lid.

Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht
1. De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015 wordt ingetrokken op 1 januari 2018.
2. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen dan wel de periode waarvoor deze voorziening is verstrekt is geëindigd.
3. De wijze van berekening voor de bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening die verstrekt is op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015, blijft ongewijzigd, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen dan wel de periode waarvoor de voorziening is verstrekt is geëindigd.
4. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens de Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018.
5. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015, wordt beslist met inachtneming van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015.

Artikel 19. Inwerkingtreding en citeertitel
1. Deze verordening treedt in werking op **1 januari 2018**.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: **Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018**.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Weert op 13 december 2017.

De griffier, De voorzitter,

mr. M.H.R.M. Wolfs-Corten A.A.M.M. Heijmans

Toelichting op de Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018

Inhoudsopgave

Deze verordening 3

Toelichting per artikel 5

Artikel 1. Algemeen 5

1.1 Begripsbepalingen 5

1.2 Reikwijdte 6

1.3 Beleidsregels 6

Artikel 2. Melding en onderzoek 7

Artikel 3. Aanvraag 7

Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening 7

Artikel 5. Inhoud beschikking 10

Artikel 6. PGB 10

Artikel 7 Bijdrage in de kosten 11

Artikel 8. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning 12

Artikel 9. Meldingsregeling calamiteiten en geweld 12

Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik 12

Artikel 11. Opschorting betaling uit het pgb 13

Artikel 12. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen 14

Artikel 13. Jaarlijkse waardering mantelzorgers 14

Artikel 14. Verhouding prijs en kwaliteit levering dienst door derden 14

Artikel 15. Klachtregeling 15

Artikel 16. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning 16

Artikel 17. Betrekken van ingezetenen bij het beleid 16

Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht 16

Bijlage 17

Artikelen Wmo 2015 en Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 17

Het doel van de Wmo 2015
De Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) draagt gemeenten op om zorg te dragen voor maatschappelijke ondersteuning. Onder maatschappelijke ondersteuning wordt verstaan:

- Het bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede het voorkomen en bestrijden van huiselijke geweld;
- Het ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving;
- Het bieden van beschermd wonen en opvang.

Inwoners die zelf, dan wel samen met personen in hun naaste omgeving, onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, kunnen een beroep doen op door de overheid georganiseerde ondersteuning. Deze ondersteuning kan bestaan uit een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening.

Algemene voorzieningen zijn diensten of activiteiten die, zonder voorafgaand onderzoek naar de individuele behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk zijn en die gericht zijn op het versterken van zelfredzaamheid en participatie.

Een maatwerkvoorziening is daarbij een geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen, die afgestemd zijn op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon zelf en/of het eigen netwerk.

Waarom een nieuwe verordening?
Sinds 1 januari 2015 is de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) van kracht. Met de komst van de Wmo 2015 heeft de gemeenteraad het Wmo-beleidsplan[1] en de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015' vastgesteld. Er zijn diverse redenen om met ingang van 1 januari 2018 een nieuwe verordening voor de Wmo vast te stellen.

Sinds de gemeenten verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de Wmo 2015 is er een aantal richtinggevende uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) geweest met betrekking tot de uitvoering van de Wmo 2015:

- De berekeningswijze van de bijdrage in de kosten voor algemene voorzieningen, maatwerkvoorzieningen en pgb's moet volledig in de verordening neer worden gelegd.
- Het toekennen van huishoudelijke hulp in resultaatsgebieden 'schoon & leefbaar huis' vereist een duidelijke maatstaf in de beleidsregels of een concrete beschikking.

Daarnaast is er in het door het Rijk vastgestelde Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 opgenomen dat gemeenten bepalingen dienen op te nemen over de verhouding prijs en kwaliteit bij de levering van diensten door derden.

[1] Beleidsplan Wmo regio Midden-Limburg West 'Klaar voor de start' 2015-16

Tenslotte is er in 2016 is de richtinggevende notitie 'Verwerven in de transformatie van het sociale domein 2018 en verder' vastgesteld. Daar waar in de eerste periode na de komst van de Wmo 2015 bij de gemeente het accent lag op de transitie (overname en organisatorische inbedding van de nieuwe gemeentelijke taken), ligt het accent nu op de transformatie. Met het vaststellen van de notitie is gekozen voor een andere wijze van de verwerving van Wmo-begeleiding. Aan de aanbieders wordt gevraagd om met de cliënt toe te werken naar een vooraf door de gemeente en de cliënt gezamenlijk bepaald resultaat. Wat dit precies inhoudt wordt in de beleidsregels verder uitgewerkt.

Met betrekking tot resultaatgericht werken hanteert de gemeente de volgende uitgangspunten:

- ondersteuningsdoelen en gewenste resultaten vanuit inwonersperspectief staan centraal;
- er moet ruimte zijn voor de professional;
- er is een zekere keuzevrijheid voor cliënten;
- de ondersteuning moet betaalbaar zijn;
- minder bureaucratie;
- er moet één organisatie of persoon verantwoordelijk zijn voor de regie over de ondersteuning;
- de ondersteuning is, waar het meerwaarde heeft, integraal georganiseerd;
- ondersteuning is zo licht als mogelijk en ambulant, tenzij anders noodzakelijk is voor de cliënt;
- de ondersteuning is vanuit cliëntperspectief gericht op participatie en zelfredzaamheid.

Dit alles heeft er toe geleid dat de gehele gemeentelijke regelgeving met betrekking tot de Wmo tegen het licht is gehouden. Hierbij is geconstateerd dat een nieuwe verordening noodzakelijk is. Hierbij is nadere aansluiting bij de VNG-modelverordening gezocht. Ook zijn de beleidsregels maatschappelijke ondersteuning aangepast. De gemeenten Leudal, Nederweert en Weert hebben de uitvoering van het Wmo-beleid gezamenlijk opgepakt.

Deze verordening
De 'Verordening maatschappelijk ondersteuning Weert 2018' geeft uitvoering aan de Wmo 2015 en het gemeentelijk beleid. Hierbij wordt rekening gehouden met rechten en plichten die voortvloeien uit de wet- en regelgeving, zoals:

Naam van de wet	Inhoud	Vastgesteld door:
Algemene wet bestuursrecht (Awb)	De algemene spelregels tussen overheid en inwoners.	Rijksoverheid
Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)	Zie de korte samenvatting hierboven.	Rijksoverheid
Uitvoeringsbesluit Wmo 2015	Nadere centrale regels voor de uitvoering van de Wmo 2015.	Rijksoverheid
Uitvoeringsregeling Wmo 2015	Nadere centrale regels voor de uitvoering van de Wmo 2015 en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.	Rijksoverheid
Wmo-beleidsplan	Een door de gemeenteraad vastgesteld plan met betrekking tot het door het gemeentebestuur uit te voeren Wmo-beleid.	Gemeenteraad

Verordening maatschappelijke ondersteuning	Een algemeen verbindend voorschrift waarin de regels zijn vastgelegd die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het Wmo-beleidsplan.	Gemeenteraad
beleidsregels Wmo	De beleidsregels beschrijven hoe het college omgaat met de haar toegekende bevoegdheden.	College van B&W
De in dit overzicht genoemde wetten en regelingen zijn te vinden op www.overheid.nl		

De Wmo 2015 bepaalt wat de gemeente in ieder geval in de verordening moet regelen:

- op welke wijze en op basis van welke criteria er wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt;
- op welke wijze de hoogte van het persoonsgebonden budget (pgb) wordt vastgesteld;
- welke eisen er worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten;
- voor welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist;
- voor welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor gebruikers van belang zijn vereist is;
- op welke wijze ingezetenen, cliënten of hun vertegenwoordigers worden betrokken bij de uitvoering van de Wmo 2015;
- regels om misbruik te bestrijden van een ten onrechte ontvangen maatwerkvoorziening of een pgb, en misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Er is voor gekozen om de bepalingen uit de wet in deze verordening niet te herhalen. Dat heeft als voordeel dat de verordening compact wordt, maar betekent wel dat deze niet los van de wet kan worden gelezen. Om de leesbaarheid te vergroten zijn de wetsartikelen waarnaar wordt verwezen, opgenomen als bijlage bij deze toelichting.

Toelichting per artikel

Er volgt nu een toelichting op de artikelen die in de verordening zijn opgenomen.

Artikel 1. Algemeen

In dit hoofdstuk van de verordening zijn begripsbepalingen opgenomen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de wet en deze verordening, maar die niet in de wet zijn gedefinieerd.

1.1 Begripsbepalingen

a. algemeen gebruikelijke voorziening
Spreekt voor zich.

b. beperking
Met participatie wordt bedoeld deelname aan het maatschappelijk verkeer. Met zelfredzaamheid wordt bedoeld het in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

c. bijdrage in de kosten
In de praktijk spreekt men vaak van 'eigen bijdrage', maar in de Wmo 2015 is dit begrip vervangen door 'bijdrage in de kosten'.

d. diensten
Hieronder wordt verstaan: begeleiding, dagbesteding, hulp bij het huishouden en kortdurend verblijf.

e. eigen kracht
Spreekt voor zich.

f. gesprek
Als bij het college een melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijk ondersteuning volgt er een gesprek. Dit gesprek vindt plaats met degene door of namens wie de melding gedaan. Waar mogelijk in aanwezigheid van iemand uit het eigen netwerk, waaronder een mantelzorger, een familielid of een onafhankelijk cliëntondersteuner.

g. hoofdverblijf
Hiermee wordt bepaald dat de cliënt die geen hoofdverblijf (woonplaats) heeft in de gemeente geen aanspraak heeft op een maatwerkvoorziening. De toevoeging 'daadwerkelijk zal hebben' is opgenomen om cliënten niet de mogelijkheid te ontnemen naar de gemeente te kunnen verhuizen. Wel zal de cliënt bij de keuze van een woning nadrukkelijk rekening moeten houden met zijn beperkingen.

h. hulpvraag
Spreekt voor zich.

i. kostprijs
De kostprijs is gelijk aan het bedrag dat de gemeente moet betalen om de voorziening

te kunnen realiseren.

j. maatwerkvoorziening
Een op de behoefte, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen.
In de wet wordt onderscheid gemaakt tussen een maatwerkvoorziening en een pgb. Deze begripsbepaling is in de verordening opgenomen om duidelijk te maken dat een maatwerkvoorziening twee verschillende verstrekkingsvormen kent, te weten een verstrekking in natura of een verstrekking door middel van een pgb.

k. melding
Iedereen kan zich met een ondersteuningsvraag bij het college melden. Hierbij kan onderscheid gemaakt worden tussen een verzoek om informatie en advies of een verzoek om maatschappelijke ondersteuning. Bij dit laatste wordt het onderzoek opgestart.

l. naaste familie
Familieleden in de eerste graad zijn: (schoon)ouders en hun partners, kinderen en hun partners. Familieleden in de tweede graad zijn: broers of zussen en hun partners, grootouders en hun partners, kleinkinderen en hun partners. Onder partners wordt verstaan: echtgenoten, geregistreerde partners en ook niet-geregistreerde partners.

m. niet-professional in loondienst
Spreekt voor zich.

n. onderzoek
Spreekt voor zich.

o. ondersteuningsplan
Een plan dat tot stand is gekomen in samenspraak met de gemeente, cliënt en aanbieder, waarin de hulpvraag, het beoogde resultaat en de daarvoor in te zetten activiteiten zijn vastgelegd.

p. onderzoeksverslag
Spreekt voor zich.

q. pgb
Bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden betrekt.

r. tot en met u.
Spreken voor zich.

1.2 Reikwijdte
Deze verordening heeft geen betrekking op de maatwerkvoorzieningen beschermd wonen en opvang, als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo 2015. De reden hiervoor is dat dit sinds de inwerkingtreding van de Wmo 2015 in mandaat wordt uitgevoerd door de gemeente Venlo. Om praktische redenen wordt beschermd wonen en opvang daarom opgenomen in aparte gemeentelijke regelgeving.

1.3 Beleidsregels
In de beleidsregels wordt de uitvoering van het in deze verordening geregelde beleid nader uitgewerkt door het college.

Artikel 2. Melding en onderzoek
Eerste lid:
Het eerste lid van dit artikel verwijst naar artikel 2.3.2 van de wet, waarin de gehele wettelijk te volgen procedure is vastgelegd omtrent melding, onderzoek, persoonlijk plan, van belang zijnde cliëntgegevens, recht op gratis en onafhankelijke cliëntondersteuning, keuzemogelijkheid voor een pgb, verplichting tot verstrekking beschikbare gegevens, schriftelijke weergave van het onderzoek (onderzoeksverslag) en onderzoekstermijn.

De melding is vormvrij en kan zowel schriftelijk als mondeling worden gedaan. Het is gebruikelijk om hiervoor een door het college aangeboden 'meldingsformulier' te gebruiken. De melding kan 'door of namens de cliënt' worden gedaan. Dit kan ruim worden opgevat. Naast de cliënt kan bijvoorbeeld diens vertegenwoordiger, mantelzorger, partner, familielid, buurman of andere betrokkene de melding doen.

Na de melding van een hulpvraag wordt het onderzoek uitgevoerd door middel van een gesprek. Om een zo volledig mogelijk beeld van de cliënt te vormen komen tijdens dit gesprek in principe alle levensdomeinen aan bod.

Tweede lid:
Dit lid is toegevoegd zodat het belang van het gezamenlijk met de cliënt in beeld brengen van het gewenste resultaat expliciet onder de aandacht wordt gebracht.

Derde lid:
Spreekt voor zich.

Artikel 3. Aanvraag
Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.
Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten voor de cliënt is in dit artikel de mogelijkheid opgenomen om een door de cliënt ondertekend onderzoeksverslag als aanvraag aan te merken.

Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening
In artikel 2.1.3, tweede lid onder a, van de wet is bepaald dat de raad bij verordening moet aangeven op basis van welke criteria het college kan vaststellen of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt. In de memorie van toelichting op deze bepaling (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 134) wordt aangegeven dat het bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening op maatwerk aankomt. Gemeentelijke vrijheid is nodig omdat de behoeften van inwoners per gemeente kunnen verschillen en de sociale en fysieke infrastructuur per gemeente anders is. Ook het aanbod van algemene voorzieningen is niet in iedere gemeente gelijk. Het is daarom niet mogelijk of wenselijk dat in de verordening limitatief wordt geregeld welke maatwerkvoorzieningen zullen worden verstrekt. De gemeente moet wel aan de hand van geschikte en toepasbare criteria meer in detail en concreet nader afbakenen in welke gevallen iemand een maatwerkvoorziening kan krijgen. In dit artikel en de door het college vast te stellen beleidsregels is deze verplichting uitgewerkt.

Eerste lid:
In de memorie van toelichting is bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, p. 148) opgemerkt dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een

hekkensluiter is:

"Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen."

Tweede lid:
Geen maatwerkvoorziening wordt toegekend als de cliënt reeds zijn gevraagde maatwerkvoorziening heeft gekocht of deze voorziening is gerealiseerd voordat de melding is gedaan. Er is dan immers geen ondersteuningsbehoefte meer want de cliënt heeft een oplossing voor zijn beperking gerealiseerd.

De reikwijdte van de verordening bij het verlenen van een woonvoorziening beperkt zich tot de woning waar de cliënt zijn hoofdverblijf heeft. De toevoeging 'zal hebben' is opgenomen om cliënten de mogelijkheid te bieden naar de gemeente te kunnen verhuizen. Wel zal de cliënt bij de keuze van een woning nadrukkelijk rekening moeten houden met de diens beperkingen.

Derde lid:
Het derde lid heeft als doel om te borgen dat cliënt normaal gebruik kan maken van de woning waar deze zijn hoofdverblijf heeft. Dit zijn de ruimtes waarop de cliënt is aangewezen voor:
het kunnen verrichten van de elementaire woonfuncties (eten, slapen, lichaamsreiniging, koken);
het verrichten van huishoudelijke werkzaamheden;
horizontale en verticale verplaatsingen in en om de woning waaronder ook de toegang tot de woning.

Onder niet-noodzakelijke gebruiksruimten wordt verstaan: kelder, berging, zolder, garage, logeerkamer en hobbyruimte.

Er zijn situaties waarbij gezien de aard van het soort gebouw verondersteld mag worden dat bepaalde voorzieningen standaard aanwezig zijn. Uitzonderingen kunnen worden gemaakt voor voorzieningen ten behoeve van gemeenschappelijke ruimten zonder welke de woning van de cliënt onbereikbaar is.

Of woongebouwen voor gehandicapten- en/of ouderen zijn bedoeld, blijkt niet alleen uit de bestemming, maar ook uit de bewoners zelf. Indien een gebouw voornamelijk bewoond wordt door ouderen en/of gehandicapten wordt die bestemming aangenomen. Dit kan het geval zijn wanneer meer dan de helft van de bewoners ouder is dan 55 jaar en/of beperkingen heeft. Uit de jurisprudentie blijkt wel dat er zware eisen kunnen gelden om aan te nemen dat een woongebouw specifiek is gericht op mensen met beperkingen (vergelijk bijvoorbeeld CRVB:2009:BI9087).

Is een verhuizing geen gevolg van het ondervinden van beperkingen bij de zelfredzaamheid

of participatie en bestond er geen belangrijke reden om toch te verhuizen, dan weigert het college een voorziening. Als belangrijke redenen kunnen bijvoorbeeld worden aangemerkt: samenwoning, huwelijk en het aanvaarden van werk. In geval van samenwoning of huwelijk houdt het college ook rekening met de keuze die de cliënt maakt in welke woning men gaat samenwonen. Ook in dat geval moet er een belangrijke reden zijn waarom naar de woning wordt verhuisd waar mogelijk meer aanpassingen moeten worden verricht. Het college betrekt daarbij ook de mogelijkheden die van de 'partner' van de cliënt kunnen worden gevergd.

Is de cliënt niet verhuisd naar de voor hem/haar beschikbare meest geschikte woning, dan wordt de maatwerkvoorziening in beginsel afgewezen. Het college wordt namelijk de mogelijkheid ontnomen om nog te kunnen bepalen wat de goedkoopst passende ondersteuning had kunnen zijn. Onder deze bepaling zijn ook begrepen de aankoop van een woning of een kavel dan wel andere onomkeerbare handelingen zonder dat voorafgaande daaraan schriftelijke toestemming is verleend door college. Door dat na te laten brengt de cliënt zich in een lastige bewijspositie. De aantoonplicht dat er geen (andere) geschiktere beschikbare woningen waren, ligt in eerste instantie bij de cliënt; het behoort tot zijn rekening en risico. Zonder dat aan te tonen kan het college de aanvraag om een woonvoorziening afwijzen (vergelijk CRVB:2011:BQ2868 en CRVB:2012:BY5215), uitgezonderd als het college vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend om te verhuizen naar de betreffende inadequate woning.

Vierde lid:
Onder het bezoekbaar maken van een woning, wordt verstaan dat een bewoner van een Wlz-instelling een bepaalde woonruimte (bijvoorbeeld die van de ouders) kan bereiken en de woonkamer en één toilet kan bereiken en gebruiken. Dit lid is van toepassing voor cliënten die hun hoofdverblijf hebben in de gemeente Weert en waarvoor de woningaanpassing noodzakelijk is om in aanvaardbare mate te participeren.

De compensatieplicht van gemeenten geldt uitsluitend ten aanzien van personen die in de gemeente woonplaats hebben. Een persoon kan niet in meerdere gemeenten tegelijkertijd woonplaats hebben. De vraag waar iemand woonplaats heeft, is afhankelijk van concrete feiten en omstandigheden. Doorgaans zal een bewoner van een Wlz-instelling woonplaats hebben in de gemeente waar de Wlz-instelling staat. Deze gemeente is dan verantwoordelijk voor het verstrekken van een maatwerkvoorziening (zie CRvB 22-09-2010, nr. 09/1743 WMO). Wel is het van belang goed onderzoek te doen naar het feitelijk verblijf van de cliënt. Hierbij zijn factoren van belang zoals bijvoorbeeld de omvang van het sociale leven ter plaatse (waar iemand zijn vrienden ontvangt) en het gebruik van diverse (maatschappelijke) voorzieningen ter plaatse.

De gemeente heeft geen verplichting tot het verlenen van een maatwerkvoorziening als het gaat om een aanvraag voor het bezoekbaar maken van een woning voor een cliënt die buiten de gemeente woont.

Vijfde lid:
In het kader van de beoordeling bij het vervangen en/of aanpassen van woonvoorzieningen, is aansluiting gezocht bij de afschrijvingstermijnen die door de vereniging Overleg Voorzitters Huurcommissie zijn vastgesteld in het 'Beleid Huurverhoging na woonverbetering' (versie januari 2011).

Met betrekking tot de levensduur van overige hulpmiddelen is aansluiting gezocht bij de 'Handreiking Inkoop hulpmiddelen' (2014) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG).

Zesde lid:
Spreekt voor zich.

Zevende lid:
Bij de technische controle wordt uitgegaan van de geldende richtlijnen voor (medische) hulpmiddelen.

Achtste lid:
Spreekt voor zich.

Negende lid:
Bij de keuze voor een maatwerkvoorziening wordt gekeken naar wat noodzakelijk, meest passend en goedkoopst is. Daarmee wordt rekening gehouden met de kwaliteitseisen die aan voorzieningen worden gesteld. Deze eisen staan in artikel 8 van deze verordening. Dit geldt voor elke maatwerkvoorziening. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het primaat van verhuizing. Dit kan worden toegepast wanneer de kosten van verhuizing naar een voor de cliënt passende woning minder kostbaar zijn dan een maatwerkvoorziening in de huidige woning. In dat geval kan gekozen worden voor een verhuiskostenvergoeding. In de beleidsregels wordt dit verder uitgewerkt.

Artikel 5. Inhoud beschikking
Eerste lid:
Uitgangspunt van de wet is dat de cliënt een maatwerkvoorziening in 'natura' krijgt. Indien gewenst door de cliënt bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een persoonsgebonden budget.

Tweede lid en derde lid:
De datum van toekenning (datum besluit) wordt als ingangsdatum gehanteerd, wat door de CRvB is geaccepteerd (CRvB 08-10-1999, nr. 98/684 WVG).

Vierde lid:
Dit dient uitsluitend ter informatie aan de cliënt. Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. Dat loopt immers via het CAK, evenals de mogelijkheid van bezwaar en beroep daartegen. Zie artikel 7 en artikel 2.14, zesde lid, van de wet, waarin is bepaald dat de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget, met uitzondering van die voor opvang, wordt vastgesteld en voor de gemeente geïnd door het CAK.

Tijdens het gesprek met de cliënt vormt de bijdrage in de kosten een vast onderdeel. De cliënt kan zelf of door het CAK laten berekenen wat de maximale bijdrage zou kunnen zijn. De hoogte van de bijdrage in de kosten is afhankelijk van de leefsituatie, het verzamelinkomen en eventueel vermogen (hierbij maakt het CAK gebruikt van de inkomens- en vermogensgegevens van twee jaar geleden).

Cliënten wordt geadviseerd om alvorens de aanvraag (na de melding van de hulpvraag en het daarbij behorende gesprek) wordt ingediend, deze berekening te hebben uitgevoerd om niet voor onvoorziene kosten te komen te staan.

Artikel 6. PGB
Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de wet een pgb verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken. Van belang is dat een pgb alleen wordt verstrekt indien de cliënt dit gemotiveerd vraagt (zie artikel 2.3.6, tweede lid, onder b). Met de motivatie-eis wordt

geborgd dat duidelijk is dat het de beslissing van de aanvrager zelf is om een pgb aan te vragen (zie de toelichting op amendement Voortman c.s., Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 103).

In artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. In 2015 werd dit gedelegeerd aan het college. Vanwege jurisprudentie is het niet meer toegestaan dergelijke zaken te delegeren aan het college. Daarom is de berekeningswijze opgenomen in deze verordening.

Bij verstrekking van het pgb geldt dat de hoogte toereikend moet zijn om ondersteuning bij tenminste één aanbieder in te kopen. Gemeenten hebben ook de mogelijkheid om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het pgb. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners. Gemeenten kunnen bij het vaststellen van tarieven bijvoorbeeld onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's e.d.).

Een aanvraag voor een pgb kan geweigerd worden voor zover de kosten van het pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent niet bij voorbaat dat het pgb om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod.

De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Artikel 7 Bijdrage in de kosten
Artikel 7 geeft uitvoering aan artikel 2.1.4 van de wet. De bijdrage in de kosten wordt voor de gemeente geïnd door het CAK. De bijdrage in de kosten mag niet hoger zijn dan de landelijk vastgestelde kaders. Ook mag de bijdrage niet hoger zijn dan de kostprijs die de gemeente voor de maatwerkvoorziening betaalt.

Het staat de gemeenteraad vrij om de bijdrage bij te stellen in het voordeel van de inwoners. Het derde lid van artikel 7 is hier een uitwerking van. Met het aanpassen van de bijdrage in de kosten zoals beschreven in het derde lid, wordt bereikt dat vrijwel alle inwoners een lagere bijdrage in de kosten gaan betalen. De aanpassing sluit aan bij de draagkracht van inwoners.

De wet verplicht tot het vaststellen van de kostprijs van een maatwerkvoorziening. De wijze waarop door de gemeente de kostprijs wordt bepaald is vastgelegd in het vierde lid. De gemeente heeft voor de ondersteuning in natura met betrekking tot diensten afspraken met aanbieders gemaakt op basis van resultaatfinanciering. Dit betekent dat de gemeente een vaste prijs per periode van 4 weken aan de aanbieder betaalt. Hoewel de noodzakelijke inzet per cliënt kan verschillen, is de vergoeding die de aanbieder hiervoor ontvangt (de feitelijke kostprijs voor de gemeente) dus altijd gelijk.

Omdat er met ingang van 1 januari 2018 gewerkt wordt met resultaatfinanciering op basis van profielen, is de systematiek met betrekking tot de bijdrage in de kosten geanalyseerd.

Bij het bepalen van de nieuwe werkwijze zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- zo min mogelijk cliënten mogen er door de gewijzigde werkwijze op achteruit gaan;
- Transparantie, eenduidigheid en rechtszekerheid voor de cliënt;
- Budgettaire neutraliteit voor de gemeente;
- Passend bij het gedachtegoed van resultaatfinanciering;
- Beperkte administratieve lasten.

Gekozen is voor de werkwijze waarbij er een vast bedrag per 4 weken aan het CAK wordt doorgegeven. Bij de keuze voor deze werkwijze is rekening gehouden met de situatie in onze regio en de landelijke ontwikkelingen. Op basis van een impactanalyse is dit bedrag voor alle diensten vastgesteld op €150,00 per 4 weken. De kostprijs voor de maatwerkvoorziening die de gemeente betaalt aan de aanbieder, is altijd hoger dan het vaste bedrag per periode. Dit betekent dat de bijdrage nooit hoger is dan de kostprijs zoals bedoeld in artikel 2.1.4, derde lid, van de wet.

Artikel 8. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning
Deze bepaling betreft een uitwerking van artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

De regering legt de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van voorzieningen bij de gemeente en de aanbieder. Het is aan de gemeente om in de verordening te bepalen welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen. Die eisen zullen ook betrekking kunnen hebben op de deskundigheid van het in te schakelen personeel. De regering benadrukt in de memorie van toelichting op artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3) dat de kwaliteitseisen die zijn vervat in de artikelen 3.1 e.v. van de wet en die zich rechtstreeks tot aanbieders richten, daarbij uitgangspunt zijn. De eis dat een voorziening van goede kwaliteit wordt verleend, biedt veel ruimte voor de gemeenten om in overleg met organisaties van cliënten en aanbieders te werken aan kwaliteitsstandaarden voor de ondersteuning.

Artikel 9. Meldingsregeling calamiteiten en geweld
In artikel 3.4, eerste lid, van de wet is bepaald dat de aanbieder bij de toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de wet onverwijld melding doet van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden en van geweld bij de verstrekking van een voorziening. In artikel 6.1 van de wet is bepaald dat het college personen aanwijst die zijn belast met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

In aanvulling op het bovenstaande regelt artikel 9 dat er door het college een regeling wordt opgesteld over het doen van meldingen (eerste lid) en dat de toezichthoudend ambtenaar deze meldingen onderzoekt en het college adviseert over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld (derde lid).

Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik
Deze bepaling betreft een uitwerking van artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Aan het bestrijden van ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's gaat een

poging dit te voorkomen vooraf. Duidelijke informatie over enerzijds de rechten en plichten van de cliënt en anderzijds de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik spelen hierbij een belangrijke rol. Daarom is in het eerste lid een informatieplicht voor het college opgenomen.

Het derde lid is een 'kan'-bepaling. Een pgb wordt verstrekt met de bedoeling dat men daarmee een voorziening treft. Als binnen zes maanden na de beslissing tot het verstrekken van het pgb nog geen voorziening is getroffen, heeft het college de bevoegdheid om de beslissing geheel of gedeeltelijk in te trekken.

In artikel 2.4.1 tot en met 2.4.4 van de wet zijn regels voor het verhalen van kosten opgenomen en is de bevoegdheid aan het college gegeven tot het (in geldswaarde) terugvorderen van een ten onrechte verstrekte maatwerkvoorziening of pgb. Hierbij is tevens bepaald dat het college het terug te vorderen bedrag bij dwangbevel kan invorderen. Uit de memorie van toelichting op artikel 2.4.1 (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 157) wordt duidelijk dat daarnaast de mogelijkheid blijft bestaan om maatwerkvoorzieningen terug te vorderen omdat het niet in alle gevallen mogelijk is een al genoten maatwerkvoorziening terug te vorderen, kan het college de waarde van de genoten maatwerkvoorziening uitdrukken in een bedrag dat voor terugvordering in aanmerking komt.

Artikel 11. Opschorting betaling uit het pgb
Met deze regeling wordt uitvoering gegeven aan artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, in combinatie met artikel 2, vierde lid, aanhef en onder e, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015, en wordt beoogd misbruik en oneigenlijk gebruik van pgb's te bestrijden.

In bepaalde gevallen is (tijdelijke) opschorting van een betaling uit het pgb een beter instrument dan beëindiging of weigering (op grond van artikel 2, vierde lid, van de Uitvoeringsregeling Wmo 2015). Middels opschorting kan ruimte geboden worden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van de toekenningbeschikking.

Om deze redenen is de mogelijkheid voor het college om de Sociale Verzekeringsbank (SVB) te verzoeken over te gaan tot opschorting aan de verordening toegevoegd. Het college kan een verzoek enkel doen als een ernstig vermoeden is gerezen dat:

1. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
2. de cliënt niet voldoet aan de aan het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden; of
3. de cliënt het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.

Van de onder punt 2 genoemde omstandigheid is ook sprake als de cliënt niet langer voldoende in staat is op eigen kracht, dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren, en als niet langer is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.

Uiteraard moet het college het verzoek goed motiveren en – met inachtneming van de daarvoor geldende regels – de SVB van voldoende informatie voorzien op grond waarvan de SVB over kan gaan tot deugdelijke besluitvorming ten aanzien van het al dan niet nemen van een besluit tot opschorting.

Verder kan er voor ten hoogste dertien weken worden opgeschort. Hierbij is aansluiting

gezocht bij de termijn zoals deze ook wordt gehanteerd in artikel 4:56 van de Awb en onder de Wet langdurige zorg.

Artikel 12. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen
Deze bepaling betreft grotendeels een uitwerking artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Op grond van artikel 2.3.9 van de wet moet het college periodiek onderzoeken of er aanleiding is om een besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening in natura of toekenning van een pgb te heroverwegen. Soms bestaat er echter twijfel over de kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid van geleverde ondersteuning, het onderzoek in het kader van artikel 2.3.9 biedt dan onvoldoende houvast om hier goed naar te kijken. Op grond van deze bepaling moet het college in aanvulling op het onderzoek overeenkomstig artikel 2.3.9 ook periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, onderzoeken of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en pgb's worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt, of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt en of de geleverde ondersteuning van goede kwaliteit is. Een onderzoek kan zowel betrekking hebben op het handelen van een cliënt of pgb-houder, als op de ondersteuningsverlening door een aanbieder. Het onderzoek kan onder meer bestaan uit: dossieronderzoek, bezoek aan de cliënt, bezoek aan de locatie waar de cliënt ondersteuning krijgt en gesprekken met de aanbieder.

Artikel 13. Jaarlijkse waardering mantelzorgers
Deze bepaling betreft een uitwerking van de artikel 2.1.6 van de wet. Hierin is opgenomen dat bij verordening wordt bepaald op welke wijze het college zorg draagt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente. De verordening moet in ieder geval voorzien in een procedure die waarborgt dat alle mantelzorgers, die voldoen aan de voorwaarden, voor het ontvangen van een blijk van waardering in aanmerking kunnen worden gebracht.

Dit artikel heeft betrekking op alle mantelzorgers van inwoners van de gemeente. Dit is niet beperkt tot mantelzorgers van Wmo-cliënten maar betreft iedere persoon die mantelzorg verleent aan een inwoner van de gemeente.

Artikel 14. Verhouding prijs en kwaliteit levering dienst door derden
Algemeen
Het college kan de uitvoering van de wet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door derden (aanbieders) laten verrichten. Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van een voorziening gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Met artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 is nadere invulling gegeven aan de verplichting van artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet om bij verordening regels te stellen ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de kwaliteitseisen. Het artikel bepaalt aan welke eisen ten minste moet worden voldaan om een goede prijs-kwaliteitverhouding te borgen.

Eerste lid
In dit artikel wordt geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4. van de wet, of een vaste prijs vaststelt of een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Indien het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Tweede lid
Bij het vaststellen van de prijs dient het college rekening te houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet en met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeenten. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt indien de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Derde lid
Het college moet de vaste prijs of de reële prijs minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijselementen. De opsomming in dit lid is niet uitputtend.

Vierde lid
Dit lid biedt het college de mogelijkheid om geen vaste of reële prijs te bepalen op basis van de genoemde kostprijselementen maar de bepaling van de hoogte van een reële prijs over te laten aan de inschrijvende partijen. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Vijfde lid
Het college bepaalt met welke derde hij een overeenkomst aangaat. Hieronder wordt verstaan een aanbieder, te weten een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die jegens het college gehouden is een voorziening te leveren (zie artikel 1.1.1 van de wet). Het overeenkomen van contracten is het primaat van het college. Het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 treedt dan ook niet in de contractvrijheid van het gemeentebestuur. Het college legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad.

Artikel 15. Klachtregeling
De gemeente is op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn.

Eerste lid:
In artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet, is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een klachtregeling is vereist. In de gemeente Weert is dit van toepassing op alle voorzieningen. Iedere aanbieder is dus verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet).

In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een (keukentafel)gesprek is

gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder).

Het ligt voor de hand dat cliënten die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder bekend maken. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

Tweede lid:
In het tweede lid zijn een aantal instrumenten aangegeven waarmee het college zorgt dat de klachtregeling door aanbieders goed wordt uitgevoerd.

Artikel 16. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning
Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de wet, waarin is bepaald dat in ieder geval moet worden bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn, vereist is.

Eerste lid:
Spreekt voor zich.

Tweede lid:
Spreekt voor zich, zie de toelichting op artikel 15 tweede lid.

Artikel 17. Betrekken van ingezetenen bij het beleid
Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de wet.
Met het derde lid wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht
Spreekt voor zich.

Bijlage

Artikelen Wmo 2015 en Uitvoeringsbesluit Wmo 2015

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen en algemene bepalingen

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1.1.1. lid 1 [Begripsbepaling]

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

aanbieder: natuurlijke persoon of rechtspersoon die jegens het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren;

algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning;

AMHK: advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling als bedoeld in artikel 4.1.1;

begeleiding: activiteiten gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo lang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven;

beschermd wonen: wonen in een accommodatie van een instelling met daarbij behorende toezicht en begeleiding, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, het psychisch en psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychiatrisch ziektebeeld, het voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen, bestemd voor personen met psychische of psychosociale problemen, die niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;

beroepskracht: natuurlijke persoon die in persoon beroepsmatig werkzaam is voor een aanbieder;

burgerservicenummer: burgerservicenummer als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer;

CAK: het CAK, genoemd in artikel 6.1.1, eerste lid, van de Wet langdurige zorg;

calamiteit: niet-beoogde of onverwachte gebeurtenis, die betrekking heeft op de kwaliteit van een voorziening en die tot een ernstig schadelijk gevolg voor of de dood van een cliënt heeft geleid;

CIZ: het CIZ, genoemd in artikel 7.1.1, eerste lid, van de Wet langdurige zorg;

cliënt: persoon die gebruik maakt van een algemene voorziening of aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is verstrekt of door of namens wie een melding is gedaan als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid;

cliëntondersteuning: onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;

college: college van burgemeester en wethouders;

dossier: geheel van schriftelijk of elektronisch vastgelegde gegevens met betrekking tot een melding van huiselijk geweld of kindermishandeling of een vermoeden daarvan;

gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten;

geweld bij de verstrekking van een voorziening: seksueel binnendringen van het lichaam van of ontucht met een cliënt, alsmede lichamelijk en geestelijk geweld jegens een cliënt,

door een beroepskracht dan wel door een andere cliënt met wie de cliënt gedurende het etmaal of een dagdeel in een accommodatie van een aanbieder verblijft;

huiselijk geweld: lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring;

huiselijke kring: een familielid, een huisgenoot, de echtgenoot of voormalig echtgenoot of een mantelzorger;

hulpmiddel: roerende zaak die bedoeld is om beperkingen in de zelfredzaamheid of de participatie te verminderen of weg te nemen;

kindermishandeling: elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel;

maatschappelijke ondersteuning:

1° bevorderen van de sociale samenhang, de mantelzorg en vrijwilligerswerk, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente, alsmede voorkomen en bestrijden van huiselijk geweld,

2° ondersteunen van de zelfredzaamheid en de participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving,

3° bieden van beschermd wonen en opvang;

maatwerkvoorziening: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen:

1° ten behoeve van zelfredzaamheid, daaronder begrepen kortdurend verblijf in een instelling ter ontlasting van de mantelzorger, het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen,

2° ten behoeve van participatie, daaronder begrepen het daarvoor noodzakelijke vervoer, alsmede hulpmiddelen en andere maatregelen,

3° ten behoeve van beschermd wonen en opvang;

mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;

Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

opvang: onderdak en begeleiding voor personen die de thuissituatie hebben verlaten, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, en niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving;

participatie: deelnemen aan het maatschappelijke verkeer;

persoonsgebonden budget: bedrag waaruit namens het college betalingen worden gedaan voor diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot een maatwerkvoorziening behoren, en die een cliënt van derden heeft betrokken;

persoonsgegevens, bijzondere persoonsgegevens, verwerking van persoonsgegevens, bestand, verantwoordelijke en bewerker: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van de Wet bescherming persoonsgegevens;

*Richtlijn 2004/38/EG:*Richtlijn nr. 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (*PbEU* L 158);

sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;

toezichthoudende ambtenaar: persoon als bedoeld in de artikelen 4.3.1, 6.1 en 6.2;

vertegenwoordiger: persoon of rechtspersoon die een cliënt vertegenwoordigt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake;

vertrouwenspersoon: vertrouwenspersoon als bedoeld in artikel 2.6, tweede lid, van de Jeugdwet;

voorziening: algemene voorziening of maatwerkvoorziening;

woningaanpassing: bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte;

zelfredzaamheid: in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

Artikel 1.1.1. lid 2

Personen of rechtspersonen die als vertegenwoordiger als bedoeld in het eerste lid kunnen optreden zijn de curator, de mentor of de gevolmachtigde van de cliënt, dan wel, indien zodanige persoon of rechtspersoon ontbreekt, diens echtgenoot, de geregistreerde partner of andere levensgezel van de cliënt, tenzij deze persoon dat niet wenst, dan wel, indien ook zodanige persoon ontbreekt, diens ouder, kind, broer of zus, tenzij deze persoon dat niet wenst.

Hoofdstuk 2. Maatschappelijke ondersteuning

§ 1. Opdracht gemeente

Artikel 2.1.2. [Beleidsplan]

1. De gemeenteraad stelt periodiek een plan vast met betrekking tot het door het gemeentebestuur te voeren beleid met betrekking tot maatschappelijke ondersteuning.

2. Het plan beschrijft de beleidsvoornemens inzake door het college te nemen besluiten of te verrichten handelingen die erop gericht zijn:

a. de sociale samenhang, de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen, de veiligheid en leefbaarheid in de gemeente te bevorderen, alsmede huiselijk geweld te voorkomen en te bestrijden;

b. de verschillende categorieën van mantelzorgers, en vrijwilligers, zoveel mogelijk in staat te stellen hun taken als mantelzorger of vrijwilliger uit te voeren;

c. vroegtijdig vast te stellen of ingezetenen maatschappelijke ondersteuning behoeven;

d. te voorkomen dat ingezetenen op maatschappelijke ondersteuning aangewezen zullen zijn;

e. algemene voorzieningen te bieden aan ingezetenen die maatschappelijke ondersteuning behoeven;

f. maatwerkvoorzieningen te bieden ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie aan ingezetenen van de gemeente die daartoe op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit hun sociale netwerk niet of onvoldoende in staat zijn;

g. maatwerkvoorzieningen te bieden aan personen die niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving en beschermd wonen of opvang behoeven in verband met psychische of psychosociale problemen of omdat zij de thuissituatie hebben verlaten, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld;

h. uitvoering te geven aan het op 13 december 2006 te New York tot stand gekomen Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (*Trb.* 2007, 169).

3. Het plan is erop gericht dat:

a. cliënten zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven;

b. cliënten die beschermd wonen of opvang ontvangen, een veilige woonomgeving hebben en, indien mogelijk, weer in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

4. In het plan wordt bijzondere aandacht gegeven aan:

a. een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, publieke gezondheid, preventie, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;

b. de samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet met het oog op een zo integraal mogelijke dienstverlening;

c. keuzemogelijkheden tussen aanbieders voor degenen aan wie een maatwerkvoorziening wordt verstrekt, waarbij rekening wordt gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van cliënten, in het bijzonder voor kleine doelgroepen;

d. de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking;

e. de wijze waarop de continuïteit van hulp wordt gewaarborgd, in het bijzonder ten aanzien van de persoon die door het bereiken van een bepaalde leeftijd geen jeugdhulp als bedoeld in de Jeugdwet meer kan ontvangen;

f. mogelijkheden om met inzet van begeleiding, waaronder dagbesteding, mensen zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving te laten blijven;

g. de wijze waarop ingezetenen worden geïnformeerd over de personen die kunnen optreden als vertegenwoordiger van een cliënt die niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.

5. In het plan wordt aangegeven op welke wijze de gemeente artikel 2.1.7 toepast dan wel de reden om dat artikel niet toe te passen.

6. In het plan wordt aangegeven welke resultaten het gemeentebestuur in de door het plan bestreken periode wenst te behalen, welke criteria worden gehanteerd om te meten hoe deze resultaten zijn behaald en welke prestatie-indicatoren worden gehanteerd ten aanzien van aanbieders.

Artikel 2.1.3. [Gemeentelijke verordening]

1. De gemeenteraad stelt bij verordening de regels vast die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het in artikel 2.1.2 bedoelde plan en de door het college ter uitvoering daarvan te nemen besluiten of te verrichten handelingen.

2. In de verordening wordt in ieder geval bepaald:

a. op welke wijze en op basis van welke criteria wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening voor zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen of opvang in aanmerking komt;

b. op welke wijze de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn;

c. welke eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen;

d. ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten vereist is;

e. ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn, vereist is.

3. In de verordening wordt bepaald op welke wijze ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, worden betrokken bij de uitvoering van deze wet, waarbij in ieder geval wordt geregeld de wijze waarop zij:

a. in de gelegenheid worden gesteld voorstellen voor het beleid te doen;

b. vroegtijdig in staat worden gesteld gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen;

c. worden voorzien van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen;

d. deel kunnen nemen aan periodiek overleg;

e. onderwerpen voor de agenda van dit overleg kunnen aanmelden;

f. worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.

4. In de verordening worden regels gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Artikel 2.1.4. [Eigen bijdrage]

1. Bij verordening kan worden bepaald dat een cliënt een bijdrage in de kosten is verschuldigd:

a. voor het gebruik van een algemene voorziening, niet zijnde cliëntondersteuning;

b. voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget.

2. In de verordening kan de hoogte van de bijdrage voor de verschillende soorten van voorzieningen verschillend worden vastgesteld en kan worden bepaald dat:

a. voor personen, behorende tot daarbij omschreven groepen, een daarbij aangegeven l op de bijdrage voor een algemene voorziening van toepassing is;

b. de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget:

1° verschuldigd is zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt onderscheidenlijk gedurende de periode waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt, en

2° afhankelijk is van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot.

3. Het totaal van de bijdragen voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget gaat de kostprijs niet te boven. In de verordening wordt bepaald op welke wijze de kostprijs wordt berekend.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de bijdragen voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget, waaronder regels over:

a. de hoogte,

b. de wijze waarop het inkomen en vermogen bij de vaststelling worden betrokken,

c. de termijn waarbinnen de verschuldigde bijdrage moet zijn voldaan,

c. de wijze van invordering, en

e. de uitzonderingsgronden voor het verschuldigd zijn van een bijdrage.

5. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het vierde lid, die betrekking heeft op het in het tweede lid bedoelde vermogen, wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd. Indien een der kamers der Staten-Generaal besluit niet in te stemmen met het ontwerp, wordt er geen voordracht gedaan en kan niet eerder dan zes weken na het besluit van die kamer der Staten-Generaal een nieuw ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal worden overgelegd.

6. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget wordt, met uitzondering van die voor opvang, vastgesteld en voor de gemeente geïnd door het CAK.

7. In de verordening wordt bepaald door welke instantie de bijdrage voor een maatwerkvoorziening dan wel een persoonsgebonden budget voor opvang wordt vastgesteld en geïnd. Het college draagt er zorg voor dat aan het CAK mededeling wordt gedaan van de bijdragen die door de bedoelde instantie zijn vastgesteld, voor zover niet betrekking hebbende op personen die de thuissituatie hebben verlaten in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld.

Artikel 2.1.5. [Bijdrage ouders]

1. Indien een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget wordt verstrekt ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt, kan bij verordening worden bepaald dat de in artikel 2.1.4 bedoelde bijdrage is verschuldigd door:

a. de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en

b. degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.

2. Indien bijdrageplichtige ouders of stiefouders gescheiden wonen en geen bedrag is bepaald op de voet van de artikelen 406 of 407 van het Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of van artikel 822, eerste lid, onderdeel c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is de ouder of stiefouder die ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet onmiddellijk voorafgaande aan de verstrekking van de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget recht op kinderbijslag heeft, de bijdrage verschuldigd.

3. In afwijking van het eerste lid is in ieder geval geen bijdrage verschuldigd indien de ouders van het gezag over de cliënt zijn ontheven of ontzet.

4. Indien meer dan één persoon een bijdrage is verschuldigd, is ieder der bijdrageplichtigen de bijdrage verschuldigd, met dien verstande dat indien de een heeft betaald, de ander is bevrijd.

Artikel 2.1.6. [Waardering mantelzorgers]

Bij verordening wordt bepaald op welke wijze het college zorg draagt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente.

§ 3 - Maatwerkvoorzieningen

Artikel 2.3.1. [Maatwerkvoorziening]

Het college draagt er zorg voor dat aan personen die daarvoor in aanmerking komen, een maatwerkvoorziening wordt verstrekt.

Artikel 2.3.2. [Onderzoek]

1. Indien bij het college melding wordt gedaan van een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning, voert het college in samenspraak met degene door of namens wie de melding is gedaan en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers dan wel diens vertegenwoordiger, zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes weken, een onderzoek uit overeenkomstig het tweede tot en met achtste lid. Het college bevestigt de ontvangst van de melding.

2. Voordat het onderzoek van start gaat, kan de cliënt het college een persoonlijk plan overhandigen waarin hij de omstandigheden, bedoeld in het vierde lid, onderdelen a tot en met g, beschrijft en aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn mening het meest is aangewezen. Het college brengt de cliënt van deze mogelijkheid op de hoogte en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding, bedoeld in het eerste lid, in de gelegenheid het plan te overhandigen.

3. Het college wijst de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning.

4. Het college onderzoekt:

a. de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt;

b. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;

c. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;

d. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;

e. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, onderscheidenlijk de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;

f. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;

g. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4, verschuldigd zal zijn.

5. Indien de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in het tweede lid aan het college heeft overhandigd, betrekt het college dat plan bij het onderzoek als bedoeld in het vierde lid, onderdelen a tot en met g.

6. Bij het onderzoek wordt aan de cliënt dan wel diens vertegenwoordiger medegedeeld welke mogelijkheden bestaan om te kiezen voor de verstrekking van een persoonsgebonden budget. De cliënt dan wel diens vertegenwoordiger wordt in begrijpelijke bewoordingen ingelicht over de gevolgen van die keuze.

7. De cliënt dan wel diens vertegenwoordiger verschaft het college de gegevens en bescheiden die voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.

8. Het college verstrekt de cliënt dan wel diens vertegenwoordiger een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek.

9. Een aanvraag als bedoeld in artikel 2.3.5 kan niet worden gedaan dan nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen de in het eerste lid genoemde termijn.

Artikel 2.3.5. [Beslissing op aanvraag]

1. Het college beslist op een aanvraag:

   a. van een ingezetene van de gemeente om een maatwerkvoorziening ten behoeve van zelfredzaamheid en participatie;

   b. van een ingezetene van Nederland om een maatwerkvoorziening ten behoeve van opvang en beschermd wonen.

2. Het college geeft de beschikking binnen twee weken na ontvangst van de aanvraag.

3. Het college beslist tot verstrekking van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 2.3.2 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven.

4. Het college beslist tot verstrekking van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 2.3.2 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

5. De maatwerkvoorziening is, voor zover daartoe aanleiding bestaat, afgestemd op:

   a. de omstandigheden en mogelijkheden van de cliënt,

   b. zorg en overige diensten als bedoeld bij of krachtens de Zorgverzekeringswet,

   c. jeugdhulp als bedoeld in de Jeugdwet die de cliënt ontvangt of kan ontvangen,

   d. onderwijs dat de cliënt volgt dan wel zou kunnen volgen,

   e. betaalde werkzaamheden,

   f. scholing die de cliënt volgt of kan volgen,

   g. ondersteuning ingevolge de Participatiewet,

   h. de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de cliënt.

6. Het college kan een maatwerkvoorziening weigeren indien de cliënt aanspraak heeft op verblijf en daarmee samenhangende zorg in een instelling op grond van de Wet langdurige zorg, dan wel er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarop aanspraak kan doen gelden en weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit dienaangaande.

7. Het zesde lid geldt niet voor verzekerden als bedoeld in artikel 11.1.1, derde lid, van de Wet langdurige zorg.

Artikel 2.3.6. [Persoonsgebonden budget]

1. Indien de cliënt dit wenst, verstrekt het college hem een persoonsgebonden budget dat de cliënt in staat stelt de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken.

2. Een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, indien:

   a. de cliënt naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger, in staat is te achten de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;

   b. de cliënt zich gemotiveerd op het standpunt stelt dat hij de maatwerkvoorziening als persoonsgebonden budget wenst geleverd te krijgen;

   c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.

3. Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in het tweede lid, onder c, weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt.

4. Bij verordening kan worden bepaald onder welke voorwaarden betreffende het tarief, de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de mogelijkheid heeft om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen te betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

5. Het college kan een persoonsgebonden budget weigeren:

   a. voor zover de kosten van het betrekken van de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen van derden hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening of;

   b. indien het college eerder toepassing heeft gegeven aan artikel 2.3.10, eerste lid, onderdeel a, d en e.

6. Op een persoonsgebonden budget is titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

Artikel 2.3.8. [Inlichtingenplicht]

1. De cliënt doet aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6.

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt niet indien die feiten en omstandigheden door het college kunnen worden vastgesteld op grond van bij wettelijk voorschrift als authentiek aangemerkte gegevens of kunnen worden verkregen uit bij regeling van Onze Minister aan te wijzen administraties.

3. De cliënt is verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 2.3.10. [Herziening of intrekking]

1. Het college kan een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 herzien dan wel intrekken, indien het college vaststelt dat:

a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid,

b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget is aangewezen,

c. de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet meer toereikend is te achten,

d. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden,

e. de cliënt de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt.

2. Het college bepaalt in de beslissing, bedoeld in het eerste lid, het tijdstip waarop de beslissing in werking treedt.

§ 6 - Overige bepalingen

Artikel 2.6.4. [Uitvoering door derden. Aanbesteding]

1. Het college kan de uitvoering van deze wet, behoudens de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door derden laten verrichten.

2. Indien de levering van een voorziening wordt aanbesteed, gunt het college de overheidsopdracht op grond van de naar zijn oordeel economisch meest voordelige inschrijving en maakt in de aankondiging van de overheidsopdracht bekend welke nadere criteria hij stelt met het oog op de toepassing van het criterium economisch meest voordelige inschrijving, waarbij in ieder geval het nadere criterium kwaliteit wordt gesteld.

3. In afwijking van artikel 2.114, tweede lid, van de Aanbestedingswet 2012 kan het college een overheidsopdracht niet enkel op grond van het criterium de laagste prijs gunnen.

Artikel 2.6.5. [Overname personeel]

1. De aanbieder aan welke een overheidsopdracht voor het leveren van een voorziening wordt gegund, overlegt met de aanbieder of aanbieders die in opdracht van het college laatstelijk voor hem die voorziening leverden dan wel na hem gaan leveren, over de overname van het betrokken personeel.

2. Het college houdt bij het verlenen van een overheidsopdracht voor het leveren van een maatwerkvoorziening rekening met de mate waarin de aanbieder zorg draagt voor continuïteit in de hulpverlening tussen degenen aan wie een maatwerkvoorziening wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld.

3. Het college ziet erop toe dat:

a. het overleg, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt, onverminderd het bepaalde in de artikelen 662 en 663 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek; en

b. de aanbieder of aanbieders, bedoeld in het eerste lid, zoveel mogelijk inspanning leveren om bij het overleg, bedoeld in het eerste lid, de overname van betrokken personeel en het voortzetten van bestaande relaties tussen hulpverleners en cliënten te bewerkstelligen.

Artikel 2.6.6. [Verhouding prijs en kwaliteit]

1. Met het oog op gevallen waarin ten aanzien van een voorziening artikel 2.6.4 wordt toegepast, worden bij verordening regels gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden

gesteld aan de kwaliteit van de voorziening. Daarbij wordt rekening gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld omtrent het in het eerste lid bepaalde.

3. Het ontwerp van een krachtens het tweede lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt aan de beide kamers der Staten-Generaal overgelegd.

4. De voordracht voor de vast te stellen algemene maatregel van bestuur kan worden gedaan nadat vier weken na de overlegging zijn verstreken, tenzij binnen die termijn door of namens een der kamers of door ten minste een vijfde van het grondwettelijk aantal leden van een der kamers de wens te kennen wordt gegeven dat het onderwerp van de algemene maatregel van bestuur bij wet wordt geregeld. In dat geval wordt een daartoe strekkend voorstel van wet zo spoedig mogelijk ingediend.

Hoofdstuk 3 - Kwaliteit

Artikel 3.1. [Kwaliteitseisen]

1. De aanbieder draagt er zorg voor dat de voorziening van goede kwaliteit is.
2. Een voorziening wordt in elk geval:
   a. veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht verstrekt,
   b. afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt,
   c. verstrekt in overeenstemming met de op de beroepskracht rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de professionele standaard;
   d. verstrekt met respect voor en inachtneming van de rechten van de cliënt.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen, indien het niveau van een vorm van maatschappelijke ondersteuning dit vereist, nadere eisen worden gesteld aan aanbieders van voorzieningen.

4. Het ontwerp van een krachtens het derde lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt aan beide kamers der Staten-Generaal overgelegd. De voordracht voor de vast te stellen algemene maatregel van bestuur kan worden gedaan nadat vier weken na de overlegging zijn verstreken, tenzij binnen die termijn door of namens een der kamers of door tenminste een vijfde van het grondwettelijke aantal leden van een der kamers de wens te kennen wordt gegeven dat het onderwerp van de algemene maatregel van bestuur bij wet wordt geregeld. In dat geval wordt een daartoe strekkend voorstel van wet zo spoedig mogelijk ingediend.

Uitvoeringsbesluit Wmo 2015

Hoofdstuk 3 - Bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening of een persoonsgebonden budget

§ 2 - Bijdragen voor maatschappelijke ondersteuning

Artikel 3.1. [Bijdrage]

1. Indien de gemeenteraad uitvoering heeft gegeven aan artikel 2.1.4, eerste lid, onderdeel b, of artikel 2.1.5 van de wet is een bijdrage verschuldigd.

2. Paragraaf 2 is van toepassing op bijdragen, tenzij de [lees: tenzij] paragraaf 3 of 4 van toepassing is.

3. Paragraaf 3 is van toepassing op bijdragen voor beschermd wonen.

4. Paragraaf 4 is van toepassing op bijdragen voor opvang.

Artikel 3.8. [Omvang bijdrage]

1. De bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, dan wel het totaal van deze bijdragen bedraagt:

a. voor de ongehuwde cliënt, niet meer dan € 17,50 per bijdrageperiode met dien verstande dat dit bedrag, indien zijn bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9:

1° meer bedraagt dan € 22.632 en hij de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen dat inkomen en € 22.632;

2° meer bedraagt dan € 17.033 en hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, wordt verhoogd met een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen dat inkomen en € 17.033;

b. voor de gehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, waarvan een van beiden of beiden de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt of nog niet hebben bereikt, een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen het gezamenlijke bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.9, en € 35.000, indien dat gezamenlijke inkomen meer bedraagt dan € 35.000;

c. voor de gehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, waarvan beiden de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, niet meer dan € 17,50 per bijdrageperiode, met dien verstande dat dit bedrag, indien het gezamenlijke bijdrageplichtig inkomen berekend volgens artikel 3.9 meer bedraagt dan € 23.525, wordt verhoogd met een dertiende deel van 12,5% van het verschil tussen dat gezamenlijke inkomen en € 23.525.

2. De bijdrage kan bij verordening:

a. voor alle personen, met een daarbij omschreven bijdrageplichtig inkomen op nihil worden gesteld;

b. voor alle categorieën personen, genoemd in het eerste lid in gelijke mate worden verlaagd:

1° door de bedragen per bijdrageperiode of het percentage, genoemd in het eerste lid, te verlagen; of

2° door de bedragen van het inkomensbedrag, genoemd in het eerste lid, te verhogen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt overeenkomstig de weeknummers volgens de internationale standaard ISO 8601 uitgegaan van twaalf bijdrageperioden van vier weken en een bijdrageperiode die vier of vijf weken bedraagt.

4. De bijdrage is niet verschuldigd:

a. indien de cliënt of de echtgenoot van de cliënt een bijdrage als bedoeld in artikel 3.11 of 3.12 dan wel een bijdrage ingevolge de artikelen 3.3.2.1 of 3.3.2.2 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd is;

b. indien de cliënt of zijn echtgenoot gedurende twee of meer nachten aaneengesloten in de bijdrageperiode in een instelling voor opvang verblijft;

c. indien het college, na advies van een instelling voor algemeen maatschappelijk werk, de Raad voor de Kinderbescherming of het AMHK, van oordeel is dat de verschuldigdheid van de bijdrage kan leiden tot mishandeling, verwaarlozing of ernstige schade voor de opvoeding en ontwikkeling van een minderjarige door de ouder, bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;

d. voor een rolstoel;

e. voor een cliënt die de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, met uitzondering van een woningaanpassing.

Artikel 3.11. [Bijdrage beschermd wonen]

1. De bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, derde lid, bedraagt per maand een twaalfde gedeelte van het bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.13, voor:

a. de ongehuwde cliënt die in een instelling voor beschermd wonen verblijft;

b. de gehuwde cliënten tezamen die beiden in een instelling voor beschermd wonen verblijven;

c. de gehuwde cliënt wiens echtgenoot een bijdrage ingevolge artikel 3.3.2.1 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd is.

2. De bijdrage, bedoeld in het eerste lid, bedraagt niet meer dan € 2.312,60 per maand.

3. In het geval, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, zijn de cliënt en zijn echtgenoot tezamen slechts eenmaal de bijdrage, berekend overeenkomstig het eerste en tweede lid, verschuldigd.

Artikel 3.12. [Lage bijdrage beschermd wonen]

1. In afwijking van artikel 3.11 bedraagt een bijdrage per maand een twaalfde gedeelte van 12,5% van het bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.14, voor:

a. de ongehuwde cliënt gedurende de eerste zes maanden van verblijf in een instelling voor beschermd wonen;

b. de gehuwde cliënten tezamen, zolang niet ten aanzien van elk van hen een periode van zes maanden is verstreken, tezamen;

c. de ongehuwde cliënt die moet of gehuwde cliënten tezamen die moeten voorzien in de kosten van onderhoud van eigen, aangehuwde of pleegkinderen, mits voor die kinderen op grond van de Algemene Kinderbijslagwet recht op een uitkering bestaat of aan die kinderen, voor zover ze de leeftijd van 27 jaar nog niet hebben bereikt, studiefinanciering is toegekend krachtens de Wet studiefinanciering 2000;

d. de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen indien het college het waarschijnlijk acht dat het verblijf in de instelling voor beschermd wonen voor de ongehuwde cliënt, voor beide of voor een van beide gehuwde cliënten binnen een half jaar kan worden beëindigd en terugkeer naar de maatschappij mogelijk is en zal worden bewerkstelligd.

2. De bijdrage bedraagt voorts per maand een twaalfde gedeelte van 12,5% van het bijdrageplichtig inkomen, berekend volgens artikel 3.14, voor:

a. de gehuwde cliënt die in een instelling voor beschermd wonen verblijft en wiens echtgenoot geen maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget ontvangt;

b. de gehuwde cliënten tezamen van wie één in een instelling voor beschermd wonen verblijft en wiens echtgenoot een persoonsgebonden budget of een andere maatwerkvoorziening ontvangt;

c. de gehuwde cliënt die in een instelling voor beschermd wonen verblijft en wiens echtgenoot zorg ontvangt als bedoeld in artikel 3.1.1, eerste lid, van de Wet langdurige zorg, voor zover het zorg met verblijf in een instelling, een volledig pakket thuis, een modulair pakket thuis of een persoonsgebonden budget betreft, met dien verstande dat de cliënt en zijn echtgenoot tezamen de bijdrage slechts eenmaal verschuldigd zijn.

3. De bijdrage voor beschermd wonen, bedoeld in het eerste lid, bedraagt ten minste € 160,60 en niet meer dan € 842,80 per maand.

4. De onderdelen a en b van het eerste lid zijn niet van toepassing indien:

a. het een cliënt betreft van wie het recht op verblijf en de daarbij behorende medisch noodzakelijke geneeskundige zorg in verband met een psychische stoornis krachtens zijn zorgverzekering is geëindigd omdat de krachtens de Zorgverzekeringswet geldende maximumduur voor die zorg is bereikt, of

b. het verblijf aanvangt binnen zes maanden na beëindiging van een verblijf in een instelling voor beschermd wonen waarvoor de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen een bijdrage als bedoeld in artikel 3.11 verschuldigd was of waren, of

c. het verblijf aanvangt binnen zes maanden na beëindiging van een verblijf in een instelling waarvoor de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen een bijdrage als bedoeld in artikel 3.3.2.1 van het Besluit langdurige zorg verschuldigd was of waren.

5. Voor de berekening van de periode van zes maanden, bedoeld in het vierde lid, worden perioden van verblijf in instellingen voor beschermd wonen samengeteld, tenzij tussen twee zodanige perioden meer dan zestig dagen zijn verlopen. De eerste volzin is niet van toepassing op cliënten die maximaal twee weken per twee maanden in een instelling voor beschermd wonen verblijven.

6. Op aanvraag van de cliënt is deze bijdrage niet verschuldigd indien de cliënt een uitkering als bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de Participatiewet ontvangt, indien hij een inkomen heeft dat gelijk is aan of lager is dan de in dat artikel genoemde normbedragen onder de daarbij genoemde omstandigheden of indien de cliënt ingevolge artikel 13, tweede lid, onderdeel a, van die wet geen uitkering ontvangt.

Hoofdstuk 5 - Overige bepalingen

Artikel 5.4. [Regeling reële prijs]

1. De gemeenteraad regelt bij verordening als bedoeld in artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet, in ieder geval dat het college, voor het leveren van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet, vaststelt:

a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met de derde; of

b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:

1° een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en

2° de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.

2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:

a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet; en

b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.

3. Bij verordening als bedoeld in artikel 2.6.6, eerste lid, van de wet wordt geregeld dat de vaste prijs of de reële prijs voor een dienst ten minste is gebaseerd op de volgende kostprijselementen:

a. de kosten van de beroepskracht;

b. redelijke overheadkosten;

c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;

d. reis en opleidingskosten;

e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst; en

f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.

4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.

5. Het college beslist met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat. Hieronder wordt verstaan een aanbieder, te weten een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die jegens het college gehouden is een voorziening te leveren.

Inspraakreacties op Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 en wijzigingen

Inspraakperiode concept-verordening 19 juli-30 augustus 2017
De colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten Leudal, Nederweert en Weert, hebben in juli 2017 de *conceptverordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018* vastgesteld. Deze is voorgelegd aan de lokale Wmo-adviesraden, lag tevens van 19 juli tot en met 30 augustus 2017 ter inzage en is gepubliceerd in het digitale gemeenteblad.

Advies door Wmo-platform uiterlijk 11 september
Op 4 september 2017 hebben de gemeenten Leudal en Weert een extra bijeenkomst voor de Wmo-raad en het Platform Wmo belegd met betrekking tot de nieuwe verordening. Tijdens deze bijeenkomst zijn de conceptverordening en de reacties naar aanleiding van de inspraak besproken. Vanuit de gemeente Nederweert zijn geen reacties gekomen op de verordening.

Inhoud van dit document
Dit document bevat:
- de reacties naar aanleiding van de concept verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 voor de gemeenten Leudal en Weert en het antwoord van het college van B&W;
- de wijzigingen die zijn aangebracht en in de definitieve verordening zijn opgenomen.

Nr.	Van wie?	Betreft	Omschrijving	Antwoord College van B&W
1	Platform Wmo Weert, e-mail d.d. 23-07-2017	**Artikel 1. Begripsbepalingen** b. beperking: aan de cliënt verbonden factoren die er toe leiden dat deze niet (volledig) in staat is tot zelfredzaamheid en participatie;	Waarom staat 'volledig' tussen haakjes en kan het ook partieel zijn?	Volledig staat tussen haakjes omdat iemand volledig of gedeeltelijk niet in staat kan zijn om zelfredzaam te zijn. Bijvoorbeeld: cliënt met een loopbeperking is niet zelfredzaam m.b.t. vervoer, maar wel in staat om zijn woning te gebruiken. Als volgt gewijzigd: '(volledig)' is vervangen door '(geheel)'
2.	Platform Wmo Weert, e-mail d.d. 23-07-2017	**Artikel 1. Begripsbepalingen** (keukentafel)gesprek: gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;	Waarom 'keukentafel' tussen haakjes? Onduidelijke formulering. Anders benoemen.	In de nieuwe verordening spreken we niet meer van (keukentafel)gesprek maar van gesprek. Ook de wet spreekt niet van keukentafelgesprek, maar geeft in artikel 2.3.2. aan dat er een overleg moet plaatsvinden met degene die een melding heeft gedaan. Dat overleg (= het gesprek) kan op velerlei manieren plaatsvinden, in de thuissituatie, binnen het gemeentelijke wmo-loket of bij een sociaal wijkteam. Keukentafelgesprek suggereert dat het steeds bij de mensen thuis zal plaatsvinden,

				hetgeen niet altijd zo is.
3.	Platform Wmo Weert, e-mail d.d. 23-07-2017	**Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening** 5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven, a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;	'Verloren', betekent dat ook met het verlies aan functionaliteit?	Nee, hiermee wordt bedoeld: kwijtgeraakt, verlies, niet meer in bezit. In geval van het verlies van functionaliteit is artikel 4, vijfde lid, onder c van toepassing.
4.	Platform Wmo Weert, e-mail d.d. 23-07-2017	**Artikel 7. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen** 4. De kostprijs van een: b. pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb.	Wat wordt hiermee bedoeld?	Bij zorg in natura wordt de kostprijs bepaald aan de hand van het tarief waarvoor het product/dienst wordt geleverd door de aanbieder waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten. Bij het pgb geldt dat het bedrag van het pgb wordt beschouwd als de kostprijs.
5.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017	Algemene opmerking	De Verordening is vanuit klantperspectief bezien onvriendelijk en vrijwel onleesbaar voor de meeste burgers.	De Wmo verplicht de gemeenteraad om bij verordening de regels vast te stellen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het vastgestelde beleid en de door het college ter uitvoering daarvan benemen besluiten of te verrichten handelingen. Deze regels moeten geen ruimte voor verschillende interpretaties bieden. Zij zijn daarom technisch en juridisch opgesteld. Om het document niet onnodig lang te laten zijn, is er voor gekozen om de bepalingen die al in de wet zijn geregeld in de verordening niet te herhalen. Er is vanuit de reacties gebleken dat er behoefte bestaat aan een beter leesbare verordening. Besloten is om de toelichting van de verordening te wijzigen.

6.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017	Algemene opmerking	De toegankelijkheid (ook digitaal) van stukken in het kader van het sociaal domein is zeer slecht. De Verordening dient voor iedereen toegankelijk te zijn conform het VN verdrag.	Alle algemeen verbindende voorschriften, zoals verordeningen etc., worden op basis van de Gemeentewet raadpleegbaar gemaakt op één landelijke website: www.overheid.nl.
7.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017	Algemene opmerking	Het lijkt of de gemeente een muur heeft willen bouwen rond het sociaal domein. Uitgangspunt moet zijn, dat iedereen moet kunnen participeren in de maatschappij. De gemeente dient mensen, die dit niet of niet goed kunnen daarbij ondersteunen.	Dit onderwerp is op 4 september besproken met de Wmo-raad van Leudal.
8.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017	Algemene opmerking naar aanleiding van een brief van de VNG d.d. 15-08-2017	De brief van de VNG dd. 15 augustus 2017 inzake de Aanpassing Model Verordening maatschappelijke ondersteuning (bijgevoegd) dient te worden meegenomen in de definitieve verordening Leudal.	In de nieuwe verordening zijn de essentialia niet gedelegeerd aan het college. Hiermee is voldaan is aan de jurisprudentie.
9.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017		In nood kan een tijdelijke voorziening worden getroffen in afwachting van de definitieve. Dit betreft een landelijke recht.	Zie artikel 2.3.3 van de wet. In de nieuwe verordening is er voor gekozen bepalingen die in de wet staan niet op te nemen. In de toelichting zal hier aandacht aan worden geschonken.
10.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017		De indicatie overgenomen wordt bij verhuizing en dat er een toetsing na de verhuizing in de nieuwe gemeente plaats zal vinden. De nieuwe voorziening kan namelijk pas aangevraagd worden als men in de nieuwe gemeente woont. Dus er zal altijd een vacuüm ontstaan.	De Wmo 2015 is maatwerk. Bij verhuizing ontstaat een nieuwe situatie. Het college zal eerst onderzoek moeten doen naar de nieuwe situatie. Indicaties worden daarom niet zonder meer overgenomen. Een cliënt kan echter een melding van de hulpvraag indienen vóórdat de verhuizing daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, indien er aangetoond kan worden dat cliënt voornemens is te verhuizen naar de betreffende gemeente. Zie hiervoor artikel 4, tweede lid, sub b, van de verordening.

11.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017		Pagina 1 inleidende tekst: er staat bij het algemene doel van de Wmo dat mensen zolang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen. Hieraan dient te worden toegevoegd ***en te kunnen participeren.***	De verordening is hierop aangepast en de voorgestelde wijziging is toegevoegd.
12.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017		Artikel 1 (pagina 1) Bij c: toevoegen ***cliëntenondersteuning*** en de omschrijving hiervan.	Cliëntondersteuning is gedefinieerd in artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet. Derhalve is deze niet opgenomen in de verordening.
13.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017	Artikel 2, lid 3 Gebruik te maken van cliëntondersteuning.	Artikel 2.3 (pagina 2) Gebruik te maken van ***onafhankelijke en kostenloze*** cliënten ondersteuning.	In de wet is opgenomen dat cliëntondersteuning onafhankelijk en kosteloos dient te worden aangeboden. Derhalve is dit niet opgenomen in de verordening. Zie: - artikel 1.1.1, eerste lid, van de wet - artikel 2.3.2, derde lid, van de wet
14.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017	Artikel 4.1 ***Zelfredzaamheid***	Artikel 4.1 ***Zelfredzaamheid*** i.p.v. zelfraadzaamheid	Betreft een typefout en is hersteld.
15.	Wmo-raad Leudal, brief d.d. 31-08-2017	**Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening** 6. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate voorziening.	T.a.v. artikel 4 in algemene zin: Een uitzondering zou mogelijk moeten zijn. Er dient namelijk altijd gestreefd te worden naar die oplossing die de beste ***kwaliteit-prijs verhouding*** geeft. Kwaliteit staat voorop en de prijs moet hiermee in verhouding zijn.	Maatwerk impliceert dat er rekening wordt gehouden met uitzonderingen. Artikel 8 van de verordening stelt nadrukkelijk kwaliteitseisen aan voorzieningen en het college ziet toe opdat de kwaliteit van de voorzieningen tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken. Om tekstueel minder nadruk te leggen op het financiële aspect, is lid 6 als volgt gewijzigd: "Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is verstrekt het college van de adequate voorzieningen de goedkoopste voorziening."
16.	Wmo-raad Leudal,	**Artikel 5. Inhoud beschikking** 4. Als sprake is van een te	Artikel 5.4 (pagina 3) Het is belangrijk om in het	Tijdens het gesprek met de cliënt vormt de bijdrage in de kosten een vast onderdeel. De cliënt kan zelf of door

	brief d.d. 31-08-2017	betalen bijdrage wordt de cliënt daarover in de beschikking geïnformeerd.	vooroverleg, indien de cliënt dit wenst, ***een indicatie te geven van de eigen bijdrage.***	het CAK laten berekenen wat de maximale bijdrage zou kunnen zijn. Cliënten wordt geadviseerd om alvorens de aanvraag (na de melding van de hulpvraag en het daarbij behorende gesprek) wordt ingediend, deze berekening te hebben uitgevoerd om niet voor onvoorziene kosten te komen te staan. De hoogte van de bijdrage in de kosten is afhankelijk van de leefsituatie, het verzamelinkomen en eventueel vermogen. Het Platform Wmo benadrukt dat het CAK de inkomens- en vermogensgegevens van twee jaar geleden gebruikt. In de toelichting zal dit feit nadrukkelijk onder de aandacht worden gebracht.
17.		**Artikel 6. Regels voor pgb** 2. De hoogte van een pgb voor: c. begeleiding is afgeleid van het voor 2014 geldende tarief (...).	Artikel 6.2.c (pagina 4) De kosten van begeleiding dienen te worden afgeleid van ***het geldende tarief voor pgb 's***.	Hiermee wordt aangeduid op welke basis/grondslag de tarieven zijn gebaseerd. Vervolgens wordt benoemd welke de hiervan afgeleide bedragen daadwerkelijk zijn vastgesteld (de geldende tariefstructuur). Het college zal een overzicht van de concrete bedragen vaststellen en publiceren die voortvloeien uit deze berekeningswijze.
18.			Artikel 7.2: (pagina 5) ***De maximale bijdrage dan wel het totaal van de bijdragen is ten hoogste gelijk aan de kostprijs.***	Betreft een afwijkende passage ten aanzien van de verordening van de gemeente Weert. De gemeente Leudal zal de desbetreffende passage als volgt aanpassen: "De bijdrage, dan wel het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs, tenzij overeenkomstig hoofdstuk 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 een lagere bijdrage is verschuldigd."
19.			Artikel 8.2 Na "een jaarlijks cliëntbelevingsonderzoek" toevoegen ***ook bij klachten*** In de toelichting op de verordening wordt over artikel 8 gememoreerd, dat de gemeente in de verordening bepaalt welke kwaliteitseisen worden gesteld aan aanbieders en voorzieningen. De raad vraagt	Het jaarlijks cliëntbelevingsonderzoek is een verplichting die voortvloeit uit de wet op grond van artikel 2.5.1, eerste lid. De gemeente is op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In artikel 15 is een bepaling over klachten ten aanzien

			waar hij deze kan vinden.	van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van artikel 2.1.3, tweede lid, onder e, van de wet. De aanbieder is ten aanzien van de in de verordening genoemde voorzieningen verplicht een klachtregeling op te stellen (artikel 3.2, eerste lid, onder a, van de wet). Voor de kwaliteitseisen voor aanbieders en voorzieningen verwijzen wij u naar hoofdstuk 3 van de wet. Artikel 8, eerste lid, is een aanvulling hierop. Opmerking: Er is landelijk aandacht voor de vraag of de huidige wet- en regelgeving nog toereikend is voor de afhandeling van bezwaar- en klachtprocedures binnen het sociaal domein. In maart 2017 heeft de Nationale Ombudsman hiervoor nadrukkelijk aandacht gevraagd en in augustus 2017 is een consultatie uitgeschreven voor reactie op een in de Algemene wet bestuursrecht op te nemen procedure voor integrale geschilbeslechting in het sociaal domein. Wij volgen de ontwikkelingen hierin aandachtig en passen onze regelgeving en/of werkwijze zo nodig aan zodra over dit onderwerp meer duidelijkheid bestaat. Tot dat moment kunnen burgers gebruik maken van de bestaande mogelijkheden.
20.		**Artikel 9. Meldingsregeling calamiteiten en geweld** 3. De toezichthoudend ambtenaar doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.	Artikel 9.3. De toezichthoudend ambtenaar adviseert naast voorkomen van verdere calamiteiten ook het bestrijden van geweld en regelt de ***nazorg bij klachten hierover.***	Zie opmerking onder punt 19
21.		**Artikel 13. Jaarlijkse waardering mantelzorgers**	Artikel 13.3 (pagina 6) Toevoegen ***ongeacht of deze***	De verordening wordt hierop aangepast. 'Cliënten' wordt gewijzigd in 'inwoners'. Dit betekent dat iedereen die

		Lid 3: Het college kan bij nadere regeling regels stellen over op welke wijze zorg wordt gedragen voor de jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente.	***onder de criteria Wmo of Wlz vallen.***	mantelzorg verleent aan een inwoner van de gemeente, in aanmerking komt voor de jaarlijkse waardering. Dit is dus niet beperkt tot mantelzorgers van Wmo-cliënten.
22.			Artikel 15 (pagina 7) Toevoegen artikel 15.3: ***Door de gemeente wordt een onafhankelijk contactpersoon aangesteld.***	De gemeente is op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, is dit niet opgenomen in deze verordening. Zie echter ook de reactie op punt 19.

Overige wijzigingen

Nr.	Was	Wordt	Opmerking
1.	**Artikel 1. Begripsbepalingen**	Toegevoegd aan dit artikel: onderzoeksverslag: het verslag van alle relevante informatie uit het onderzoek;	In artikel 3 van de verordening wordt een verwijzing naar het onderzoeksverslag gemaakt. Dit begrip is echter niet gedefinieerd in de wet en daarom toegevoegd.
2.	**Artikel 1. Begripsbepalingen**	Dit artikel wordt in twee delen opgesplitst: **Artikel 1** *1.1 Begripsbepalingen* *1.2 Reikwijdte* *1.3 Beleidsregels*	1.2 Beschermd wonen en maatschappelijke opvang wordt sinds de inwerkingtreding van de Wmo 2015, voor de regio Noord- en Midden-Limburg in mandaat uitgevoerd door de gemeente Venlo. De toe te passen regelgeving moet door elke gemeente zelf worden vastgesteld. Dit gebeurt door de colleges middels een apart college-besluit. Deze passage is toegevoegd, zodat duidelijk is op welke onderdelen van de Wmo 2015, voorliggende verordening van toepassing is.
3.	**Artikel 2. Onderzoek** 1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt. Als de cliënt genoegzaam bekend is, alsmede diens hulpvraag, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een (keukentafel)gesprek. 2. Het college onderzoekt, naast de in artikel 2.3.2, vierde lid, van de wet genoemde zaken, in het (keukentafel)gesprek het gewenste resultaat van het	**Artikel 2. Melding en onderzoek** 1. Na ontvangst van de melding van een hulpvraag, voert het college het onderzoek uit conform het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, door middel van een gesprek. 2. Het college onderzoekt, naast de in artikel 2.3.2, vierde lid, van de wet genoemde zaken, in het gesprek het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning. 3. Het college informeert voorafgaand aan het	

	verzoek om ondersteuning; 3. Het college informeert voorafgaand aan het (keuken)tafelgesprek de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure. In ieder geval wordt gewezen op de mogelijkheid van cliënt tijdens het (keuken)tafelgesprek gebruik te maken van cliëntondersteuning.	onderzoek de cliënt over de gang van zaken, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure.	
4.	**Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening** 3. Geen woonvoorziening wordt verstrekt: f. als de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud, dan wel slechts strekt ter renovatie van de woning of deze in overeenstemming te brengen is met de eisen die redelijkerwijs aan de woning mogen worden gesteld;	**Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening** 3. Geen woonvoorziening wordt verstrekt: f. als de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college; g. als de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud dan wel slechts strekt ter renovatie van de woning of deze in overeenstemming te brengen is met de eisen die redelijkerwijs aan de woning mogen worden gesteld. 5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven, waarbij in principe de volgende afschrijvingstermijnen gelden: a. voor woonvoorzieningen: - sanitair 25 jaar - natte cel 25 jaar - keuken 15 jaar - toilet en kranen 15 jaar - aanbouw 25 jaar	Lid 3: afwijzingsgronden aangevuld. Lid 5, 6, 7: afschrijvingstermijnen toegevoegd. Deze behoren tot de essentialia van het voorzieningenpakket. De essentialia van het voorzieningenpakket dienen in de verordening te worden vastgelegd.

		b. voor overige hulpmiddelen: - rolstoelen en vervoersvoorzieningen 7 jaar - kinderhulpmiddelen, douche- en toilethulpmiddelen 5 jaar 6. De in lid 5, onder a en b, genoemde afschrijvingstermijnen zijn richtlijnen. Dit betekent dat in individuele situaties voor een specifieke voorziening een afwijkende afschrijvingstermijn kan worden bepaald. 7. Indien na de geldende afschrijvingstermijn uit een technische controle door de aanbieder blijkt dat de maatwerkvoorziening nog adequaat is, bestaat geen aanspraak op een vervangende voorziening.	
5.	**Artikel 6. Regels voor pgb** 1. De hoogte van een pgb: a. wordt vastgesteld aan de hand van het ondersteuningsplan; b. wordt vastgesteld op basis van een voorziening in natura die gelijkwaardig kan worden geacht aan de ondersteuning zoals bedoeld in artikel 2.3.6, tweede lid onder c, van de wet en waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering. 2. De hoogte van een pgb voor: a. een hulpmiddel wordt vastgesteld op basis van de kostprijs van de voorziening die de cliënt zou hebben ontvangen als de voorziening in natura zou zijn verstrekt en rekening houdende met een reële termijn voor de technische afschrijving, meerkosten van de verzekering en onderhoudskosten.	**Artikel 6. PGB** *6.1 Vaststellen hoogte PGB* 1. De hoogte van een pgb wordt vastgesteld op basis van een voorziening in natura die gelijkwaardig kan worden geacht aan de ondersteuning zoals bedoeld in artikel 2.3.6, tweede lid onder c, van de wet en waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede voorzieningen, van derden te betrekken. 2. De hoogte van het pgb voor rolstoelen, hulpmiddelen en vervoersvoorzieningen bedraagt in ieder geval niet meer dan de huur-, dan wel aanschafprijs van de goedkoopst passende bijdrage, waaronder gerekend onderhoud, reparatie en verzekering zoals die door het college aan de aanbieder verschuldigd is. 3. Bij de vaststelling van de hoogte van het pgb kan het college rekening houden met de (extra) kosten van de WA-verzekering bij vervoersvoorzieningen.	De regels voor pgb zijn opgesplitst in 4 sub-artikelen om de leesbaarheid te vergroten. Er is gebleken dat de concept-verordening niet volledig was met betrekking tot het vaststellen van de hoogte van een pgb. Deze zijn toegevoegd waarbij het besluit nadere regels 2015 als basis is gebruikt. Door jurisprudentie is het niet meer toegestaan om dergelijke zaken te delegeren aan het college en worden dus in de verordening opgenomen.

b. hulp bij het huishouden wordt vastgesteld op basis van de door het college voor 2015 ingekochte diensten in het kader van het resultaat "een schoon en leefbaar huis". Hierbij worden bij de vaststelling van de hoogte van het pgb de volgende categorieën gehanteerd:

Categorie A) ondersteuning door een professionele organisatie: 100% van het tarief;

Categorie B) ondersteuning door een ZZP'r of freelancer: 80% van het tarief;

Categorie C) ondersteuning door een zorgprofessional in loondienst: 80% van het tarief;

Categorie D) ondersteuning door een niet professional in loondienst: het wettelijk minimumloon, waarbij dit tarief vermeerderd wordt met 20% voor de werkgeverslasten indien er sprake is van een arbeidsovereenkomst;

Categorie E) ondersteuning door naaste familie: wettelijk minimumloon, waarbij dit tarief vermeerderd wordt met 20% voor de werkgeverslasten indien er sprake is van een arbeidsovereenkomst.

d. begeleiding is afgeleid van het voor 2014 geldende tarief (prijsniveau december 2013) voor pgb's op grond van de toenmalige Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ). Hierbij worden bij de vaststelling van de hoogte van het pgb, rekening houdende met overheadkosten, de volgende categorieën gehanteerd:

Categorie A) ondersteuning door een professionele organisatie: 100% van het tarief;

Categorie B) ondersteuning door een ZZP'r of freelancer: 80% van het tarief;

Categorie C) ondersteuning door een zorgprofessional in loondienst: 80% van het tarief;

4. De hoogte van het pgb voor een woonvoorziening wordt afgestemd op:

a. de aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de woonvoorziening. Indien de woningaanpassing in zelfwerkzaamheid wordt getroffen vervallen de loonkosten;

b. het architectenhonorarium, indien dit noodzakelijk is, tot ten hoogste 10% van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald voor de leden van NLingenieurs en BNA in DNR 2011;

c. de kosten voor het toezicht op de uitvoering indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom;

d. de leges voor de bouwvergunning, voor zover de bouwvergunning betrekking heeft op het treffen van de woningaanpassing;

e. de door college schriftelijk goedgekeurde kostenverhoging, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien had kunnen zijn.

5. Voor de verstrekking van een pgb voor een woonvoorziening gelden de volgende voorwaarden:

a. met de werkzaamheden waarop de maatwerkvoorziening betrekking heeft, mag geen aanvang worden gemaakt voordat het college positief heeft beslist op de aanvraag;

b. het college heeft desgevraagd op één of meer door het college te bepalen tijdstippen toegang tot de woning of het gedeelte van de woning waar de aanpassing wordt aangebracht;

Categorie D) ondersteuning door een niet professional in loondienst: wettelijk minimumloon, waarbij dit tarief vermeerderd wordt met 20% voor de werkgeverslasten indien er sprake is van een arbeidsovereenkomst;
Categorie E) ondersteuning door naaste familie: wettelijk minimumloon, waarbij dit tarief vermeerderd wordt met 20% voor de werkgeverslasten indien er sprake is van een arbeidsovereenkomst.

4. Vervoer van en naar begeleiding in groepsverband wordt vastgesteld op basis van het in 2014 geldende tarief (prijsniveau december 2013) voor pgb's op grond van de toenmalige Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) en rekening houdende met eventuele beperkingen die het reizen met bepaalde vormen van het openbaar vervoer door de cliënt belemmeren.
5. Tussenpersonen of belangenbehartigers kunnen niet uit het pgb worden betaald.
6. Jaarlijks publiceert het college een overzicht van de concrete bedragen die voortvloeien uit de voorgaande leden.

c. de cliënt verstrekt desgevraagd inzage in de bescheiden en tekeningen die betrekking hebben op de woningaanpassing;
d. aan het college wordt desgevraagd de gelegenheid geboden tot het controleren van de gerealiseerde woonvoorziening.

6. Het college kan het pgb in gedeelten (laten) uitbetalen.
7. De cliënt aan wie een pgb is verstrekt voor het realiseren van een woonvoorziening aan de woning is verplicht zorg te dragen voor een opstalverzekering die in voldoende mate de te verzekeren waarde van de woning dan wel de getroffen woonvoorziening dekt voor het risico van schade.

6.2 Regels voor pgb: begeleiding

1. Onder begeleiding als bedoeld in dit artikel wordt verstaan: begeleiding individueel, begeleiding in groepsverband (dagbesteding) en kortdurend verblijf.
2. De hoogte van het pgb voor begeleiding bedraagt niet meer dan het tarief waarvoor het college de diensten heeft ingekocht.
3. Het pgb voor begeleiding als bedoeld in het eerste lid is afgeleid van het voor 2014 geldende tarief voor pgb's op grond van de AWBZ.
4. Bij de vaststelling van de hoogte van het pgb hanteert het college de volgende categorieën:
A. Maximaal 100% van het AWBZ tarief bedoeld in het derde lid indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:
- een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdelen a, c, d of e, van de

		Handelsregisterwet 2007; en - waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in dit artikel. B. Maximaal 80% van het AWBZ tarief bedoeld in het derde lid indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij: - een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in dit artikel; en - die toebehoort aan een zelfstandige zonder personeel aan wie een geldige beschikking als bedoeld in artikel 3.156 van de Wet inkomstenbelasting 2001 is afgegeven. C. Maximaal 80% van het AWBZ tarief bedoeld in het derde lid indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij: - een persoon die is ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg, voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van maatschappelijke ondersteuning; en - waarmee de persoon aan wie het pgb is	

toegekend dan wel degene daarover verantwoording is verschuldigd een arbeidsovereenkomst aangaat.

D. Maximaal het uurloon dat afgeleid is van het wettelijk minimumloon, vermeerderd met 20% van dat loon indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:

- een persoon niet zijnde een persoon als bedoeld in categorie C; en
- waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene die daarover verantwoording is verschuldigd een arbeidsovereenkomst aangaat.

E. Maximaal het tarief van categorie D verminderd met 20% indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij een persoon zijnde een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger die verantwoording over het pgb verschuldigd is en waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene die daarover verantwoording is verschuldigd geen arbeidsovereenkomst aangaat.

5. Noodzakelijk zittend vervoer van huis naar de dagbestedingslocatie, wordt apart geïndiceerd, waarbij het tarief op €10,00 per dag wordt vastgesteld, wanneer een cliënt daadwerkelijk wordt vervoerd.

6. Noodzakelijk rolstoelvervoer van huis naar de dagbestedingslocatie, wordt apart geïndiceerd, waarbij het tarief op €20,00 per dag wordt vastgesteld, wanneer een cliënt daadwerkelijk

wordt vervoerd.

6.3 Regels voor pgb: hulp bij het huishouden

1. Het pgb voor hulp bij het huishouden is afgeleid van de door het college voor 2015 ingekochte diensten in het kader van het resultaat "een schoon en leefbaar huis". Het tarief voor ondersteuning bij huishoudelijke taken bedraagt maximaal € 23,75 per uur.
2. Bij de vaststelling van de hoogte van het pgb als bedoeld in het eerste lid hanteert het college de volgende categorieën:
    A. Maximaal 100% van het tarief indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdelen a, c, d of e, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in dit artikel.
    B. Maximaal 80% van het tarief indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij:
        - een onderneming als bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de Handelsregisterwet 2007 waarvan de activiteiten blijkens de inschrijving in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, geheel of gedeeltelijk bestaan uit het verlenen van maatschappelijke ondersteuning; en
        - die toebehoort aan een zelfstandige zonder personeel aan wie een geldige

beschikking als bedoeld in artikel 3.156 van de Wet inkomstenbelasting 2001 is afgegeven.

C. Maximaal het uurloon dat afgeleid is van het wettelijk minimumloon, vermeerderd met 20% van dat loon indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene daarover verantwoording is verschuldigd een arbeidsovereenkomst aangaat.

D. Maximaal het tarief van categorie C verminderd met 20% indien het pgb wordt aangewend om een maatwerkvoorziening in te kopen bij een persoon zijnde een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger die verantwoording over het pgb verschuldigd is en waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene die daarover verantwoording is verschuldigd geen arbeidsovereenkomst aangaat.

6.4 Regels en voorwaarden met betrekking tot aanwending pgb

1. Een beslissing tot verlening van pgb ten behoeve van een voorziening in natura, begeleiding of hulp bij het huishouden, kan worden ingetrokken als blijkt dat deze binnen zes maanden na toekenning niet is aangewend.
2. Bij de verstrekking van een pgb voor het realiseren van een woonvoorziening dient uiterlijk binnen 6 maanden na het toekenningsbesluit met de werkzaamheden te worden aangevangen.

		3. Het pgb voor woonvoorzieningen dient binnen 12 maanden na toekenning te zijn aangewend voor de bekostiging van het resultaat waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden. 4. Onmiddellijk na de voltooiing van de aanpassingswerkzaamheden in het kader van de woonvoorzieningen, doch uiterlijk binnen 12 maanden na het besluit tot toekenning, verklaart de cliënt schriftelijk aan het college dat de bedoelde werkzaamheden zijn voltooid. 5. De gereedmelding, bedoeld in het vorige lid, is voorzien van een verklaring van cliënt waaruit blijkt dat bij het treffen van de maatwerkvoorziening is voldaan aan de voorwaarden waaronder het pgb is toegekend. 6. Als niet is voldaan aan de voorwaarden als genoemd in het tweede tot en met vijfde lid, kan de beslissing tot verlening van een pgb, (gedeeltelijk) worden ingetrokken.	
6.	**Artikel 5. Inhoud beschikking** 2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval gemotiveerd vastgelegd: b. wat de beoogde duur van de verstrekking is; 3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval gemotiveerd vastgelegd: d. wat de hoogte van het pgb is;	**Artikel 5. Inhoud beschikking** 2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval gemotiveerd vastgelegd: b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is; 3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval gemotiveerd vastgelegd: d. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;	Lid 2 onder b: Aangepast in het belang van de rechtszekerheid van de cliënt en bij afloop duur moet altijd nieuwe beschikking volgen. Lid 3 onder d: bij de hoogte van een pgb dient ook in de beschikking gemotiveerd te worden op welke wijze deze hoogte is bepaald.
7.	**Artikel 6. Regels voor pgb**	*6.2 Regels voor pgb: begeleiding*	De huidige pgb-tarieven voor

	Lid 4: Vervoer van en naar begeleiding in groepsverband wordt vastgesteld op basis van het in 2014 geldende tarief (prijsniveau december 2013) voor pgb's op grond van de toenmalige Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) en rekening houdende met eventuele beperkingen die het reizen met bepaalde vormen van het openbaar vervoer door de cliënt belemmeren.	5. Noodzakelijk zittend vervoer van huis naar de dagbestedingslocatie, wordt apart geïndiceerd, waarbij het tarief op €10,00 per dag wordt vastgesteld, wanneer een cliënt daadwerkelijk wordt vervoerd. 6. Noodzakelijk rolstoelvervoer van huis naar de dagbestedingslocatie, wordt apart geïndiceerd, waarbij het tarief op €20,00 per dag wordt vastgesteld, wanneer een cliënt daadwerkelijk wordt vervoerd.	begeleiding groep zijn geformuleerd in tarieven met en zonder vervoer. Vanaf 01-01-18 wordt vervoer apart geïndiceerd.
8.	**Artikel 7. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen** 4. De kostprijs van een: a. maatwerkvoorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder; b. pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb. 5. In de gevallen, bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, van de wet, worden de bijdragen voor een maatwerkvoorziening door het college van de gemeente Venlo vastgesteld en geïnd.	**Artikel 7. Bijdrage in de kosten** 4. De kostprijs van: a. een maatwerkvoorziening in natura is gelijk aan de prijs waarvoor de gemeente de maatwerkvoorziening afneemt van een aanbieder; b. een maatwerkvoorziening, niet zijnde diensten, in de vorm van een pgb, is gelijk aan het bedrag dat in de vorm van het pgb is toegekend; c. een dienst in natura bedraagt een vast bedrag van €150,00 per 4 weken; d. een dienst in de vorm van een pgb bedraagt de hoogte van het pgb per 4 weken tot een maximum van €150,00 per 4 weken. 6. De bijdrage in de kosten voor beschermd wonen en opvang wordt vastgesteld en geïnd door het college van de gemeente Venlo.	Uitgangspunt voor de toekenning van ondersteuning aan individuele personen vanaf 01-01-2018 is dat op grond van een gericht onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte een of meer te behalen resultaten worden vastgelegd. De voor de cliënt beoogde resultaten worden gekoppeld aan een profiel waarin de intensiteit van de in te zetten hulp wordt vastgelegd. Cliënten betalen een bijdrage die berekend wordt op basis van hun persoonlijke situatie en de kostprijs van de voorziening die zij gebruiken. Omdat de kostprijs van een profiel niet in alle gevallen overeenkomt met de kostprijs van de werkelijk ingezette uren die een cliënt ontvangt is het nodig om voor profielbekostiging een andere werkwijze te hanteren.

9.	**Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik** 3. Een beslissing tot verlening van maatwerkvoorziening kan worden ingetrokken als blijkt dat de maatwerkvoorziening binnen zes maanden na toekenning niet is aangewend.	**Artikel 10. Voorkomen en bestrijden van misbruik of oneigenlijk gebruik** ~~3. Indien het college een beslissing heeft herzien of ingetrokken of herzien op grond van het bepaalde in artikel 2.3.10, eerste lid onder a, van de wet vordert het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, de geldswaarde van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening terug.~~	Derde lid van artikel 10 is verwijderd en verplaatst naar artikel 6.4, omdat deze bepaling niets te maken heeft met misbruik/oneigenlijk gebruik.
10.	**Artikel 18. Intrekking oude verordening en overgangsrecht**	**Extra lid toegevoegd aan dit artikel:** De wijze van berekening voor de bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening die verstrekt is op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2015, blijft ongewijzigd, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen dan wel de periode waarvoor de voorziening is verstrekt is geëindigd.	Dit heeft te maken met de wijziging van de wijze waarop de bijdrage in de kosten van diensten wordt berekend en zorgen voor rechtszekerheid van de inwoner.

NOTITIE BIJDRAGE IN DE KOSTEN WMO IN HET KADER VAN DE VERWERVING 2018

26 oktober 2017

1. Inleiding

In de aan de raad voor te stellen verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018 is een wijziging voor wat betreft de berekening van de bijdrage in de kosten (eigen bijdrage) voor maatwerkvoorzieningen met betrekking tot diensten gehanteerd. Deze wijziging heeft betrekking op maatwerkvoorzieningen in natura, waarbij één vaste kostprijs gehanteerd wordt van € 150,00 per periode van vier weken per dienst. Voor diensten in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb) wordt de kostprijs vastgesteld gelijk aan de hoogte van het pgb per vier weken tot een maximum van € 150,00 per vier weken per dienst.

Deze voorgestelde nieuwe systematiek voor berekening van de bijdrage in de kosten Wmo past bij het werken met profielen. In de nieuwe verordening is deze nieuwe systematiek opgenomen. In deze notitie wordt de voorgestelde systematiek toegelicht en worden de consequenties geschetst. De wijziging in de systematiek heeft betrekking op de Wmo maatwerkvoorzieningen diensten. Diensten betreffen begeleiding en hulp bij het huishouden[1].

2. Beoogd effect/doel

Het doel van deze wijziging is om de berekening van de bijdrage in de kosten aan te laten sluiten op het gedachtegoed van het werken met profielen. Voor het voorstel geldt een aantal uitgangspunten:

- De inwoner staat centraal: budgettaire neutraliteit voor de cliënt staat voorop. Een cliënt mag er niet op achteruit gaan door de gewijzigde systematiek. Ook al is niet bekend of er binnen de gemeenten zorgmijding als gevolg van de bijdrage in de kosten voorkomt, gemeenten willen dit voorkomen;
- Transparantie, eenduidigheid en rechtszekerheid voor de cliënt;
- Passend bij het gedachtegoed van de profielen: de ondersteuning wordt resultaatgericht in plaats van inspanningsgericht;
- Zoveel mogelijk budgettaire neutraliteit voor de gemeente;
- Het moet eenvoudig en begrijpelijk zijn, ook administratief: beperkte administratieve lasten.

[1] Dit is inclusief *kortdurend verblijf. Vervoer van huis naar de dagbestedingslocatie* kent geen afzonderlijke bijdrage in de kosten, omdat dit vervoer altijd naast wordt een andere voorziening wordt geïndiceerd.
Voor *woon-, en vervoersvoorzieningen* wordt de huidige systematiek gehandhaafd in 2018. Na evaluatie kan later ook voor deze voorzieningen de nieuwe systematiek worden toegepast.
De bijdrage in de kosten voor *beschermd wonen en opvang* wordt vastgesteld en geïnd door het college van de gemeente Venlo.

3. Context

Algemene toelichting bijdrage in de kosten
Het Centraal Administratiekantoor (CAK) is wettelijk aangewezen om voor gemeenten de hoogte van de bijdrage in de kosten vast te stellen en deze bij de cliënt te innen. De eigen bijdrage die een cliënt betaalt hangt af van de leefsituatie, het inkomen en het vermogen (peildatum 2 jaar) van de cliënt en de door de gemeente gestelde parameters. Een cliënt betaalt nooit meer dan de voor hem of haar vastgestelde maximale periodebijdrage op basis van deze factoren, ook als de kostprijs van de voorziening hoger is. Op deze manier wordt rekening gehouden met de draagkracht van het huishouden.

De gemeente bepaalt de kostprijs van een voorziening die aan het CAK wordt doorgegeven voor berekening van de bijdrage in de kosten. Dit bedrag mag nooit hoger zijn dan de daadwerkelijke prijs die de gemeente voor de voorziening betaalt aan de aanbieder. De gemeente kan deze kostprijs wel lager vaststellen.

De bijdrage in de kosten die een cliënt betaalt is dus gemaximeerd op enerzijds de voor hem/haar van toepassing zijnde maximale periode bijdrage en anderzijds de kostprijs van de voorziening. Dit voorstel heeft betrekking op de kostprijs van de voorziening die aan het CAK wordt doorgegeven. De gemeentelijke parameters voor berekening van de maximale periodebijdragen worden niet gewijzigd.

Huidige systematiek
Op dit moment betreft de kostprijs van de voorziening het aantal uur ondersteuning vermenigvuldigd met het uurtarief. Dit uurtarief verschilt per productgroep en is gebaseerd op het laagste uurtarief dat door de gemeente bij een aanbieder is gecontracteerd (zie 'vereenvoudiging productcodering eigen bijdrage CAK' vastgesteld in colleges op 15 nov. 2016). Dat tarief kan tot 50% lager liggen dan het werkelijke uurtarief dat de gemeente aan de aanbieder betaalt. De aanbieder is in deze werkwijze verantwoordelijk voor het aanleveren van het aantal ingezette uur bij het CAK.

4. Wijziging systematiek

De huidige systematiek sluit niet aan bij het gedachtegoed van profielen. Bij profielen wordt het denken in uren losgelaten en staat het te behalen resultaat voorop. Ook zou het handhaven van de huidige systematiek knelpunten met zich meebrengen. De aanbieder zou uren moeten blijven registreren, waardoor de gewenste administratieve lastenvermindering voor de aanbieder niet wordt bereikt. Tevens zou het risico worden gelopen dat de bijdrage van de cliënt op basis van uren maal tarief groter is dan de kostprijs. De kostprijs is namelijk de profielprijs, die gebaseerd is op een gemiddelde inzet in uren. Ook zouden de uurtarieven flink stijgen omdat de laagste gecontracteerde tarieven gehanteerd worden en er vanaf 2018 wordt gewerkt met reële kostprijzen (conform Algemene Maatregel van Bestuur "Reële kostprijs thuisondersteuning Wmo")[2].

Op basis van eerdergenoemde uitgangspunten is het voorstel om de bijdrage in de kosten te bepalen voor een dienst op basis van een vaste kostprijs per periode van vier weken, onafhankelijk van de geleverde aard en hoeveelheid ondersteuning. Op deze manier wordt de bijdrage in de kosten die een cliënt betaalt, gemaximeerd op € 150,00 per dienst per periode van vier weken. De cliënt betaalt op deze manier namelijk de voor hem of haar van toepassing zijnde maximale periodebijdrage, maar nooit meer dan de kostprijs. Deze vaste kostprijs is hetzelfde voor zowel begeleiding als hulp bij het huishouden, maar geldt wel per voorziening. Voor de kleine groep waarvoor de afspraken met de aanbieder op basis van aantal uur worden gemaakt, geldt dezelfde vaste kostprijs per periode. Voor persoonsgebonden budgetten geldt dit bedrag als maximum. Wanneer het persoonsgebonden budget lager is, wordt het bedrag van het budget

[2] Zoals is vastgesteld in college van 26 september 2017.

gebruikt voor berekening van de bijdrage in de kosten. Hiermee wordt voorkomen dat de bijdrage van de cliënt hoger is dan de daadwerkelijke prijs van de voorziening.

In deze systematiek vindt de gegevensaanlevering plaats door de gemeente, zoals dit nu ook al gebeurt voor persoonsgebonden budgetten, vervoersvoorzieningen (zoals een scootmobiel) en woonvoorzieningen. De aanbieder hoeft geen uren meer door te geven aan het CAK.

Aan de keuze voor één vaste kostprijs per periode ligt een aantal overwegingen ten grondslag:
- Rechtsgelijkheid voor de cliënt: in het toegangsproces wordt vastgesteld dat iemand ondersteuning nodig heeft. Ongeacht de intensiteit en aard van de ondersteuning wordt voor diensten hetzelfde kostprijs in rekening gebracht bij de cliënt. Dit bedrag is onafhankelijk van de prijs die de gemeente aan de aanbieder betaalt voor het leveren van de voorziening.
- Eén vaste kostprijs voor alle voorzieningen begeleiding en hulp bij het huishouden is eenvoudig en begrijpelijk.
- Het werken met een vaste kostprijs per periode is conform de landelijke standaard. Diverse gemeenten hanteren dezelfde methode. Waar ze eerst een link met de profielprijs hanteerden (de profielprijs zelf of een percentage daarvan), kiezen volgens het CAK steeds meer gemeenten ervoor dit los te laten en over te stappen op één vaste kostprijs, onafhankelijk van de profielprijs. De ons bekende voorbeelden variëren van een prijs van € 0 tot € 150,00.
- In het regeerakkoord 'Vertrouwen in de toekomst' dat op 10 oktober 2017 is gepresenteerd door kabinet Rutte-III is het plan opgenomen dat iedereen voor de Wmo een bijdrage in de kosten gaat betalen van €17,50 per vier weken. Hierbij wordt niet meer gekeken naar de hoogte van het inkomen, vermogen en gebruik. Het voornemen is om dit per 1 januari 2019 te veranderen. De voorgestelde wijze van berekening sorteert voor op deze landelijke ontwikkeling, omdat ook hier geen onderscheid tussen cliënten wordt gemaakt op basis van ingezette aantal uren ondersteuning.

Het voorstel is om deze vaste kostprijs per periode van vier weken vast te stellen op € 150,00. Hiermee wordt de bijdrage die een cliënt betaalt voor begeleiding of hulp bij het huishouden gemaximeerd op € 150,00. Het bedrag is als volgt gekozen:
- Deze prijs moet lager zijn dan de laagste profielprijs (prijs die de gemeente aan de aanbieder betaalt voor de voorziening). € 150,00 voldoet aan deze voorwaarde.
- Op basis van een modelmatige impactanalyse is vastgesteld dat de kans dat een cliënt negatief effect van deze wijziging ondervindt erg klein is bij een keuze voor € 150,00. Ook het risico op geschillen wordt op deze manier beperkt. Bij hogere bedragen neemt de kans toe dat een cliënt een hogere eigen bijdrage moet betalen als gevolg van deze wijziging. De consequentie van het voorop stellen van de cliënt is dat deze wijziging voor de gemeenten niet budgettair neutraal kan plaatsvinden. Een indicatie van de maximale financiële consequenties wordt gegeven in de financiële paragraaf.
- De voorgestelde prijs zit in lijn met voorbeelden van andere gemeenten die werken met profielen.

Bovenstaand wordt verduidelijkt door middel van een aantal voorbeelden.

Het CAK verzamelt van de cliënt gegevens over de leefsituatie, het inkomen en het vermogen. Vervolgens wordt op basis van deze gegevens en de gemeentelijke parameters de maximale periodebijdrage per periode van vier weken voor deze cliënt vastgesteld. Bij inzet van ondersteuning vergelijkt het CAK de maximale periodebijdrage met de kostprijs van de ondersteuning en wordt het laagste in rekening gebracht bij de cliënt. De kostprijs van een vorm van ondersteuning is € 150,00 per periode van vier weken.

*Voorbeeld 1: Maximale periodebijdrage is **€ 17,50**. Cliënt ontvangt begeleiding. Prijs van het totaal van voorzieningen die wordt doorgegeven aan het CAK is **€ 150,00**. Cliënt betaalt **€ 17,50** (maximale periodebijdrage).*

*Voorbeeld 2: Maximale periodebijdrage is **€ 17,50**. Cliënt ontvangt begeleiding en hulp bij het huishouden. Prijs van het totaal aan voorzieningen die wordt doorgegeven aan het CAK is **€ 300,00**. Cliënt betaalt **€ 17,50** (maximale periodebijdrage).*

*Voorbeeld 3: Maximale periodebijdrage is **€ 175**. Cliënt ontvangt begeleiding. Prijs van het totaal aan voorzieningen die wordt doorgegeven aan het CAK is **€ 150,00**. Cliënt betaalt **€ 150,00** (kostprijs).*

*Voorbeeld 4: Maximale periodebijdrage is **€ 175,00**. Cliënt ontvangt begeleiding en heeft een scootmobiel met een kostprijs van € 100 per vier weken. Prijs van het totaal aan voorzieningen die wordt doorgegeven aan het CAK is **€ 250,00**. Cliënt betaalt **€ 175,00** (maximale periodebijdrage).*

*Voorbeeld 5: Maximale periodebijdrage is **€ 100,00**. Cliënt ontvangt hulp bij het huishouden in de vorm van een pgb. Het budget bedraagt € 75 per vier weken. Prijs van het totaal aan voorzieningen die wordt doorgegeven aan het CAK bedraagt **€ 75,00** per vier weken Cliënt betaalt **€ 75,00** (begrensd door prijs).*

Het voorstel is om:

Aan de raad voor te stellen om in de nieuw vast te stellen Verordening maatschappelijke ondersteuning Weert 2018, voor de wijze van berekening van bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen in de vorm van een dienst in natura, één vaste kostprijs te hanteren van €150,00 per periode van vier weken en voor een dienst in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb), de kostprijs vast te stellen gelijk aan de hoogte van het pgb per vier weken tot een maximum van €150,00 per vier weken.

5. Overgang

Voor cliënten die in 2018 nog beschikken over een indicatie die in 2017 of eerder is afgegeven geldt tot zij een nieuwe indicatie ontvangen de huidige systematiek op basis van uren. De aanbieder blijft deze uren aanleveren aan het CAK voor berekening van de eigen bijdrage. Vanaf de vervolgindicatie en voor nieuwe cliënten geldt de vaste kostprijs per periode. Vanaf dat moment verzorgt de gemeente de gegevensaanlevering aan het CAK. Tot bestaande cliënten een nieuwe indicatie ontvangen, geldt voor hen dus nog het aantal uur maal het CAK-uurtarief. In 2018 lopen er dus tijdelijk twee methodes naast elkaar. Vanaf 2019 geldt voor iedereen de nieuwe systematiek en verzorgt de gemeente de volledige gegevensaanlevering aan het CAK. Per 1 januari 2018 stijgen de laagste gecontracteerde producttarieven aanzienlijk. Op basis van de huidige werkwijze (conform 'vereenvoudiging productcodering eigen bijdrage CAK') zouden deze aanzienlijk hogere uurtarieven worden gehanteerd vanaf 1 januari 2018 voor berekening van de bijdrage in de kosten van de zittende groep cliënten. Om grote wijzigingen voor hen te voorkomen wordt voorgesteld om de CAK-uurtarieven per product in 2018 te bevriezen op het niveau van 2017. Dit is een maatregel om de overbrugging tussen de oude systematiek en de nieuwe systematiek voor de zittende groep cliënten zo vloeiend mogelijk te laten verlopen.

Het voorstel is om:

- Aan de raad voor te stellen de bestaande systematiek te handhaven ten aanzien van in 2017 of eerder afgegeven indicaties totdat een nieuw besluit is genomen dan wel totdat de periode waarvoor deze voorziening is verstrekt is geëindigd.
- Ten aanzien van de bestaande systematiek het aan het CAK door te geven algemeen uurtarief per productgroep in 2018 op het niveau van 2017 te handhaven.

6. Kanttekeningen en risico's

Juridische kanttekeningen

Deze werkwijze kan strijdig zijn met recente jurisprudentie waarin is vastgesteld dat de bijdrage in de kosten maatwerk moet zijn: afgestemd op de individuele cliënt en de daadwerkelijk verleende hulp en nooit hoger dan de door de gemeente betaalde kostprijs. De term 'daadwerkelijk verleende hulp' wekt de suggestie dat alleen voor de cliënt zichtbare uren kunnen worden gebruikt als maatstaf voor de kosten van de verstrekte hulp. In de transformatie kan verstrekte

hulp echter ook een totaal ander karakter hebben dan uitsluitend contacturen of cliëntgebonden uren. Om die reden is dan ook in de procedure opgenomen dat cliënt en aanbieder overeenstemming moeten hebben over de wijze waarop de ondersteuning wordt uitgevoerd. Uitgaande van die overeenstemming wordt de kans dat de cliënt de voor hem niet zichtbare inspanning van de aanbieder niet zal accepteren, als zeer laag ingeschat. Er blijft echter een restrisico aanwezig en er bestaat daardoor een gerede kans dat in een juridische procedure over de hoogte van de bijdrage in de kosten de gemeente in het ongelijk wordt gesteld. De uiterste consequentie daarvan zal zijn dat op cliëntniveau in het ondersteuningsplan alsnog te leveren uren moeten worden opgenomen, hetgeen afbreuk doet aan de doelstelling van de profielen. Dit risico wordt echter als laag ingeschat.

De voorgestelde methode is conform de wetgeving die stelt dat de bijdrage in de kosten nooit hoger mag zijn dan de kostprijs voor de gemeente. Dit wordt geborgd door de vaste prijs per periode lager vast te stellen dan laagste profielprijs (kostprijs). Tevens is een modelmatige analyse uitgevoerd, waaruit volgt dat de kans op negatieve consequenties voor de cliënt klein is. Tot slot zijn het CAK en andere gemeenten geraadpleegd over hun ervaringen. Er werken steeds meer gemeenten met deze methode van een vaste prijs per periode, die is losgekoppeld van de zorgintensiteit.

Afstemming van de bijdrage in de kosten op de individuele situatie en de daadwerkelijk verleende hulp is lastig te realiseren bij profielbekostiging. Dit zou kunnen middels een methode waarin de cliënt een bijdrage in de kosten betaalt op basis van het aantal ingezette uur vermenigvuldigd met het tarief. Ook dit heeft echter weer kanttekeningen: voor cliënten met een relatief hoge zorgintensiteit is het risico dat de bijdrage in de kosten op basis van aantal uur maal tarief hoger is dan de kostprijs, wat namelijk gebaseerd is op een gemiddelde. Dit is wettelijk niet toegestaan en in de praktijk nauwelijks te ondervangen.

Administratieve kanttekeningen

Deze methodiek is conform de landelijke administratieve standaarden en zorgt voor administratieve lastenverlichting voor de aanbieder. Hiertegenover staat wel een aantal kanttekeningen, waar aandacht aan wordt besteed:

- Voor iedere cliënt met een maatwerkvoorziening zorg in natura wordt de gegevensaanlevering door de gemeente verzorgd, waar voorheen de aanbieder deze informatie aan het CAK aanleverde. Dit vergroot de last voor de gemeente voor zowel administratie als het beantwoorden van vragen van cliënten. Om deze administratieve last te beperken is het noodzakelijk verdere automatiseringsslagen te maken.
- Uit tests is gebleken dat het voorstel technisch uitvoerbaar is.

7. Financiële gevolgen

Als de bijdrage in de kosten op deze manier wordt gemaximeerd op een vast bedrag, lager dan de profielprijs, zal de gemeente minder inkomsten uit bijdragen in de kosten ontvangen. Via een modelmatige en grofmazige berekening is hiervoor een inschatting gemaakt. Deze berekening is voorzichtig gemaakt en geeft een beeld van de maximale financiële consequenties, maar dit geeft zeker geen zekerheid over de daadwerkelijke financiële gevolgen. Op basis van diverse aannames is een inschatting gemaakt dat de jaarlijkse inkomsten van de gemeente Weert € 30.000[3] lager kunnen worden. Dit betekent relatief een daling van 6% van de verwachte inkomsten uit eigen bijdragen. Deze financiële consequenties zullen pas vanaf 2019 volledig zichtbaar zijn[4]. In 2018 zal de afname van inkomsten nog gering zijn. In 2018 gelden beide methodes naast elkaar, waarbij voor een meerderheid van de cliënten nog heel 2018 de oude systematiek geldt. Daarnaast loopt inning van bijdragen altijd noodgedwongen achter: de laatste periodes over 2017 worden pas begin 2018 geïnd.

[3] Dit is bovenop de gevolgen van het bijstellen van de lokale parameters vanaf 1 januari 2018 (raad 17 juli 2017).
[4] Wanneer het plan uit het regeerakkoord 'Vertrouwen in de toekomst' van kabinet Rutte-III wordt ingevoerd per 1 januari 2019 zullen de inkomsten uit eigen bijdragen er compleet anders uit zien.

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning Weert 2018

CONCEPT

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning Weert 2018 ..... **1**

1 Inleiding 4

1.2 Begripsbepalingen 4

2 Toegangsprocedure 4

3 Maatwerkvoorziening: beoordeling aanspraak 4

3.1 Algemeen beoordelingskader 4

3.2 Ingezetene 4

3.3 Voorliggende voorziening 4

3.4 Algemeen gebruikelijke voorziening 5

3.5 Algemeen toegankelijke voorzieningen 5

3.6 Goedkoopst adequate voorziening 6

3.7 Gebruikelijke hulp 6

3.8 Mantelzorg 6

4 Hulp bij het Huishouden 7

4.1 Inleiding 7

4.2 Maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden (ZIN) 7

4.3 Maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden (pgb) 7

4.4 Normeringskader voor de te bereiken resultaten 8

4.5 Uitwerking van resultaat 1: schoon en leefbaar huis 9
4.5.1 Aspecten die bij dit resultaat een rol spelen 9

4.6 Uitwerking van resultaat 2: schone was 9
4.6.1 Aspecten die bij dit resultaat een rol spelen 10

4.7 Uitwerking van resultaat 3: regie en instructie 10

4.8 Uitwerking van resultaat 4: maaltijden 11
4.8.1 Aspecten die bij dit resultaat een rol spelen 11

4.9 Uitwerking van resultaat 5: thuis zorgen voor kinderen 11
4.9.1 Aspecten die bij dit resultaatgebied een rol spelen 11

5 Begeleiding 13

5.1 Inleiding 13

5.2 Resultaat van begeleiding 13

5.3 Sturen op resultaten 14
5.3.1 Werken met profielen (ZIN) 14
5.3.2 Soorten profielen 15
5.3.3 Proces 15

5.4 Geen profiel 20
5.4.1 Kortdurend Verblijf 20
5.4.2 Vervoer 21
5.4.3 Specialistische begeleiding voor personen met een zintuiglijke beperking 21
5.4.4 Doventolk 21
5.4.5 Begeleiding in de vorm van een pgb 22

6 Ondersteuning gericht op wonen 23

6.1 Inleiding 23
6.2 Aanpassing huidige woonruimte versus nieuwe woonruimte 23
7 Mobiliteit 26
7.1 Inleiding 26
7.2 Verplaatsen in en om de woning 26
7.3 Lokaal verplaatsen 26
7.4 Vervoersbehoefte cliënt 27
7.5 Maatwerkvoorzieningen mobiliteit 28
7.5.1 Collectief vervoer 28
7.5.2 Fiets 29
7.5.3 Rolstoel 29
7.5.4 Scootmobiel 30
7.5.5 Aankoppelfiets / handbike 30
7.5.6 Training 30
7.5.7 Autoaanpassing 30
7.6 Sportvoorziening 31
8 Persoonsgebonden budget 32
8.1 Inleiding 32
8.2 Geschiktheidseisen aan beoogd budgethouder 32
8.3 Ondersteuningsplan pgb 32
9 Deskundigenadvies 33
9.1 Inleiding 33
9.2 Beoordeling advies 33
Bijlagen .....
Bijlage 1 – Normeringskader Hulp bij het Huishouden .....
Bijlage 2 – Beoordelingsmodel bepaling profiel begeleiding .....
Bijlage 3 - Begeleiding: producten, codes en eenheden ..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
Bijlage 4 – Richtprijzen Nibud ..... **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**

Beleidsregels maatwerkvoorzieningen maatschappelijke ondersteuning Weert 2018

1 Inleiding

In deze beleidsregels geeft het college aan hoe zij uitvoering wil geven aan haar bevoegdheden ter uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (de wet) en de daarop gebaseerde verordening. Het gaat hierbij om beleidskeuzes die richting geven aan de besluitvorming. Bij de besluitvorming staat maatwerk voorop met respect voor rechtsgelijkheid en rechtszekerheid van de inwoners.

Omwille van de leesbaarheid is in deze tekst steeds gekozen voor de hij-vorm.

1.2 Begripsbepalingen

Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de wet, het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, de Algemene wet bestuursrecht en de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Weert 2018 (de verordening).

2 Toegangsprocedure

Er is een op papier vastgestelde toegangsprocedure in de vorm van een werkinstructie.

3 Maatwerkvoorziening: beoordeling aanspraak

3.1 Algemeen beoordelingskader

Het beoordelen van een aanspraak gebeurt onder andere aan de hand van de antwoorden op de volgende vragen:

- Is de cliënt ingezetene van de gemeente?
- Behoort de cliënt tot de doelgroep van de wet?
- Zijn er andere (eigen) mogelijkheden, zoals de eigen kracht, mantelzorger(s) of iemand uit het sociale netwerk?
- Is er sprake van gebruikelijke hulp?
- Zijn er (deels) voorliggende voorzieningen beschikbaar?
- Zijn er (deels) algemeen gebruikelijke voorzieningen beschikbaar?
- Zijn er (deels) algemene voorzieningen beschikbaar?

Indien de cliënt geen gebruik wenst te maken van voorliggende, algemene of algemeen gebruikelijke voorzieningen, terwijl daarop aanspraak kan worden gemaakt, bestaat in de regel geen aanspraak op een maatwerkvoorziening. Of de cliënt van de betreffende voorziening daadwerkelijk gebruik maakt behoort tot de eigen verantwoordelijkheid.

3.2 Ingezetene

De wet bepaalt dat de gemeente voor wat betreft de hoofddoelen zelfredzaamheid en participatie alleen verantwoordelijk is voor het toekennen van een voorziening als een cliënt ingezetene is. Hiervan is sprake als de cliënt feitelijk in de gemeente verblijft en hier het centrum van diens dagelijkse sociale- en economische activiteiten ligt. Het gaat dus om het feitelijke woon- en verblijfadres. De inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP) vormt een belangrijke aanwijzing dat een persoon in de gemeente woont, maar is niet per se doorslaggevend.

Er geldt één uitzondering op het vereiste van ingezetene, namelijk voor het bezoekbaar maken van een woning als bedoeld in artikel 4, vierde lid van de verordening.

3.3 Voorliggende voorziening

Het begrip voorliggende voorziening is niet gedefinieerd in de wet. Een aanvraag kan worden afgewezen als op grond van onderzoek (artikel 2.3.5 lid 4 Wmo 2015) blijkt dat cliënt op eigen kracht in staat is tot zelfredzaamheid en participatie. Hieronder wordt ook verstaan dat cliënt

daadwerkelijk een beroep kan doen op voorzieningen op basis van andere wetten. Dit laatste wordt bedoeld met een voorliggende voorziening.
Dit geldt voor zover deze een passende en toereikende oplossing biedt. Het kan ook voorkomen dat de kosten van een bepaalde voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt. Dat laatste is bijvoorbeeld het geval bij een rollator die in de Zorgverzekeringswet als niet noodzakelijk wordt aangemerkt. Ook dan bestaat geen recht op een voorziening op grond van de wet.

Bij een voorliggende voorziening kan gedacht worden aan een voorziening op grond van:
- de Wet langdurige zorg (Wlz)
- de Zorgverzekeringswet (Zvw)

Dit is geen uitputtende opsomming. Er moet in elke individuele situatie beoordeeld worden of er sprake is een voorliggende voorziening en of die toereikend en passend is. Is dat niet het geval, dan kan alsnog een maatwerkvoorziening worden geboden.

3.4 Algemeen gebruikelijke voorziening
Er bestaat geen aanspraak op een maatwerkvoorziening indien deze voorziening voor de cliënt algemeen gebruikelijk is (zie definitie art.1.1 onder a. van de verordening). Daarvan is sprake als deze voldoet aan de volgende criteria:

- de voorziening is in de reguliere handel verkrijgbaar;
- de voorziening is niet speciaal voor personen met een beperking bedoeld;
- de voorziening is niet duurder is dan vergelijkbare producten.

Met deze uitsluiting wordt beoogd te voorkomen dat het college een voorziening verstrekt waarvan, gelet op de omstandigheden van de cliënt, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij geen beperkingen had, zou (hebben kunnen) beschikken.

Voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn:
- wasmachine
- wasdroger
- eenhendelmengkranen
- thermostatische mengkranen
- centrale verwarming
- verhoogd toilet (6+ en 10+)
- douchekop op glijstang
- handgrepen/wandbeugels tot 50 cm
- douchekruk/badplank
- toiletverhoger
- fiets met trapondersteuning
- tandem
- fietskar
- bakfiets

Uitzondering
In individuele gevallen kan een voorziening, die op zichzelf algemeen gebruikelijk is, vanwege omstandigheden aan de kant van de cliënt, toch als niet algemeen gebruikelijk worden beschouwd. Deze uitzondering kan zich onder andere voordoen indien de cliënt een inkomen heeft dat door aantoonbare kosten van de beperkingen onder de voor hem geldende bijstandsnorm uitkomt.

3.5 Algemeen toegankelijke voorzieningen
Een algemeen toegankelijke voorziening is aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning.
Algemeen toegankelijke voorzieningen kunnen particulier, publiek of een combinatie van beide zijn.

Bij algemeen toegankelijke voorzieningen gaat het vaak om voorzieningen die op de een of andere laagdrempelige wijze via dienstverlening worden aangeboden. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan rolstoel- of scootmobielpools of aan zaken als een klussendienst, een boodschappenservice, een was- en strijkservice, een maaltijdbezorgdienst, et cetera.

3.6 Goedkoopst adequate voorziening

Het college verstrekt, naar objectieve maatstaven gemeten, van de adequate voorzieningen de goedkoopste voorziening (artikel 4, negende lid, van de verordening). Indien de cliënt een duurdere voorziening wil (die eveneens adequaat is) komen de meerkosten van die duurdere voorziening voor rekening van de cliënt.

3.7 Gebruikelijke hulp

Dit begrip wordt in de wet gedefinieerd. Wat onder gebruikelijke hulp valt, wordt bepaald door wat op dat moment naar algemene aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht. In onze samenleving wordt het normaal geacht dat de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten waar nodig en mogelijk hun rol nemen in het huishouden, zeker daar waar er sprake is van een huisgenoot (echtgenoten, partners, kinderen en ouders, andere huisgenoten) met een beperkte zelfredzaamheid.

Gebruikelijke hulp is 'de normale' ondersteuning die huisgenoten geacht worden elkaar onderling te bieden. Huisgenoten binnen de leefeenheid hebben de keuze gemaakt om een duurzaam gezamenlijk huishouden te voeren. Zij zijn dus samen verantwoordelijk voor het eigen huishouden, de eigen gezondheid, levensstijl en de wijze waarop het huishouden wordt gevoerd. Er wordt daarom verwacht dat huisgenoten de huishoudelijke taken overnemen, die de cliënt zelf niet (meer) uit kan voeren (de gebruikelijke hulp). Gebruikelijke hulp gaat vóór op een maatwerkvoorziening.

Voor zover een partner, ouder, volwassen kind en/of elke andere volwassen huisgenoot geobjectiveerde beperkingen heeft en/of kennis dan wel vaardigheden mist om gebruikelijke hulp aan de cliënt te bieden en deze vaardigheden niet kunnen worden aangeleerd, wordt van hem geen gebruikelijke hulp verwacht.

Voor de nadere uitwerking van het begrip 'gebruikelijke hulp' conformeert het college zich aan de inhoud van hoofdstuk 2 van het '*Protocol Gebruikelijke Zorg*' van april 2005 van het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ).

Boven-gebruikelijke hulp

Het kan zijn dat de naar algemene maatstaven geldende gebruikelijke hulp substantieel wordt overschreden. Denk aan de situatie van een langdurige ondersteuningsbehoefte in combinatie met het uitvoeren van huishoudelijke werkzaamheden en/of het bieden van noodzakelijke begeleiding. Ook kan de omvang van de zorg van ouders voor kinderen boven-gebruikelijk zijn. In vergelijking tot gezonde kinderen met een normaal ontwikkelingsprofiel kan deze zorg substantieel worden overschreden. Dan wordt gesproken van boven-gebruikelijke hulp.

3.8 Mantelzorg

Ook mantelzorg wordt in de wet gedefinieerd. Gebruikelijke hulp en mantelzorg zijn elkaar uitsluitende begrippen. Bij mantelzorg, verleend door personen uit de directe omgeving van de cliënt en rechtstreeks voortvloeiend uit de sociale relatie, wordt de normale (gebruikelijke) hulp in zwaarte, duur en/of intensiteit aanmerkelijk overschreden. De ondersteuning door de mantelzorger vertegenwoordigt daarmee een aanspraak. Er is sprake van mantelzorg als deze intensief en langdurig wordt verleend.

4 Hulp bij het Huishouden

4.1 Inleiding

Bij beperkingen ten aanzien van het voeren van een huishouden kan een maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden een passende oplossing zijn. De beperkingen bij het voeren van een huishouden uiten zich bijvoorbeeld door (dreigende) vervuiling van de woning en/of van kleding. Dit doordat de cliënt het huishouden niet meer (voldoende) zelf kan doen Ook kan er sprake van zijn dat de cliënt niet in staat is voor zichzelf maaltijden te bereiden.

Hulp bij het huishouden wordt, net als bij andere maatwerkvoorzieningen, alleen geboden wanneer er geen andere oplossingen zijn die problemen die cliënt hierbij ondervindt, kunnen voorkomen of oplossen. In de dagelijkse praktijk betekent dit dat, waar dat mogelijk is, cliënt, de leefeenheid of het netwerk de huishoudelijke werkzaamheden (blijven) uitvoeren. Zo nodig wordt aanvullend hierop ondersteuning bij het huishouden geboden. Hulp bij het huishouden kan ook worden geboden als een mantelzorger overbelast dreigt te raken.

Er wordt onderscheid gemaakt in vijf te bereiken resultaten:

1. schoon en leefbaar huis
2. schone was
3. regie en instructie
4. maaltijden
5. thuis zorgen voor kinderen

4.2 Maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden (ZIN)

Indien de cliënt kiest voor de maatwerkvoorziening in natura, bepaalt het college de toegang tot de voorziening, maar koppelt dit niet aan een indicatie in uren. Er wordt bekeken op welke vijf resultaten er ondersteuning nodig is. Aan de hand daarvan wordt bepaald welk profiel bij het behalen van het beoogde resultaat passend is.

Er zijn drie profielen gebaseerd op de beschreven resultaatprofielen:

Profiel A: schoon & leefbaar huis
Profiel B: schoon & leefbaar huis, schone was
Profiel C: schoon & leefbaar, schone was, regie en instructie

Indien de resultaatgebieden 'maaltijden' en 'thuis zorgen voor kinderen' van toepassing zijn kunnen deze in combinatie met een profiel (A, B of C) of apart worden geïndiceerd in uren.

Ondersteuningsplan

Kiest de cliënt tijdens het gesprek voor ZIN, dan dient hij één van de door het college gecontracteerde aanbieders te kiezen. Het college stuurt het ondersteuningsplan deel 1 met de hulpvraag, de beoogde resultaten en het profiel/product naar de gekozen aanbieder.
De cliënt en aanbieder komen samen overeen hoe het beoogde resultaat wordt bereikt en wat hiervoor van de kant van de aanbieder wordt ingezet. Deze afspraken worden vastgelegd in deel 2 van het ondersteuningsplan dat door beide partijen wordt ondertekend en dat bij het college wordt ingediend. De ondersteuningsplannen zijn altijd maatwerk.

4.3 Maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden (pgb)

Net als bij een maatwerkvoorziening in natura wordt bij een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb samen met de cliënt bekeken bij welke vijf resultaten er ondersteuning nodig is. Het college stuurt het ondersteuningsplan deel 1 met de hulpvraag, de beoogde resultaten en het profiel/product naar de cliënt.
Cliënt vult het tweede deel van het ondersteuningsplan in, met de frequentie, activiteiten en benodigde uren en dient dit in bij het college. Het college toetst dit aan de individuele omstandigheden in combinatie met de geldende maatstaven. Als de activiteiten en de frequentie in

het ondersteuningsplan afwijken van de geldende maatstaven, wordt de noodzaak tot afwijking beoordeeld en gemotiveerd vastgelegd.

4.4 Normeringskader voor de te bereiken resultaten

Per cliënt wordt beoordeeld welke ondersteuning voor de te bereiken resultaten nodig is. Daarbij worden twee aspecten in acht genomen:

1. De activiteiten die in een gemiddeld huishouden bijdragen aan het te bereiken resultaat en de (gemiddelde) frequentie die voor uitvoering van deze activiteiten nodig is, gegroepeerd per categorie van activiteiten;

2. De factoren die van invloed zijn op de frequentie en/of tijdsbesteding van die categorieën van activiteiten.

Voor beide aspecten is een normeringskader (maatstaf) ontwikkeld aan de hand van een onafhankelijk en objectief onderzoek: *'Onderzoek Maatstaf hulp bij het huishouden, gemeente Amsterdam'* van 28 februari 2017. Dit onderzoek is uitgevoerd door bureau HHM, in samenwerking met KPMG Plexus, in opdracht van de gemeente Amsterdam. Aan de basis van het onderzoek in Amsterdam lag een reeds uitgevoerd onderzoek in Utrecht (waarbij observaties hebben plaatsgevonden in Utrecht, Emmen en Haarlem), Twente en Hoorn. Dit onderzoek heet *'Normering van de basisvoorziening 'Schoon Huis'* en dateert van 12 augustus 2016. Het onderzoek dat in de opdracht van de gemeente Amsterdam door Bureau HHM is uitgevoerd borduurt hier op voort en is ontwikkeld in de lijn met de uitspraken van de Centrale Raad voor Beroep (CRvB). Het onderzoek heeft geleid tot een objectief en onafhankelijk normeringskader voor hulp bij het huishouden. Het college conformeert zich aan de uitkomsten van dit onderzoek.

In het normeringskader zijn de benodigde activiteiten omschreven en is bepaald met welke frequentie deze moeten worden uitgevoerd. Daarnaast is er bij het ontwikkelen van het normeringskader rekening gehouden met weegfactoren. Zo hoeft er niet bij een cliënt gedweild te worden, als deze vloerbedekking heeft. Ook is het stofzuigen van de trap in een gelijkvloerse woning niet van toepassing.

Door aan de hand van het normeringskader steeds per cliënt te beoordelen welke activiteiten, in welke frequentie, en welke beïnvloedende factoren van toepassing zijn voor het te behalen resultaat, wordt een beeld geschetst van de bijdrage die de professionele ondersteuning kan bieden en kan er per cliënt maatwerk worden geboden. De tijdsnormeringen zijn indicatief. Er wordt per cliënt altijd een individuele afweging gemaakt. Als er redenen zijn om af te wijken normering, kan dat, mits schriftelijk onderbouwd, altijd. Een uitwerking van het normeringskader aan de hand van de onderzoeksresultaten is opgenomen in bijlage 1.

In de volgende 5 paragrafen worden de te bereiken resultaten nader omschreven. Op een aantal punten wordt afgeweken van de uitkomsten van het onderzoek. Daar waar een afwijking van toepassing is, zal dit worden aangegeven.

Hoofdstuk 5 van het onderzoek betrekking op 'het beschikken over boodschappen'. Het college besluit dit geen onderdeel van de maatwerkvoorziening te laten zijn, omdat er voorliggende voorzieningen beschikbaar zijn voor het bezorgen van boodschappen.

Tenslotte valt het resultaat 'thuis zorgen voor kinderen' buiten de reikwijdte van het onderzoek. Voor dit resultaat is sprake van veel beïnvloedende variabelen met een sterk wisselende uitkomst. Daardoor is het onmogelijk een algemeen geldende maatstaf op te stellen. Voor de normering van de activiteiten met betrekking tot het thuis verzorgen van kinderen heeft het college zich geconformeerd aan 3.2.1 en 3.2.2 van de *'Wmo richtlijn, Indicatieadvisering voor Hulp bij het Huishouden'* van het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) van december 2006.

4.5 Uitwerking van resultaat 1: schoon en leefbaar huis

Een schoon en leefbaar huis wil zeggen dat een cliënt kan beschikken over:
- een schone woonkamer
- een schoon slaapvertrek
- een schone keuken
- schone sanitaire ruimtes
- een schone gang/trap

De genoemde ruimtes dienen met enige regelmaat schoongemaakt te worden. Dit betekent dat deze vertrekken niet vervuilen om zo een naar algemeen aanvaarde maatstaven verantwoord basisniveau van 'schoon en hygiënisch' te realiseren. Leefbaar staat voor een opgeruimd en functioneel huis, bijvoorbeeld om vallen te voorkomen.

Het gaat bij dit resultaatgebied alleen om de binnenruimte van de woning. Werkzaamheden in huis die niet noodzakelijk zijn om de ruimtes waarin geleefd wordt schoon, hygiënisch en leefbaar te houden, vallen niet onder de reikwijdte van dit resultaatgebied.

Niet onder de reikwijdte van dit resultaatgebied (ruimten en/of activiteiten) behoren:
a. de buitenruimte, waaronder ook het zemen van de ramen aan de buitenzijde of het tuinonderhoud, een gezamenlijke galerij of trap (waarvoor de bewoner mede verantwoordelijk is om deze schoon te houden);
b. de verzorging van huisdieren (niet zijnde hulphonden/-dieren);
c. het schoonhouden van ruimtes die hierboven niet zijn genoemd, zoals een vliering, berging, garage en de trap of gang die niet grenst aan een kamer die onder de norm valt.
d. Het boenen van vloeren en in de was zetten van meubilair, poetsen van zilver en koper.

Om te komen tot het resultaat 'schoon en leefbaar huis' moeten de activiteiten zoals benoemd in bijlage 1 worden uitgevoerd.

4.5.1 Aspecten die bij dit resultaat een rol spelen

Samen met de cliënt wordt bekeken of deze nog in staat is om onderdelen van het schoonmaken zelf uit te voeren, zoals het uitvoeren van lichte werkzaamheden (bijvoorbeeld stoffen, afwassen, met vochtige reinigingsdoekjes schoonmaken van het toilet of met statische stofdoeken reinigen van harde vloerbedekking). Daarbij kan een rol spelen of cliënt dat alleen op lichaamshoogte kan doen, of ook laag en/of hoog.

Van de cliënt wordt dus binnen zijn mogelijkheden gevraagd om werkzaamheden te (blijven) uitvoeren zodat het schoonmaken efficiënt gebeurt. Als de cliënt de regie kan voeren over het huishouden, mag van hem tevens worden verwacht dat werkzaamheden worden geprioriteerd en er keuzes worden gemaakt.

Ook wordt van een cliënt de medewerking gevraagd om de ondersteuning zo efficiënt mogelijk te kunnen organiseren. Er wordt gekeken of door een aanpassing van de inrichting/stoffering winst te behalen is, zodat de woning minder (snel) vervuilt en efficiënter schoon gemaakt kan worden.
Te denken valt bijvoorbeeld aan de wijze waarop de woning is ingericht. Het gezellig maken van de woning door het plaatsen van snuisterijen of beeldjes kan, als de woning hier vol mee staat, de voortgang van de werkzaamheden belemmeren.
Dit kan betekenen dat de cliënt gevraagd wordt voor de komst van de hulp de spulletjes alvast van het dressoir of de tafel te halen en later weer zelf terug te plaatsen. Of dat er wat spullen worden opgeruimd. Cliënt kan uiteraard ervoor kiezen dit niet te doen, maar dat kan effect hebben op de kwaliteit van de schoonmaak.

4.6 Uitwerking van resultaat 2: schone was

Dit resultaatgebied omvat twee resultaten:
a. cliënt beschikt over schone kleding en linnengoed;
b. cliënt beschikt indien medisch noodzakelijk over gestreken was.

Om te komen tot het resultaat 'schone was' moeten de activiteiten zoals benoemd in bijlage 1 worden uitgevoerd.

In afwijking van hoofdstuk 4 van het '*Onderzoek Maatstaf hulp bij het huishouden*' besluit het college om strijken geen onderdeel van de maatwerkvoorziening te laten zijn, tenzij dit medisch noodzakelijk.

4.6.1 Aspecten die bij dit resultaat een rol spelen

De kosten van wasmiddelen en de aanschaf en het gebruik van de apparatuur voor was en strijk komen voor rekening van de cliënt.

Niet altijd hoeft voor alle onderdelen (volledig) ondersteuning geboden te worden. Zo kan het zijn dat cliënt wel in staat is om de was in de machine te doen, maar niet om de was op te hangen of te strijken. Ook is het mogelijk dat cliënt door de werkzaamheden anders te organiseren deze (gedeeltelijk) zelf kan blijven doen. Bijvoorbeeld door de wasmachine of droger op een verhoging te plaatsen of de was zittend op te vouwen of te strijken. Dergelijke oplossingen zijn voorliggend op het verstrekken van een maatwerkvoorziening.

Van de cliënt wordt verwacht dat deze bij aanschaf van kleding zoveel mogelijk erop let dat het strijken hiervan niet noodzakelijk is. Ook wordt verwacht dat cliënt vermijdt dat kleding via speciale wasprogramma's of handwas moet worden gewassen. Cliënt kan hiertoe echter niet worden verplicht. Ook wordt verwacht dat hij voldoende kleding en ondergoed heeft, zodat er bijvoorbeeld één keer per twee weken in plaats van één keer per week gewassen kan worden.

4.7 Uitwerking van resultaat 3: regie en instructie

Indien een cliënt beperkingen ervaart op het gebied van regie voeren in het huishouden, is het resultaatgebied 'regie en instructie' van toepassing. Er dient per individu een inschatting gemaakt te worden of er in alle redelijkheid kan worden verondersteld dat een nieuwe taak als het doen van het huishouden nog is te trainen, bijvoorbeeld bij ouderen op hoge leeftijd (> 75 jaar).

Er zijn geen weegfactoren voor het resultaatgebied 'regie en instructie' geformuleerd. Wel zijn er beïnvloedende factoren, zoals de leerbaarheid van een cliënt. Hoe sneller de activiteiten zijn aangeleerd, hoe sneller de ondersteuning eindigt.

Het gaat bij het resultaatgebied 'regie en instructie' om 2 categorieën:

<u>Categorie 1</u>
Het aanleren (en samen uitvoeren) van activiteiten gericht op de resultaten:
- 'schoon en leefbaar huis'
- 'schone was'
- 'maaltijden'

Dit betreft cliënten die leerbaar zijn, zoals mensen met een (recente) lichamelijke beperking of mensen die de activiteiten nooit hebben aangeleerd maar deze moeten gaan uitvoeren door het wegvallen van een partner of gezinslid. Het gaat om tijdelijke ondersteuning (maximaal 6 weken), waarbij aansluiting wordt gezocht bij het onderzoek van Bureau HHM en KPMG Plexus.

<u>Categorie 2</u>
Structureel adviseren, instrueren (en samen uitvoeren) van activiteiten gericht op de resultaten:
- 'schoon en leefbaar huis'
- 'schone was'
- 'maaltijden'

Dit betreft cliënten die beperkter leerbaar zijn, bijvoorbeeld vanwege psychiatrische of cognitieve problemen als dementie, niet aangeboren hersenletsel (NAH), of een licht verstandelijke beperking (LVB). De ondersteuning is structureel noodzakelijk. Bij deze categorie wordt aansluiting gezocht bij de normen die door het CIZ zijn bepaald.

4.8 Uitwerking van resultaat 4: maaltijden

Indien noodzakelijk kan voor het opwarmen van maaltijden en het verzorgen van broodmaaltijden een voorziening op basis van de wet worden verstrekt. Bij het verzorgen van de maaltijd wordt uitgegaan van 2 broodmaaltijden en 1 warme maaltijd per dag, waarbij 1 of 2 keer per week ook in plaats van een warme maaltijd een broodmaaltijd aan de orde kan zijn.

De activiteiten die behoren tot het resultaat maaltijden zijn:

- Tafel dekken/maaltijd klaarzetten (eten en drinken klaarzetten)
- Afruimen
- Opwarmen maaltijd
- Bereiden maaltijd
- Afwassen OF in- en uitruimen vaatwasser

Als de hulp moet komen worden activiteiten zoveel mogelijk geclusterd. Er wordt vanuit gegaan dat als de cliënt bij alle drie de maaltijden op een dag hulp nodig heeft, de hulp twee keer per dag langs moet komen: de eerste keer om twee broodmaaltijden klaar te zetten en de tweede keer om de warme maaltijd op te warmen.

Voor het bereiden van maaltijden (= koken) wordt geen voorziening op basis van de wet verstrekt. De reden hiervoor is dat er voldoende algemeen toegankelijke voorzieningen beschikbaar zijn.

Voor het resultaat 'maaltijden' is alleen de weegfactor 'de aanwezigheid van een vaatwasser' van toepassing. Dit bepaalt of in het huishouden de vaatwasser moet worden in- en uitgeruimd, of dat er moet worden af gewassen.

Als cliënt ondersteund moet worden bij het feitelijke eten en/of drinken valt deze hulp onder de Zorgverzekeringswet.

4.8.1 Aspecten die bij dit resultaat een rol spelen

Beïnvloedende factoren voor het resultaat maaltijden zijn:

- De aanwezigheid van een vaatwasser in de woning. Dit heeft specifiek gevolgen voor de activiteit afwassen. De tijdsbesteding voor het in- en uitruimen van de vaatwasser is namelijk iets kleiner dan voor afwassen. Het verschil is echter minimaal.
- De aanwezigheid van een magnetron in de woning. Dit heeft gevolgen voor de activiteit 'opwarmen maaltijd'. Zonder magnetron kost dit meer tijd.
- Een meerpersoonshuishouden (meerdere volwassenen of kinderen): twee maaltijden in de magnetron kosten ook twee keer zoveel tijd als één maaltijd. Ook het smeren van de broodmaaltijd kost meer tijd.

4.9 Uitwerking van resultaat 5: thuis zorgen voor kinderen

Als er in noodgevallen kortdurende overbrugging nodig is, kan hulp bij het huishouden worden ingezet. De grondslag ligt bij de ouder. Deze is tijdelijk niet in staat om de ouderrol op zich te nemen.
Er is een indicatie mogelijk voor de verzorging van de kinderen conform hun leeftijd. Een dergelijke indicatie is van korte duur (maximaal 3 maanden). Binnen deze periode moet een eigen oplossing worden gevonden.

Oppas en opvang van gezonde kinderen vallen in principe niet onder de Wmo, daarvoor zijn andere, algemeen gebruikelijke en voorliggende voorzieningen voorhanden (zie ook hoofdstuk 3 van deze beleidsregels). Gebruik van opvang als voorliggende voorziening voor oppas en opvang van gezonde kinderen tot 5 dagen per week is redelijk.

4.9.1 Aspecten die bij dit resultaatgebied een rol spelen

Er zijn geen weegfactoren voor het resultaatgebied 'Thuis zorgen voor kinderen' geformuleerd. Wel zijn er beïnvloedende factoren, zoals de uitval van een ouder binnen een eenoudergezin en de leeftijd en de ontwikkeling van het kind.

Bij echtscheiding vervalt normaliter het samenwonen en daarmee dus ook de gebruikelijk zorg voor het huishouden en de onderlinge persoonlijke verzorging van partners. De zorgplicht voor kinderen verdwijnt echter niet. Bij uitval van een verzorgende ouder moet ook onderzoek gedaan worden naar de mogelijkheid van opvang van de kinderen door de niet thuiswonende ouder. Hierbij wordt gekeken naar gemaakte of door de rechtbank vastgelegde afspraken. Voor de perioden dat de kinderen bij de verzorgende –uitgevallen- ouder kan zijn, kan er een indicatie voor opvang zijn. Als de zorgplicht door de niet-verzorgende ouder wordt nagekomen, beschouwen we de situatie als een eenoudergezin.

5 Begeleiding

5.1 Inleiding

Begeleiding onder de Wmo 2015 is gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zolang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven. Inzet van professionele begeleiding, geleverd door professionele aanbieders, moet leiden tot bevordering en/of behoud van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt, om op die manier het zelfstandig leven en het deelnemen aan maatschappelijke verkeer met zoveel mogelijk eigen regie mogelijk te maken. De inzet van een product of dienst moet dus in alle gevallen leiden tot een op cliëntniveau meetbaar resultaat.

Begeleiding kan worden ingezet wanneer een inwoner beperkingen ondervindt op één of meer van de volgende gebieden:

- Sociale redzaamheid
- Bewegen en verplaatsen
- Probleemgedrag
- Psychisch functioneren
- Geheugen- en oriëntatiestoornissen

Voor een globale beschrijving van de aspecten die een rol spelen bij beperkingen op de hiervoor genoemde gebieden wordt verwezen naar de '*CIZ indicatiewijzer 7.1*' van juli 2014, hoofdstuk 7 paragraaf 3 onder B. pagina 110 vanaf "sociale redzaamheid" tot en met 112.

5.2 Resultaat van begeleiding

Begeleiding is specifiek gericht op het behalen van een vooraf omschreven resultaat. Dit resultaat wordt door de cliënt zelf, eventueel samen met zijn sociale omgeving, ondersteund door het college, beschreven op basis van persoonlijke doelen. Voor het bepalen van het resultaat zijn generieke resultaten beschreven en uitgewerkt tot sub-resultaten. De vijf resultaten van begeleiding met de bijbehorende sub-resultaten zijn als volgt geformuleerd:

Resultaat 1: Het vermogen om zelfstandig te leven.

1.1 Cliënt kan zelfstandig wonen.
1.2 Cliënt kan randvoorwaarden regelen om zelfstandig te wonen.
1.3 Cliënt kan voorzien in primaire levensbehoeften.
1.4 Cliënt kan zelfstandig een huishouden voeren.
1.5 Cliënt kan zijn financiële situatie op orde brengen.
1.6 Cliënt kan zijn financiële situatie stabiel houden.
1.7 Cliënt kan de administratie bijhouden.
1.8 Cliënt kan iets kopen/betalen.
1.9 Cliënt kan gezond leven en hier ook naar handelen.
1.10 Cliënt heeft zicht op zijn lichamelijke/medische toestand en kan omgaan met zijn chronisch medische aandoening.
1.11 Cliënt heeft controle over zijn lichamelijke/medische/psychische toestand.
1.12 Cliënt kan zichzelf verzorgen.

Resultaat 2: Het deelnemen aan het maatschappelijk leven.

2.1 Cliënt heeft een voor zichzelf gewenst/voldoende sociaal netwerk.
2.2 Cliënt kan sociale contacten onderhouden.
2.3 Cliënt kan zichzelf verplaatsen/vervoeren.
2.4 Cliënt kan sociale vaardigheden toepassen.
2.5 Cliënt kan deelnemen aan georganiseerde activiteiten.
2.6 Cliënt kan gesprekken voeren met instanties.

Resultaat 3: Het hebben van dagstructuur.

1.1 Cliënt heeft een regelmatige dagstructuur en dagritme.

1.2 Cliënt kan een (week)planning maken.
1.3 Cliënt heeft een zinvolle dagbesteding.

Resultaat 4: Het voeren van regie (in combinatie met andere sub-resultaten).
1.4 Cliënt heeft en houdt eigen regie en autonomie.
1.5 Cliënt herkent problemen en kan hierop reageren.
1.6 Cliënt kan vaardigheden toepassen.
1.7 Cliënt kan besluiten nemen en de gevolgen daarvan wegen.
1.8 Cliënt kan initiatief nemen.
1.9 Cliënt kan zich aan regels en afspraken houden.

Resultaat 5: Het ontlasten van de mantelzorger.
1.10 Mantelzorger is in staat mantelzorg vol te houden.
1.11 Het voorkomen van klachten ten gevolge van overbelasting.

5.3 Sturen op resultaten
Begeleiding is specifiek gericht op het behalen van vooraf omschreven resultaten die in samenspraak tussen het college en cliënt tot stand komen. Het college geeft daardoor richting aan "wat" er moet gebeuren om de hulpvraag van de cliënt te beantwoorden. Deze resultaten vormen de basis waarop de in te zetten ondersteuning moet worden gericht. De resultaten vormen ook onderdeel van het ondersteuningsplan deel twee dat door een aanbieder in samenspraak met een cliënt wordt opgesteld. Deze werkwijze bevordert tevens de consensus tussen cliënt en aanbieder over de te behalen resultaten en de noodzakelijke inzet en biedt de mogelijkheid voor het college om hierop inhoudelijk te sturen.

Voor Wmo-begeleiding zijn er drie hoofdrichtingen waarop de inzet van de aanbieder is gericht:
1. resultaten die gericht zijn op verandering, groei en ontwikkeling;
2. resultaten die gericht zijn op stabiliteit, behoud en welbevinden.
3. resultaten die gericht zijn op het onder controle houden van achteruitgang bij progressief verlopende chronische beperkingen

5.3.1 Werken met profielen (ZIN)
Als de cliënt kiest voor begeleiding in de vorm van zorg in natura, worden de beoogde resultaten op cliëntniveau gekoppeld aan een profiel. Een profiel kan worden gedefinieerd als een algemeen beschreven soort en hoeveelheid ondersteuning gericht op het halen van specifieke, op cliëntniveau vastgelegde, resultaten.

In de profielen is niet aangegeven welke activiteiten met welke omvang standaard in een profiel zijn opgenomen. In plaats daarvan is er voor gekozen om de activiteiten op individueel cliëntniveau aan te geven. Deze werkwijze doet recht aan de op basis van de wet en jurisprudentie geldende voorwaarde dat altijd individueel maatwerk moet worden geboden.
Er worden 4 typen activiteiten onderscheiden die door de aanbieder moeten worden uitgevoerd om de door cliënt te behalen resultaten te bereiken. De 4 typen activiteiten zijn:

Activiteit	**Beschrijving**
1 Ondersteunen	Cliënt kan activiteiten en/of handelingen zelf verrichten mits daartoe geïnstrueerd en gesteund (door een hulpverlener).
Hulp op afstand	*De ondersteuning vindt plaats vanaf een andere locatie.*
Directe aansturing	*De ondersteuning vindt plaats in de nabijheid van cliënt.*
2 Overnemen	Client kan activiteiten en/of handelingen niet zelf verrichten. De hulpverlener moet deze activiteiten en/of handelingen overnemen
3 Oefenen	Client kan activiteiten en/of handelingen in beginsel zelf verrichten maar heeft hulp nodig bij het oefenen van vaardigheden en/of gedragingen. De hulpverlener instrueert en oefent deze met de cliënt

4 Toezicht houden	Cliënt kan activiteiten en/of handelingen zelf verrichten maar er dient toezicht aanwezig te zijn om zo nodig corrigerend te kunnen optreden. Dit toezicht kan ook gerelateerd zijn aan de veiligheid van cliënt.

5.3.2 Soorten profielen

De definitie van een profiel geeft aan dat het om een hoeveelheid zorg en/of ondersteuning gaat waarvan de aard en omvang door de aanbieder met een cliënt, binnen een door het college vastgesteld financieel kader, wordt overeengekomen.

Bij de keuze van een profiel is niet de grondslag, de doelgroep of het resultaat alleen bepalend voor de in te zetten ondersteuning. Onderscheidend is ook de noodzaak tot specialisatie en de complexiteit van de te behalen resultaten. Die specialisatie en complexiteit bepalen in belangrijke mate het ondersteuningsniveau en daarmee de kwaliteit van de gevraagde inzet. Om die reden zijn de profielen opgebouwd uit drie categorieën waarbij de mate van specialisatie en complexiteit oploopt.

Daarnaast bestaan er binnen elke categorie 3 oplopende intensiteitstrappen. Het begrip intensiteit heeft niet zozeer betrekking op het niveau van de noodzakelijke ondersteuning maar op de omvang daarvan. Het omvat niet alleen de frequentie en duur van de contactmomenten tussen aanbieder en cliënt maar ook de eventueel noodzakelijke contacten met het informele en formele netwerk van de cliënt wanneer dat noodzakelijk is voor het behalen van het resultaat.

In de onderstaande figuur is de systematiek van de werkwijze met profielen weergegeven.

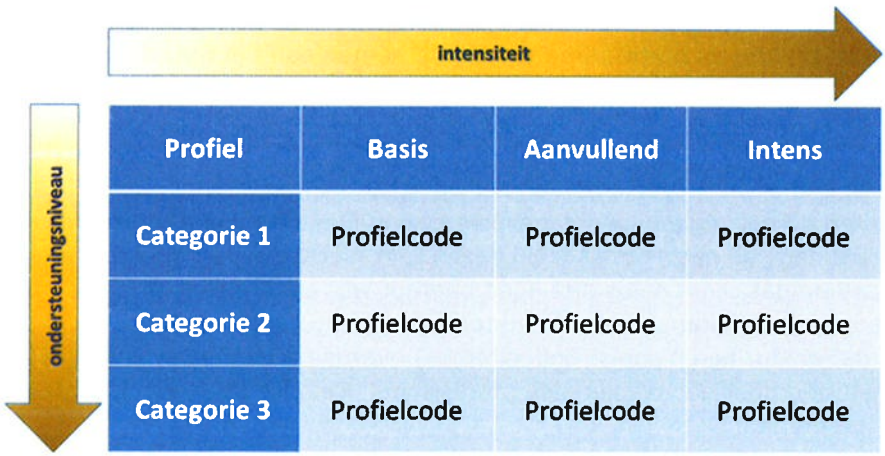

5.3.3 Proces

Vaststellen van de doelen, resultaten, activiteiten, frequentie, totale duur
Een onderdeel van het toegangsproces is het concreet maken van de doelen die de cliënt met behulp van de maatwerkondersteuning wil bereiken. Om daarin richting te geven zijn eerder genoemde resultaten gedefinieerd. Deze resultaten kunnen worden aangevuld met de aard van de noodzakelijke ondersteuning, de geschatte tijdsduur die het kost om het resultaat te behalen en of het resultaat dat verwacht wordt, gericht is op ontwikkeling, stabiliteit of gecontroleerde achteruitgang. Deze laatste categorie is van belang omdat er cliënten zijn waarvan het ziektebeeld dermate progressief is dat ook op termijn geen verbetering meer kan worden verwacht.

Het voor de cliënt van toepassing zijnde profiel wordt bepaald door de uitgangssituatie van de cliënt, het te behalen resultaat en de cliëntgebonden factoren die direct of indirect invloed hebben op de inspanning die de aanbieder moet leveren om het omschreven resultaat te bereiken.

Bepalen van het ondersteuningsniveau
Het ondersteuningsniveau wordt bepaald door de ernst van de beperkingen van de cliënt. Beperkingen hebben immers rechtstreeks invloed op de complexiteit van de noodzakelijke ondersteuning en daarmee op de door de aanbieder in te zetten deskundigheid. Het in te zetten ondersteuningsniveau wordt hoger naarmate de beperkingen van een cliënt ernstiger zijn (zie CIZ indicatiewijzer 7.1). Daarbij geldt voor lichte beperkingen categorie 1, matige beperkingen categorie 2 en zware beperkingen categorie 3.

Categorie 1:
Een cliënt met lichte beperkingen ervaart problemen met de dagelijkse routine en met het uitvoeren van vooral complexere activiteiten zoals het bijhouden van administratie en beheren van geld. Er kan sprake zijn lichte gedragsproblemen die bijsturing vereisen maar geen acute belemmeringen vormen voor de zelfredzaamheid. Indien er sprake is van psychische beperkingen ervaart cliënt lichte problemen op gebied van concentratie, geheugen en denken. De informatieverwerkingen van de cliënt laat af en toe te wensen over en de cliënt ervaart lichte problemen met het besef van tijd en/of plaats. Het herkennen van personen levert geen problemen op. De beperkingen vormen op dit moment geen bedreiging voor zijn zelfredzaamheid. De cliënt kan taken verrichten op basis van gewoontes.

Naast bovenstaande lichte beperkingen is het mogelijk dat de cliënt te maken heeft met lichamelijke klachten waardoor hij niet meer in staat is om zelfstandig auto te rijden of te fietsen. Deze beperkingen kunnen echter eenvoudig gecompenseerd worden door het sociale netwerk of eventueel een vervoersvoorziening. Hij heeft geen beperkingen op gebied van onderhouden en aangaan van sociale contacten.

Met enige stimulans en/of toezicht is een cliënt met lichte beperkingen in staat om de regie te houden over zijn eigen leven en te kunnen participeren en deel te nemen aan het maatschappelijke leven. De cliënt leeft in een veilig huishouden. Er is geen noodzaak tot overname van taken.

Categorie 2:
Een cliënt met matige beperkingen ervaart problemen bij het oplossen van problemen, het zelfstandig nemen van besluiten en het regelen van dagelijkse bezigheden. Een gestructureerde dagelijkse routine (bijvoorbeeld dag- en nachtritme) is bij deze cliënt niet vanzelfsprekend. De communicatie gaat niet vanzelf omdat cliënt soms niet goed begrijpt wat andere zeggen en/of zichzelf soms niet voldoende begrijpelijk kan maken. Af en toe is het mogelijk dat cliënt gedragsproblemen vertoont dat bijsturing en soms (gedeeltelijke) overname van taken vereist. Het vertoonde gedrag vereist bijsturing door een deskundige professional. Het cliëntsysteem kan alleen gedeeltelijk deze bijsturing overnemen.

Met betrekking tot het psychisch functioneren ervaart cliënt zodanige problemen op het gebied van concentratie en informatieverwerking dat hiervoor hulp noodzakelijk is. Matige beperkingen op gebied van oriëntatie betekent dat de cliënt problemen heeft met het herkennen van personen en zijn omgeving. De cliënt heeft vaak hulp nodig bij het uitvoeren van taken en het vasthouden van een normaal dagritme. De lichamelijke beperkingen zijn niet volledig te compenseren vanuit de omgeving. De cliënt kan gebruik te maken van hulpmiddelen zoals bijvoorbeeld een rolstoel of een rollator. Bovenstaande levert regelmatig zodanige problemen op dat de cliënt afhankelijk is van hulp. Als er niet met regelmaat deskundige hulp wordt geboden, ervaart de cliënt in het dagelijkse leven problemen bij de zelfredzaamheid. Ook zal de situatie van de cliënt verslechteren indien er geen deskundige bijsturing wordt geboden.

Categorie 3:
Complexe taken moeten voor de cliënt overgenomen worden. Ook het uitvoeren van eenvoudige taken en communiceren gaan moeizaam. De cliënt kan niet zelfstandig problemen oplossen en/of besluiten nemen, hij kan steeds minder activiteiten zelfstandig uitvoeren. De zelfredzaamheid wordt problematisch.

Ook kan er sprake zijn van ernstig probleemgedrag waardoor zelfredzaamheidsproblemen ontstaan. Cliënt heeft deskundige professionele ondersteuning nodig om het gedrag in goede banen te leiden. Zware beperkingen met betrekking tot het psychisch functioneren houdt in dat cliënt ernstige problemen heeft met de concentratie, het geheugen en denken en de waarneming van zijn omgeving. Hierbij kan ook het herkennen van personen en zijn omgeving horen. Cliënt kan gedesoriënteerd zijn waardoor zijn zelfredzaamheid is aangetast.

Indien er sprake is van zware lichamelijke beperkingen is cliënt volledig afhankelijk van derden en kunnen hulpmiddelen onvoldoende zijn beperkingen in het dagelijkse leven compenseren.
Voor de dagstructuur en het voeren van de regie over zijn leven is de cliënt afhankelijk van de hulp van anderen. Volledige overname van taken kan aan de orde zijn even als continuhulp of ondersteuning indien er risico's zijn voor de veiligheid van de cliënt of zijn omgeving. Als er geen deskundige ondersteuning geboden wordt, is opname het enige alternatief.

Bepalen van de intensiteit
Het begrip intensiteit omvat niet alleen de frequentie en duur van de contactmomenten tussen aanbieder en cliënt, maar ook de eventueel noodzakelijke contacten met het informele en formele netwerk van de cliënt wanneer dat noodzakelijk is voor het behalen van het resultaat.
Uitgangspunt is dat alleen de ondersteuning van professionals hierin wordt meegenomen. Bij de in te zetten intensiteit kan de volgende beschrijving worden gezien als richtlijn.

Basis:
Bij een intensiteit 'basis' is er sprake van een incidentele ondersteuningsbehoefte. Meestal betreft dit één tot twee (korte) contactmomenten per week. Uiteraard bestaat er ook de mogelijkheid dat er alleen om de week of nog minder frequent een contactmoment noodzakelijk is (om controle te houden over het functioneren van de cliënt). Ook is het mogelijk dat de cliënt een beperkt aantal keren per week een collectieve ondersteuning nodig heeft om bijvoorbeeld medemensen te ontmoeten. Dit kan in combinatie zijn met individuele contactmomenten maar hoeft uiteraard niet. Hierbij wordt uitgegaan dat deze collectieve ondersteuning niet dagelijks nodig is en meestal een gedeelte van de dag voldoende is om het beoogde resultaat te behalen.

Aanvullend:
Bij een intensiteit 'aanvullend' is sprake van een structurele maar niet dagelijkse ondersteuningsbehoefte. De contactmomenten kunnen verschillen in tijd. Bij intensieve en langdurende contactmomenten zal het aantal contactmoment per week beperkt zijn. Bij kortdurende contactmomenten zal het aantal contacten frequenter ingezet kunnen worden. Ook is het mogelijk dat de cliënt enkele keren per week gebruik maakt van een collectieve ondersteuningsmogelijkheid gedurende een halve of hele dag.

Intens:
Bij een intensiteit 'intens' is er sprake van een structurele, doorgaans dagelijkse, ondersteuningsbehoefte. Het betreft meerdere intensieve contactmoment per week die langere tijd in beslag nemen of meerdere kortdurende (fysieke) contactmomenten per dag. Ook is het mogelijk dat de cliënt als onderdeel van de ondersteuning meerdere dagen per week gebruik maakt van een collectieve ondersteuningsmogelijkheid.

Als hulpmiddel bij het bepalen van het bij een cliënt passende profiel is een beknopte vragenlijst ontwikkeld. Aan de hand van 5 vragen die in een vijf- of vierpunts schaal worden gescoord kan het passende profiel door het college worden bepaald. In deze vragenlijst zijn de aspecten die genoemd staan onder 'ondersteuningsniveau' en 'intensiteit' verwerkt.

In onderstaande figuur is het beoordelingsmodel voor de profielen weergegeven. De te geven scores worden afgeleid uit de opgetekende ondersteuningsvraag die is vastgelegd in het onderzoeksverslag.

Selectiecriteria voor de keuze van een profiel		A	B	C	D	E	
De veiligheid van de cliënt en zijn omgeving	*Veilig*	●	○	○	○	○	*Onveilig*
De mate van balans tussen beschermende factoren en risicofactoren	*Beschermende factoren*	●	○	○	○	○	*Risico factoren*

		A	B	C	D	
De afstand tot het beoogde resultaat	*Afstand is klein*	●	○	○	●	*Afstand is groot*
De mate van zelfstandigheid van de cliënt (en zijn netwerk)	*Zelfstandig*	●	○	○	●	*Afhankelijk*
De mate van samenwerkingsgerichtheid van de cliënt (en zijn netwerk)	*Coöperatief*	●	○	○	●	*Eigengereid*

Betekenis van de scores in het beoordelingsmodel
Het beoordelingsmodel bevat 5 vragen waarvan de antwoorden leiden naar het best passende ondersteuningsprofiel bij de individueel bepaalde resultaten voor de cliënt. De 5 vragen moeten allemaal worden gescoord op basis van de uit het gesprek met de cliënt afgeleide situationele kenmerken.

De scope van de vragen 1 en 2 met betrekking tot veiligheid en risicofactoren omvat de cliëntsituatie inclusief de relevante omgevingsfactoren. De in te zetten maatwerkvoorziening wordt bij de beantwoording buiten beschouwing gelaten.

Vraag 1: De veiligheid van de cliënt en zijn omgeving
Bij veiligheid moet worden gedacht aan de veiligheid van de cliënt en zijn omgeving, alsmede de mate waarin de cliënt inzicht heeft en weerbaar is.

A: De veiligheidsrisico's zijn minimaal. Een onveilige situatie is niet waarschijnlijk.
B: De veiligheidsrisico's zijn beperkt. Er is een kleine kans op een onveilige situatie.
C: De veiligheidsrisico's zijn aanzienlijk. De kans op een onveilige situatie is voorstelbaar.
D: De veiligheidsrisico's zijn substantieel. Er is een reële kans op een onveilige situatie.
E: De veiligheidsrisico's zijn kritiek. Een onveilige situatie is aanwezig of zeer nabij.

Vraag 2: De mate van balans tussen beschermende factoren en risicofactoren
Beschermende en risico factoren van de cliënt en/of zijn omgeving. Dit zijn bijvoorbeeld intelligentie, zelfbeeld, persoonlijkheid, (jeugd)ervaringen, gezondheid, opvoedcompetenties, gezins- en of woonsituatie, financiën, culturele aspecten.

A: De beschermende factoren overheersen.
B: De beschermende factoren wegen zwaarder dan de risicofactoren.
C: De beschermende en risico factoren zijn in balans maar het evenwicht is wankel.
D: De risicofactoren wegen zwaarder dan de beschermende factoren.
E: De risicofactoren overheersen.

De scope van de vragen 3, 4 en 5 gaat uit van de in te zetten maatwerkvoorziening in relatie tot het te behalen resultaat, de zelfstandigheid en de samenwerkingsgerichtheid. Deze vragen worden dus beantwoord vanuit het idee dat de maatwerkvoorziening daadwerkelijk is ingezet.

Vraag 3: De afstand tot het beoogde resultaat
De afstand tot het beoogde resultaat dat moeten worden gehaald met de in te zetten maatwerkvoorziening wordt ingeschat aan de hand van de vraag of er sprake is van complexiteit en de mate daarvan.

A: De weg naar het resultaat is eenvoudig.
B: De weg naar het resultaat is tamelijk eenvoudig.
C: De weg naar het resultaat is tamelijk gecompliceerd.
D: De weg naar het resultaat is gecompliceerd.

Vraag 4: De mate van zelfstandigheid van de cliënt (en zijn netwerk)
De mate waarin de cliënt in staat is het beoogde resultaat samen met zijn netwerk te bereiken. De zelfredzaamheid van een cliënt kan worden bevorderd door een goed netwerk. De vraag is in welke mate er ondersteuning nodig is (door een professional).

A: Cliënt en netwerk zijn samen in staat het beoogde resultaat te behalen, er is zeer weinig ondersteuning vanuit de Wmo nodig.
B: Cliënt en netwerk zijn enigszins in staat het beoogde resultaat te behalen, er is weinig ondersteuning vanuit de Wmo nodig.
C: Cliënt en netwerk zijn nauwelijks in staat het beoogde resultaat te behalen, er is veel ondersteuning vanuit de Wmo nodig.
D: Cliënt en netwerk zijn samen niet in staat het beoogde resultaat te behalen, er is zeer veel ondersteuning vanuit de Wmo nodig.

Vraag 5: De mate van samenwerkingsgerichtheid van de cliënt (en zijn netwerk)
De samenwerkingsgerichtheid gaat over de mate waarin een cliënt (en zijn netwerk) ontvankelijk is voor ondersteuning door derden (professionals) om het beoogde doel te bereiken.

A: Cliënt en netwerk werken actief samen met de Wmo ondersteuner.
B: Cliënt en netwerk werken enigszins samen met de Wmo ondersteuner.
C: Cliënt en netwerk werken beperkt samen met de Wmo ondersteuner.
D: Cliënt en netwerk werken nauwelijks samen met de Wmo ondersteuner.

Dit beoordelingsmodel geeft een suggestie voor de keuze van een profiel, rekening houdend met de kenmerken van de cliënt en zijn omgeving. Het is echter in alle gevallen het college die het uiteindelijke profiel selecteert. Een afwijking van de uit de toepassing van het beoordelingsmodel voortkomende suggestie, wordt schriftelijk gemotiveerd. Het beoordelingsmodel kan ook door een aanbieder worden gebruikt wanneer deze van mening is dat het profiel dat op de cliënt van toepassing is niet (of niet meer) toereikend is. De aanbieder kan dan contact opnemen met de gemeente en zijn argumenten bespreken. Het college bepaalt dan gemotiveerd of het gekozen profiel wordt gewijzigd.

Ondersteuningsplan in 2 delen
Kiest de cliënt tijdens het gesprek voor ZIN, dan dient hij één van de door het college gecontracteerde aanbieders te kiezen. Nadat het toegangsproces is doorlopen is de 'wat' vraag beantwoord. De 'hoe' vraag wordt beantwoord in twee stappen. In de eerste stap zal het college een ondersteuningsplan aanmaken. Het ondersteuningsplan bestaat uit twee delen. Het eerste deel wordt na afronding van het onderzoek van de hulpvraag door het college in samenspraak met de cliënt ingevuld en bevat voor de aanbieder relevante informatie over de hulpvraag, de noodzaak voor ondersteuning, beoogde resultaten, sub-resultaten en het geselecteerde profiel (de conclusie over de 'wat' vraag).

Het tweede deel wordt door de aanbieder samen met de cliënt opgesteld en bevat de concrete uitwerking van de indicatie in activiteiten die de aanbieder voor of met de cliënt gaat uitvoeren (invulling van de 'hoe' vraag). Tevens wordt in het ondersteuningsplan aangegeven of aanbieder gaat werken met een onderaannemer en zo ja, welke dat is en welke inzet deze levert. Beide onderdelen samen vormen het ondersteuningsplan. Dit ondersteuningsplan wordt door de aanbieder en door de cliënt getekend en naar het college ter beoordeling gestuurd.

Beschikking
Het door het college goedgekeurde ondersteuningsplan wordt opgenomen in de beschikking die de cliënt uiteindelijk ontvangt.
Een afgegeven beschikking heeft een looptijd die is afgestemd op de verwachting van Het college met betrekking tot de periode waarbinnen de geformuleerde resultaten kunnen worden gerealiseerd. Echter, de looptijd van de beschikking is begrensd op maximaal twee jaar behalve bij een profiel waarbij sprake is van een stabiele situatie. In dat geval kan de looptijd van de beschikking worden verruimd tot maximaal 5 jaar.

Evaluatie
Vanaf het moment waarop de gewenste ondersteuning is ingezet zal deze periodiek geëvalueerd worden. Deze evaluatie vindt plaats binnen de driehoek: cliënt, aanbieder en het college. Evaluaties vinden bij voorkeur eenmaal per half jaar plaats, tenzij het om langdurige trajecten gaat. Dan kan een langere termijn, afgestemd op de looptijd van de indicatie, worden gehanteerd.

In de evaluatie wordt onderzocht of de ingezette ondersteuning daadwerkelijk leidt tot de beoogde resultaten. Bij de afsluiting van ondersteuning zal een eindevaluatie worden uitgevoerd waarin onderzocht wordt of de gewenste resultaten behaald zijn. Bij trajecten met een kortere looptijd dan 6 maanden wordt alleen een eindevaluatie uitgevoerd. Regelmatig evalueren levert een continu beeld van de cliënt op waarin kan worden gevolgd in welke mate sprake is van verbetering of juist niet. Dit is van belang om tijdig op- of af te kunnen schalen.

5.4 Geen profiel
Een aantal zaken met betrekking tot begeleiding past niet in de profielen:

- Kortdurend verblijf.
- Vervoer van en naar de begeleiding in groepsverband.
- Begeleiding voor personen met een zintuiglijke beperking.
- Begeleiding in de vorm van een pgb.

Voor de hierboven genoemde zaken geldt dat deze worden toegekend als product, waarbij het soort product, de omvang, de frequentie en de tijdsduur van de inzet worden geïndiceerd.

Naast zaken die niet in een profiel passen kan het ook voorkomen dat de ondersteuning die op cliëntniveau nodig is dusdanig omvangrijk is dat deze buiten de bandbreedte van de profielen vallen. Ook in dat geval zal een product worden toegekend.

Tenslotte worden er ook geen profielen, maar producten, toegekend bij begeleiding in de vorm van een pgb.

Een overzicht van de producten in opgenomen in bijlage 3 van deze beleidsregels.

5.4.1 Kortdurend Verblijf
Kortdurend verblijf (respijtzorg) wordt ingezet om de mantelzorger(s) en de directe omgeving tijdelijk te ontlasten, met als doel het versterken en/of behoud van de mantelzorg en een leefbare thuissituatie.

Bij kortdurend verblijf gaat het om verblijf gedurende een aantal etmalen per week. Het verblijf is aanvullend op het wonen in de thuissituatie en wordt niet gezien als wonen in een instelling zoals bedoeld in de Wlz.

Het betreft de mogelijkheid om ergens te logeren waar zo nodig permanent toezicht aanwezig is en waarbij ondersteuning geboden wordt.
Kortdurend verblijf in de Wmo onderscheidt zich van eerstelijns verblijf in die zin dat er geen sprake is van een medische noodzaak of herstel na een medische ingreep. De reden voor het verblijf ligt in het gebrek aan zelfzorgend en zelfregelend vermogen van de cliënt. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn als de mantelzorger tijdelijk wegvalt.
Er kunnen ook andere redenen zijn om een cliënt tijdelijk elders te laten verblijven, bijvoorbeeld wanneer de mantelzorg overbelast is of dreigt te raken.

Kortdurend verblijf omvat het verblijf met inbegrip van maaltijden en bewassing. Aanvullend kan tijdens het kortdurend verblijf afzonderlijk begeleiding worden toegekend. Deze begeleiding maakt geen deel uit van het product kortdurend verblijf.

In specifieke gevallen kan het nodig zijn voor de cliënt aanvullende verzorging en verpleging te organiseren. Deze diensten vallen niet onder de reikwijdte van de Wmo 2015 maar van de Zorgverzekeringswet (Zvw).

Doelgroep
Cliënten die in aanmerking komen voor kortdurend verblijf:

- hebben chronische complexe problemen door een somatische, zintuiglijke of verstandelijke beperking, een psychische of cognitieve aandoening, en
- zijn gezien hun zorgbehoefte aangewezen op zorg gepaard gaand met min of meer permanent toezicht, en
- worden met bovenstaande dagelijks ondersteund door een mantelzorger die tijdelijk ontlast moet worden of tijdelijk is weggevallen.

Bijzonderheden
Kortdurend verblijf voor mensen met een verblijfsindicatie Wlz (zoals hieronder toegelicht), ook indien die niet is verzilverd, kunnen geen recht ontlenen aan de Wmo 2015. Dit geldt ook voor medisch noodzakelijk verblijf.

1. *Logeeropvang Wlz*
   Als er sprake is van de noodzaak van levenslang permanent toezicht of 24 uurs-zorg in de nabijheid, zal er kortdurend verblijf als logeeropvang ter ontlasting van de mantelzorgers in het kader van de Wlz aan de orde zijn. Als kortdurend verblijf wenselijk is vanwege wachtlijsten voor opname, gaat het over overbruggingszorg (=Wlz).

2. *Eerstelijnsverblijf Zorgverzekeringswet (Zvw).*
   Een tijdelijke behoefte van de verzekerde aan medisch noodzakelijk verblijf in verband met geneeskundige zorg valt onder de Zvw. De medische noodzaak tot geneeskundige zorg van voorbijgaande aard moet de verzekerde zelf betreffen.

5.4.2 Vervoer
Als er in een profiel sprake is van dagbesteding, kan een toeslag verstrekt worden voor het noodzakelijke vervoer van huis naar de dagbestedingslocatie en retour. De toeslag wordt alleen verstrekt als het college heeft vastgesteld dat vervoer noodzakelijk is. Indien buiten de profielen producten worden toegekend kan naast het product dagbesteding (= begeleiding in groepsverband), het product vervoer worden toegekend. De hoogte van de toeslag vervoer bij een profiel is gelijk aan het tarief voor het product vervoer. Dit geldt ook als het college bij begeleiding in groepsverband in de vorm van een pgb heeft vastgesteld dat het vervoer noodzakelijk is.

5.4.3 Specialistische begeleiding voor personen met een zintuiglijke beperking
Bij de ondersteuning aan mensen met een zintuiglijke beperking gaat het om specifieke ondersteuning. In de praktijk maakt een gering aantal cliënten gebruik van deze voorziening. Er is een beperkt aantal aanbieders en waarbij de inhoud van het aanbod is zeer specialistisch.
Het ministerie van VWS heeft landelijke inkoopafspraken voor de specialistische ondersteuning van mensen met een zintuiglijke beperking gemaakt. Het college neemt de diensten van deze gecontracteerde instellingen af, betreffende de specialistische begeleiding van:

- doofblinde volwassen
- visueel volwassenen
- vroegdove volwassen

5.4.4 Doventolk
In aanvulling op de inhoud van paragraaf 5.4.3 kan het college gehouden zijn om een maatwerkvoorziening te verlenen ten behoeve van de inschakeling van een doventolk door de cliënt. Dit geldt als deze voorziening niet is opgenomen in de landelijke inkoop én de cliënt

vanwege de mate van zelfredzaamheid is aangewezen op deze specialistische vorm van maatschappelijke ondersteuning. Denk bijvoorbeeld aan een doventolk bij het voeren van een gesprek in de normale leefsituatie zoals een bezoek aan huisarts of specialist, een notaris, de kerk, een conferentie of een ouderavond op school.

5.4.5 Begeleiding in de vorm van een pgb

Begeleiding in de vorm van een pgb wordt toegekend op basis van producten en een indicatie in uren, waarbij de normeringen van CIZ worden gehanteerd. Een combinatie van begeleiding in de vorm een pgb en zorg in natura is niet mogelijk.

Ondersteuningsplan

Net als bij een maatwerkvoorziening in natura wordt bij een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb samen met de cliënt bekeken resultaat met de ondersteuning behaald moet worden. Hiervoor worden de generieke resultaten en bijbehorende sub-resultaten gebruikt. Het college stuurt het ondersteuningsplan deel 1 met de hulpvraag, de beoogde resultaten en typen

Nadat het toegangsproces is doorlopen is de 'wat' vraag beantwoord. De 'hoe' vraag wordt beantwoord in twee stappen. In de eerste stap zal het college een ondersteuningsplan aanmaken. Het ondersteuningsplan bestaat uit twee delen. Het eerste deel wordt na afronding van het onderzoek van de hulpvraag door het college in samenspraak met de cliënt ingevuld en bevat voor de relevante informatie over de hulpvraag, de noodzaak voor ondersteuning, beoogde resultaten en de sub-resultaten (de conclusie over de 'wat' vraag).

Het tweede deel wordt door de cliënt opgesteld en bevat de concrete uitwerking van de ondersteuning die de cliënt met behulp van het pgb gaat inkopen (invulling van de 'hoe' vraag). Beide onderdelen samen vormen het ondersteuningsplan. Dit ondersteuningsplan wordt door de cliënt getekend en naar het college ter beoordeling gestuurd.

6 Ondersteuning gericht op wonen

6.1 Inleiding

Rekening houdend met het bepaalde in artikel 4 van de verordening, kan het college ondersteuning bieden in de vorm van woonvoorzieningen. Het te bereiken resultaat bestaat uit het normaal gebruik kunnen maken van de woning waar de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben. Het gaat om de ruimtes waarop de cliënt is aangewezen voor het verrichten van elementaire woonfuncties. Onder omstandigheden kan het te bereiken resultaat tevens betrekking hebben op de berging, de toegang tot de tuin of het balkon van de woning. De noodzaak hiertoe dient schriftelijk te worden gemotiveerd

Bereikbaarheid, toegankelijkheid en bruikbaarheid

Met het oog op het normale gebruik van de woning kan een individuele voorziening worden getroffen ten aanzien van de bereikbaarheid, toegankelijkheid en bruikbaarheid van de woning. Denk bijvoorbeeld aan het verbreden van een toegangspad of toegangsdeur.
Het moet gaan om elementaire woonfuncties en het opheffen of verminderen van problemen bij het normale gebruik van de woning. Dit betekent dat géén rekening wordt gehouden met voorzieningen met een therapeutisch doel (bijvoorbeeld dialyseruimte, therapeutisch bad).

Ten behoeve van het gebruik van hobbyruimtes en studeerkamers worden in beginsel geen woonvoorzieningen getroffen, omdat dit in het algemeen geen ruimtes zijn met een elementaire woonfunctie. Een afwijkend advies wordt schriftelijk gemotiveerd.

Aanpassing Woningwet

Met het inwerking treden van de Wmo 2015 is artikel 16 Woningwet "oud" geschrapt.
De eigenaar moet een noodzakelijke woningaanpassing die door het college of de cliënt wordt aangebracht op grond van de wet, accepteren. Dit om te voorkomen dat de eigenaar door weigeren van toestemming een noodzakelijke aanpassing zou kunnen blokkeren. Daarom regelt artikel 2.3.7 van de wet dat het college of de cliënt, zonder toestemming van de eigenaar van de woning als bedoeld in artikel 7:215 Burgerlijk Wetboek (BW), de noodzakelijke woningaanpassing kan (laten) aanbrengen. Wel moet de eigenaar in de gelegenheid worden gesteld daarover, zijn mening te geven. Dit geeft de eigenaar de gelegenheid om bij uitvoeringskwesties betrokken te zijn. In afwijking van artikel 7:216 lid 1 BW hoeft de woningaanpassing bij het vertrek van de cliënt niet te worden verwijderd.

Derde-belanghebbende

Verder wordt opgemerkt dat de woningeigenaar derde-belanghebbende kan zijn bij het toekennen van een woningaanpassing op grond van de wet (vergelijk CRVB:2013:2716). Denk bijvoorbeeld aan de situatie waarin het college of de cliënt zelf een woningaanpassing of woonvoorziening (wil) aanbrengen die in strijd is met bijvoorbeeld het vigerende Bouwbesluit. Als derde-belanghebbende kan de woningeigenaar openstaande rechtsmiddelen aanwenden.

6.2 Aanpassing huidige woonruimte versus nieuwe woonruimte

Wanneer er hoge kosten verbonden zijn aan het aanpassen van de huidige woning of deze woning niet kan worden aangepast, zal de mogelijkheid van verhuizen naar een geschikte woning of een gemakkelijker geschikt te maken woning met de cliënt besproken worden.
Dit is van toepassing indien de te verwachten kosten van woningaanpassing van de woning significant hoger is dan een verhuiskostenvergoeding en indien er een voor cliënt geschikte woning beschikbaar is, overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, negende lid, van de verordening.

Vergelijking aanpassingskosten huidige woonruimte versus nieuwe woonruimte

Het college maakt een kostenafweging tussen het aanpassen van de huidige woonruimte enerzijds en verhuizen (inclusief eventuele aanpassingskosten in de nieuwe woonruimte) anderzijds. Daarbij worden de volgende kosten in elk geval meegenomen:

- huidige en voorzienbare toekomstige aanpassingskosten van de reeds bewoonde woonruimte;
  en/of
- de eventuele aanpassingskosten van de nieuwe woning.

Verhuis- en inrichtingskosten
Als uit het onderzoek blijkt dat verhuizing het meest passend is in de situatie van de cliënt, kan er een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten worden verstrekt. Deze vergoeding kan worden aangevraagd in de gemeente waar cliënt ingezetene is, ook als cliënt naar een andere gemeente verhuist.

Voorwaarden voor toekenning van een verhuis- en inrichtingskosten:
- Cliënt heeft zijn/haar feitelijke verblijfplaats in de gemeente Weert.
- De cliënt heeft langdurig, aantoonbare beperkingen in het normale gebruik van de woning.
- De beperkingen waren nog niet aanwezig bij het accepteren van de huidige woning.
- De cliënt verhuist naar een geschikte woning binnen Nederland. De woning moet dan voldoen aan de eisen die in het besluit (de beschikking) staan die cliënt ontvangt als er sprake is van een verhuiskostenvergoeding.

Er kan slechts van één verhuiskostenvergoeding gebruik worden gemaakt. Krijgt cliënt een vergoeding van zijn/haar woningcorporatie of particuliere verhuurder vanwege de sloop of renovatie van de woning? Dan bestaat er geen aanspraak op c.q. vervalt de aanspraak op de verhuiskostenvergoeding via de Wmo.

Geldigheid
De aanspraak op uitbetaling van de toegekende verhuis- en inrichtingskosten moet geldend worden gemaakt door verhuizing naar de in het besluit genoemde woning binnen een termijn van twee jaar na datum verzending beschikking.
Indien deze periode is verstreken en/of cliënt wil alsnog aanspraak maken op een vergoeding voor verhuis- en inrichtingskosten, dan wordt op basis van een heronderzoek bepaald of de voorziening weer beschikbaar wordt gesteld, voor welk bedrag en voor welke tijdsduur.

Voorwaarden uitbetaling
De aanspraak op de vergoeding kan geldend worden gemaakt als het huur- of koopcontract van de nieuwe woning is getekend en geen aanspraak bestaat op een andere verhuiskostenvergoeding. De woning moet voldoen aan de eisen uit de beschikking en de algemene voorwaarden. De algemene voorwaarden worden opgenomen als bijlage bij de beschikking.

Geen urgentie
De verhuiskostenvergoeding staat los van een urgentieverklaring. Een toekenning van een verhuiskostenvergoeding betekent dus niet dat een cliënt automatisch voorrang voor een sociale huurwoning.

Hoogte van de vergoeding
De hoogte van de vergoeding wordt gebaseerd op twee onderdelen:
1. De verhuiskosten
2. De inrichtingskosten die noodzakelijk zijn om de woning bewoonbaar te maken.

De cliënt zal voor beide onderdelen twee offertes moeten opvragen, met daarin een specificatie van de activiteiten en kosten.

Voor het vaststellen van de hoogte van de vergoeding worden de richtlijnen van het Nibud (zie bijlage 4) gevolgd, gebaseerd op twee offertes indien een professioneel verhuisbedrijf wordt gebruikt. De maximale vergoeding voor de verhuis- en inrichtingskosten bedraagt € 5.892. Dit bedrag is gebaseerd op de '*Regeling minimumbijdrage verhuis- en inrichtingskosten bij renovatie*'. Dit is een landelijke regeling waarbij er een bijdrage wordt vastgesteld die de verhuurder in geval

van noodzakelijke verhuizing als gevolg van renovatie of sloop verschuldigd is aan de huurder voor verhuis- en inrichtingskosten. Het bedrag van de bijdrage wijzigt elk jaar voor 1 maart met het percentage van de inflatie over het vorige jaar (consumentenprijsindex).

De toekenning van de verhuiskostenvergoeding vindt plaats in de vorm van een pgb. De uitbetaling vindt altijd op declaratiebasis plaats na het overleggen van facturen.

7 Mobiliteit

7.1 Inleiding

Om te kunnen participeren in de samenleving is het van belang dat iemand zich kan verplaatsen in en om de woning en lokale/regionale voorzieningen kan bereiken. In dit hoofdstuk wordt beschreven op welke manier het college ondersteuning kan bieden bij het bevorderen van de mobiliteit in situaties dat cliënt hierin beperkingen ondervindt.

7.2 Verplaatsen in en om de woning

Het verplaatsen in en om de woning kan op verschillende wijzen worden ondersteunt: met een rollator, met krukken, met een trippelstoel, of met een rolstoel. Uitsluitend een rolstoel komt in aanmerking voor een voorziening op basis van de Wmo 2015.

Eenvoudige mobiliteitshulpmiddelen komen voor eigen rekening cliënt

Een rollator en andere eenvoudige mobiliteitshulpmiddelen komen voor eigen rekening van de cliënt. Zij worden ook niet meer vergoed uit het basispakket van de zorgverzekering. De reden hiervoor is dat de verzekerden zelf een verantwoordelijkheid hebben en dat zij zorg waarvan de kosten te overzien zijn en die bij het dagelijks leven behoren, zelf worden geacht te kunnen dragen. Voorbeelden van eenvoudige mobiliteitshulpmiddelen zijn krukken, loophulpen met drie of vier poten, looprekken en rollators.

Analoog aan de uitleg van artikel 15 Participatiewet, zijn de eenvoudige mobiliteitshulpmiddelen uit de toenmalige AWBZ geschrapt omdat deze voorzieningen gezien de lage kosten en de duurzaamheid voor eigen rekening komen. Er kan weliswaar - voor de problematiek in voorkomende gevallen - aanleiding zijn voor de noodzaak tot ondersteuning, maar de eenvoudige mobiliteitshulpmiddelen zijn bewust door de wetgever uit de voorliggende wettelijke regelingen gehaald. Het ligt dan ook niet op de weg van het college om op grond van de Wmo 2015 die voorziening te verstrekken.

Uitleen van hulpmiddelen

De uitleen van bovengenoemde hulpmiddelen valt onder de werking van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Of een verzekerde in aanmerking komt voor hulpmiddelen via de uitleen is afhankelijk van de vraag voor welke termijn hij daarop is aangewezen. In de praktijk wordt een termijn van zes maanden gehanteerd (2 x 3 maanden uitleen).

7.3 Lokaal verplaatsen

Resultaat

Onder het lokaal verplaatsen wordt verstaan: de mogelijkheid om in de eigen woon- en leefomgeving te gaan en staan waar men wil. Bij lokaal verplaatsen wordt gedacht aan verplaatsingen in een straal tot 25 kilometer rond het hoofdverblijf. Dit is het vervoersgebied. Buiten dit gebied kan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden van het bovenregionale vervoer dat Valys in opdracht van het ministerie van VWS wordt verricht.

Het collectief vervoerssysteem heeft prioriteit boven toekenning van een persoonsgebonden budget. Hierbij zal altijd rekening worden gehouden met de persoonskenmerken en behoeften van de cliënt.

Voor het lokaal verplaatsen wordt geen onbeperkte kosteloze vervoersmogelijkheid aangeboden. Net als personen zonder beperkingen dient men voor het vervoer een bijdrage te betalen al dan niet in de vorm van een tarief. Ook is het aantal kilometers dat voor vergoeding in aanmerking komt, gemaximeerd op 2000 kilometer per kalenderjaar (uitspraak CRvB 2012: BV7463).

Criteria

De cliënt komt in aanmerking voor een vervoersvoorziening indien deze het openbaar vervoer, vanwege zijn beperkingen, niet zelfstandig kan bereiken of gebruiken. Het criterium 'bereiken van het openbaar vervoer' is door de CRvB geconcretiseerd op een loopafstandscriterium van

"maximaal" 800 meter. Kan de cliënt 800 meter zelfstandig, al dan niet met hulpmiddelen, en in een redelijk tempo lopen, dan wordt de cliënt in staat geacht in een periode van 20 minuten het openbaar vervoer te kunnen bereiken.
Kan de cliënt het openbaar vervoer bereiken, maar is het onmogelijk het openbaar vervoer te gebruiken, bijvoorbeeld omdat de cliënt niet in het openbaar vervoer kan komen, dan kan er aanleiding zijn om toch een vervoersvoorziening te treffen. Er vindt altijd een individuele beoordeling plaats, waarbij wordt gekeken naar onder andere, de beperking, de vervoersbehoefte, de frequentie, de daadwerkelijke afstand tot de bushalte, het tijdstip van de dag, etc.

7.4 Vervoersbehoefte cliënt
Het college houdt bij het bepalen van de vervoersbehoefte rekening met navolgende aspecten:

Verplaatsingsgedrag
Bij het onderzoek naar de goedkoopst passende bijdrage is het noodzakelijk de vervoersbehoefte van de cliënt vast te stellen. Deze behoefte wordt onderzocht aan de hand van de volgende kenmerken:
- verplaatsingsgedrag;
- het verplaatsingsmotief (waarom); en
- de verplaatsingsbestemming (waarheen).

Het verplaatsingsmotief en de verplaatsingsbestemming
De ondersteuningsplicht voor vervoer is in beginsel gericht op "vervoer in het kader van het leven van alledag in de directe woon- of leefomgeving". Het gaat in beginsel om verplaatsingen die de gemiddelde Nederlander in zijn/haar eigen woonomgeving maakt, zoals vervoer om boodschappen te doen, vrienden en familie te bezoeken, vervoer naar clubs en sociaal-culturele of religieuze instellingen. Bestaat er geen aanspraak op medisch vervoer, dan valt het vervoer in verband met therapie of het bezoeken van medische behandelaars ook onder de compensatieplicht (CRVB:2010:BL4037).

Recreatieve bestemmingen
Recreatieve verplaatsingen kunnen deel uitmaken van het dagelijkse patroon van het leven van alledag. In dat geval wordt met het treffen van een vervoersvoorziening ook met deze bestemmingen rekening gehouden. Een vervoersvoorziening die uitsluitend wordt aangevraagd met het oog op recreatie en ontspanning, wordt echter niet in het kader van de Wmo verstrekt. Te denken valt hierbij aan bewoners van een Wlz-instelling die de voorziening uitsluitend aanvragen om het vervoer van het jaarlijkse uitje te kunnen bekostigen/regelen.

Medisch vervoer
Onderdeel van een vervoersbehoefte kan ziekenhuisbezoek of ander 'medisch vervoer' zijn. Het feit dat de cliënt met het collectief vervoer - in geval van een medische spoedsituatie - niet of niet tijdig in het ziekenhuis kan komen vormt geen reden om het primaat niet toe te passen (vergelijk CRVB:2014:2101). De ondersteuningsplicht is in beginsel gericht op verplaatsingen in de directe leefomgeving. Verplaatsingen in verband met medische spoedsituaties vallen daar niet onder en voor zover geen aanspraak bestaat op een andere wettelijke aanspraak (in casu Zvw of Wlz), valt het 'medisch' vervoer binnen de leefomgeving onder de Wmo.

Ernstig beperkte mobiliteit en vervoersbehoefte voortvloeiend uit zorgtaken
Bij een cliënt met beperkingen die uiterst beperkt mobiel is, moet in beginsel mede de vervoersbehoefte die voortvloeit uit zorgtaken met betrekking tot minderjarige kinderen worden betrokken. Dit kan betekenen dat het collectief vervoer zich niet als passende bijdrage laat kwalificeren. Daarbij wordt overigens wel rekening gehouden met de bijdrage die van de andere ouder en andere daarvoor in aanmerking komende personen redelijkerwijs kan worden gevergd. Dergelijke overwegingen spelen een rol bij een vervoersbehoefte op zowel de korte als de middellange afstand waarvoor meerdere voorzieningen zijn aangewezen.

Niet gezamenlijk kunnen reizen
Bij de toekenning van collectief vervoer kan het voorkomen dat het gezin niet gezamenlijk kan reizen. Op zichzelf genomen is het voorstelbaar dat het voor een gezin prettiger en gemakkelijker is om samen te reizen. Uit de jurisprudentie blijkt echter dat het niet samen kunnen reizen niet betekent dat het collectief vervoer niet als passende bijdrage kan gelden. Gebruik maken van het collectief vervoer betekent namelijk niet dat het onmogelijk is om een gezamenlijke bestemming te bereiken (vergelijk CRVB:2014:2101).

Aard van de beperkingen en bezit van eigen (aangepaste) auto
Het hanteren van het primaat van de collectieve vervoersvoorziening kan ook zijn toegestaan bij progressieve aandoeningen. Het kan in voorkomende gevallen aannemelijk zijn dat een autoaanpassing (of verdere aanpassingen) op zichzelf wel aangewezen zijn, maar dat het duidelijk is dat de eigen (aangepaste) auto binnen afzienbare termijn niet meer kan worden gebruikt. Deze overweging heeft ook betrekking op het kostenaspect (goedkoopst passende bijdrage).

Kostenaspect
Het college is niet gehouden om het kostenaspect ambtshalve te beoordelen. Het is niet zo dat het enkele feit dat de kosten van de door de cliënt gewenste vervoersvoorziening lager zouden kunnen zijn dan de (tot de individuele deelnemer herleide) kosten van het collectief vervoer meebrengt dat deelname aan het collectief vervoer geen passende bijdrage is (vergelijk CRVB:2013:2795 en CRVB:2009:BH5467).

Bewoners Wlz-instelling
Bewoners van een Wlz-instelling zullen in de regel een lagere vervoersbehoefte hebben dan zelfstandig wonenden. Soms zijn er in het complex voorzieningen, zoals een winkel, kapper en recreatieruimte voor diverse sociale activiteiten ondergebracht of in de dichte nabijheid gerealiseerd. Te denken valt aan verzorgingshuizen eventueel met aanleunwoningen erbij, verpleeghuizen en andere Wlz-instellingen. Bovendien kan het zijn dat een aantal bestemmingen in de directe leefomgeving vervallen omdat daarin op andere wijze wordt voorzien. Bewoners van intramurale instellingen hoeven bijvoorbeeld minder vaak boodschappen te doen, omdat de instellingen de maaltijden bereiden. Ook sommige gezamenlijke sociale activiteiten waarvoor vervoer nodig is, worden vanuit de Wlz-instelling georganiseerd, inclusief vervoer. Met deze verminderde vervoersbehoefte wordt bij de beoordeling van aanvragen voor vervoersvoorzieningen dan ook rekening gehouden.

7.5 Maatwerkvoorzieningen mobiliteit
Het gaat bij maatwerkvoorzieningen ten behoeve van het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel om vervoersvoorzieningen. Bij het bepalen welke individuele vervoersvoorziening voldoende compenserend is, wordt de verstrekking van andere voorzieningen mee beoordeeld en worden zo mogelijk aanvullende afspraken met de cliënt gemaakt. Als de cliënt bijvoorbeeld de beschikking heeft over een scootmobiel, kan het maximum aantal te vergoeden kilometers voor het collectief vraagafhankelijk vervoer worden verlaagd. Hieronder volgt een, niet limitatief, overzicht van mogelijke vervoersvoorzieningen.

7.5.1 Collectief vervoer
Bij de vervoersvoorzieningen geldt het primaat van het collectief vervoer. Dat betekent dat eerst wordt bekeken of de cliënt in staat is gebruik te maken van het collectief vervoer. Pas indien de cliënt geen gebruik daarvan kan maken of wanneer collectief vervoer geen passende voorziening is, wordt een andere maatwerkvoorziening verstrekt.

De vraag of het collectief vervoer als voorziening voldoet aan de compensatieplicht, kan slechts beantwoord worden op grond van een onderzoek naar de beperkingen, de persoonskenmerken en vervoersbehoeften van de cliënt, rekening houdend met de vraag op welke wijze het behoud of het bevorderen van zelfredzaamheid of de deelname aan het maatschappelijk verkeer bereikt wordt.

Medische begeleiding
Onder medische begeleiding wordt verstaan: hulp of begeleiding die tijdens de rit door de chauffeur niet kan worden geboden. Er moet sprake zijn van:

- medische noodzaak van begeleiding onderweg. De begeleider moet kunnen ingrijpen, bijvoorbeeld bij een epilepsieaanval of een andere situatie die het gevolg is van de beperking. Bij deze groep is het noodzakelijk dat er iemand aanwezig is die kennis van zaken heeft en kan ingrijpen wanneer dat nodig is;
- medische noodzaak waardoor er behoefte is aan toezicht onderweg. De noodzaak van begeleiding tijdens de rit komt voort uit een medische oorzaak waardoor de cliënt de regie kwijt kan raken. Bijvoorbeeld gedragsproblemen, psychogeriatrische ziektebeelden (bijvoorbeeld dementie) of mensen met gedragsstoornissen ten gevolge van hersenbeschadigingen.

Als medische begeleiding is geïndiceerd, kan niet zonder begeleider worden gereisd. Een medisch noodzakelijke begeleider reist gratis.

Sociale begeleiding
Dit is geregeld in het Vervoerreglement vraagafhankelijk vervoer Limburg van Omnibuzz, een samenwerking tussen de Limburgse gemeenten.

7.5.2 Fiets
Fiets met hulpmotor voor de aanvrager jonger dan 16 jaar
Het college zal in voorkomende gevallen moeten beoordelen of de cliënt voor de beperkingen in zijn zelfredzaamheid en normale deelname aan het maatschappelijk verkeer is aangewezen op een fiets met hulpmotor. Dit moet blijken uit de noodzaak daarvoor, dat zal in de meeste gevallen een medische noodzaak zijn. Kort gezegd: wat zijn de beperkingen in de (te wensen) activiteiten en draagt de maatwerkvoorziening bij aan het opheffen of verminderen daarvan? Heeft het verstrekken van een dergelijke fiets een therapeutisch doel (in beweging blijven of afvallen), dan valt dat in principe niet onder de ondersteuningsplicht van het college.

Driewielfietsen en andere bijzondere fietsen
Bijzondere fietsen kunnen voor verstrekking in aanmerking komen. Hierbij valt te denken aan driewielfietsen of handbikes. Driewielfietsen worden speciaal gebruikt door een cliënt met beperkingen op evenwichtsgebied. Ook andere groepen cliënten met beperkingen kunnen gebaat zijn bij een driewielfiets, bijvoorbeeld vanwege een gestoorde motoriek.
Om aanspraak te maken op een dergelijk maatwerkvoorziening gelden dezelfde voorwaarden als voor een scootmobiel (zie 7.5.4).
Een standaard driewieler voor kinderen tot 4 jaar wordt als algemeen gebruikelijk beschouwd en komt daarom niet voor verstrekking in aanmerking. Driewielfietsen die speciaal bedoeld zijn voor kinderen met beperkingen kunnen wel in aanmerking komen.

7.5.3 Rolstoel
Met het oog op het verplaatsen in en om de woning kan een voorziening voor dagelijks zittend gebruik in de vorm van een rolstoel worden getroffen. Het gaat hierbij om het kunnen bereiken van ruimtes in en om de woning die nodig zijn voor het normale gebruik van de woning.
Het gaat om cliënten die een rolstoel nodig hebben omdat ze geen of onvoldoende loopcapaciteit hebben en een loophulpmiddel ontoereikend is.

Het gaat om cliënten die voor het dagelijkse verplaatsingen zijn aangewezen op een rolstoel. Cliënten die een rolstoel niet dagelijks maar incidenteel nodig hebben, komen niet in aanmerking voor een voorziening in de vorm van rolstoel. Daarbij valt te denken aan cliënten die de rolstoel alleen nodig hebben tijdens een dagje uit of een middagje winkelen.

7.5.4 Scootmobiel
Een scootmobiel is een open elektrische buitenwagen bestemd voor gebruikers met een matige tot slechte sta- en loopfunctie. De scootmobiel is bedoeld voor verplaatsingen in de directe omgeving van de woning, het onderhouden van sociale contacten, het doen van boodschappen, et cetera.

Voorwaarden
Een scootmobiel wordt alleen verstrekt als:
- er sprake is van een matige tot slechte sta- en loopfunctie;
- er moet sprake zijn van het zelfstandig kunnen maken van transfers;
- er niet op een andere wijze kan worden voorzien in deze vervoersbehoefte zoals met een hand- of duwstoel of een aangepaste (niet algemeen gebruikelijke) fiets;
- het alleen collectief vervoer niet in de vervoersbehoefte kan voorzien;
- de cliënt zelf het voertuig veilig kan bedienen en besturen (rijvaardigheidstest);
- de cliënt heeft een vervoersbehoefte van minimaal drie keer per week.

Stalling
Het stallen van de scootmobiel dient op een adequate wijze te geschieden. Een aanwezige schuur, berging, garage, bijkeuken of tuinhuisje kan als adequaat worden beschouwd. Ook het afdekken van de scootmobiel met een hoes kan een adequate oplossing zijn als de cliënt, zijn huisgenoten of de mantelzorger daartoe in staat zijn en er een oplaadmogelijkheid voor handen is.
Heeft de cliënt geen mogelijkheden tot het stallen van de scootmobiel, dan valt het realiseren daarvan onder de ondersteuningsplicht op basis van de Wmo 2015.

7.5.5 Aankoppelfiets / handbike
Het verstrekken van een aankoppelfiets/handbike is aan de orde als wordt voldaan aan alle volgende voorwaarden:
- cliënt is volledig rolstoelgebondenheid;
- cliënt heeft een substantiële vervoersbehoefte in de directe omgeving van de woning in het kader van het leven van alledag. Bijvoorbeeld binnen een straal van 1 tot 1,5 kilometer met een handbike zelf boodschappen kunnen doen, familie bezoeken, deelnemen aan hobby of andere vrijetijdsactiviteiten;
- de cliënt beschikt over voldoende verkeersinzicht om zich op veilige en verantwoorde wijze met de handbike aan het verkeer deel te nemen. Bij twijfel kunnen vooraf (enkele) rijvaardigheidslessen worden gegeven alvorens de handbike wordt verstrekt.

7.5.6 Training
Een cliënt kan voor een training voor het gebruik van een scootmobiel of een aankoppelfiets/handbike in aanmerking komen, indien hij zonder deze voorziening onvoldoende in staat is aan het verkeer deel te nemen. De training bestaat uit maximaal 5 lessen en wordt afgesloten met een rijvaardigheidstest. De training voor het gebruik wordt verstrekt via één van de gecontracteerde leveranciers of in de vorm van een pgb. Pas nadat de rijvaardigheidstest voldoende is afgelegd, volgt verstrekking van de voorziening.

7.5.7 Autoaanpassing
Een autoaanpassing is alleen aan de orde indien deze noodzakelijk is en de goedkoopst passende voorziening is.

Autoaanpassingen zijn erop gericht verplaatsingen mogelijk te maken in de leefomgeving voor cliënten die daarvoor zijn aangewezen op een eigen auto.

Uitgangspunten bij de beoordeling autoaanpassing:
het gebruik van de eigen auto is nodig voor het zich kunnen verplaatsen binnen de leefomgeving per vervoermiddel én het collectief (individueel) vervoer is niet passend;
de ouderdom en technische staat van de auto moet een aanpassing kunnen rechtvaardigen. Dit met het oog op de technische staat en de verwachte levensduur van de auto. Een technische keuring door een onafhankelijke instantie (bijvoorbeeld de ANWB) kan hierover duidelijkheid

bieden. Bij een (flinke) aanpassing moet de auto nog minimaal zeven jaar veilig kunnen rijden. Dit sluit aan bij de in de verordening opgenomen afschrijvingstermijn voor overige hulpmiddelen.
de cliënt of diens wettelijk vertegenwoordiger, is eigenaar en bestuurder van de auto;
de bestuurder moet beschikken over een geldig rijbewijs.

Algemeen gebruikelijk
Sommige autoaanpassingen kunnen algemeen gebruikelijk zijn. Denk bijvoorbeeld aan stuur- en rembekrachtiging, de automatische versnelling of een auto met hoge instap. Voor deze aanpassingen kan geen beroep worden gedaan op de Wmo (vergelijk CRVB:2011:BU7172).

Indien cliënt in aanmerking komt voor een autoaanpassing wordt deze verstrekt in de vorm van een pgb. De hoogte van het pgb wordt vastgesteld op basis van ten minste twee offertes, aan te leveren door cliënt. Te verhogen met aangetoonde meerkosten voor verzekering. De uitbetaling vindt altijd op declaratiebasis plaats na het overleggen van facturen.

7.6 Sportvoorziening
Een van de maatwerkvoorzieningen die kan bijdragen aan het actief kunnen deelnemen aan de maatschappij is een sportvoorziening, zoals de sportrolstoel. Het college kan een sportvoorziening verstrekken indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- cliënt zonder de voorziening in onvoldoende mate in staat is om te participeren, medemensen te ontmoeten en te ontspannen;
- de cliënt aantoonbaar een sport beoefent, blijkend uit bijvoorbeeld het lidmaatschap van een sportvereniging.

Een sportvoorziening wordt toegekend in de vorm van een pgb. De uitbetaling vindt altijd op declaratiebasis plaats na het overleggen van facturen.

8 Persoonsgebonden budget

8.1 Inleiding

Voor de betekenis van het begrip en de criteria voor de verstrekking van een pgb, wordt verwezen naar de artikelen 1.1.1 en 2.3.6 van de wet.
In artikel 6 van de verordening zijn de regels omtrent vaststelling, hoogte en voorwaarden verder uitgewerkt.

Het pgb wordt alleen verstrekt op verzoek van de cliënt. Bij dat verzoek motiveert cliënt middels de opstelling van een ondersteuningsplan zoals hieronder nader is toegelicht voldoende waarom hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wenst te krijgen.

8.2 Geschiktheidseisen aan beoogd budgethouder

Het college beoordeelt of de cliënt, of zijn vertegenwoordiger/gemachtigde, in staat is om een pgb te beheren. Hiertoe onderzoekt het college de volgende feiten en omstandigheden:

- de mate van beheersing van de Nederlandse taal;
- De mate van beperkingen (licht, matig, zwaar) op het terrein van in ieder geval:
    - sociale redzaamheid;
    - probleemgedrag;
    - psychisch functioneren;
    - geheugen- en oriëntatie.
- Het vermogen om een overeenkomst op te stellen en aan te gaan ten aanzien van de besteding van het pgb;
- Het vermogen om degene, die met behulp van het pgb de maatschappelijke ondersteunig biedt, aan te sturen.

Het pgb wordt niet verstrekt als er een aanmerkelijke kans bestaat dat er beslag op wordt gelegd.

8.3 Ondersteuningsplan pgb

Ter verdere uitwerking van artikel 2.3.6 van de wet is aan het recht op een pgb de verplichting verbonden dat de cliënt een ondersteuningsplan opstelt. In dit plan wordt in ieder geval aangegeven:

- Aan wie of wat het pgb wordt besteed;
- Welke resultaten met de aan te schaffen of de in te kopen maatwerkvoorziening dienen te worden bereikt en hoe dat gebeurt.
  Deze moeten overeenkomen met het bereiken van een, door het college te bepalen, mate van zelfredzaamheid waarop de cliënt gelet op zijn beperkingen is aangewezen;
- Dat de aan te schaffen of de in te kopen maatwerkvoorziening voldoet aan de kwaliteitseisen bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de wet.

9 Deskundigenadvies

9.1 Inleiding

Het college beoordeelt of het zelf over de deskundigheid beschikt om de aanspraak op een maatwerkvoorziening te kunnen beoordelen. Daarvoor moet het college in staat zijn:

- de beperkingen op het gebied van de zelfredzaamheid en participatie te kunnen vaststellen (wettelijk toetsingskader);
- te beoordelen of er in het individu gelegen omstandigheden zijn waaraan het recht op een pgb in de weg staat (wettelijke voorwaarden);
- de goedkoopst passende bijdrage (maatwerkvoorziening) te selecteren en te indiceren van (medische) beperkingen;
- zaken van technische aard te beoordelen, zoals die bij woningaanpassingen aan de orde kunnen zijn.

Als vuistregel geldt dat als er een oordeel nodig is over een medisch vraagstuk, het college in beginsel niet ter zake kundig is. In dat geval wordt een ter zake deskundige ingeschakeld voor advisering.

9.2 Beoordeling advies

Het college dient er zich van te vergewissen dat het onderzoek dat geleid heeft tot het advies, op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Dit gebeurt aan de hand van beantwoording van volgende vragen:

Totstandkoming advies

- Op welke datum, manier, plaats en door welke adviseur (naam en zijn deskundigheid) is het onderzoek verricht?
- Is de cliënt onder behandeling en is zijn behandelaar niet geraadpleegd? Dan moet het advies vermelden waarom de adviseur dat niet noodzakelijk acht.
- Is het advies gebaseerd op actuele feiten en gegevens?
- Volgens welke maatstaven is het onderzoek verricht?
- Heeft de adviseur intercollegiaal overleg gevoerd? Dan moet het advies vermelden waar dat overleg betrekking op had en wat de invloed is geweest op de inhoud en de conclusie(s) van het advies.
- Voert de adviseur (namens het college) een expertiseonderzoek uit? Dan mag aan die deskundige worden gevraagd beperkingen vast te stellen. In die gevallen worden zware eisen gesteld aan de deskundigheid van die adviseur.

Probleemanalyse in het advies

- Hieruit moet inzichtelijk blijken of de cliënt (langdurig) beperkingen ondervindt in zijn zelfredzaamheid en participatie. En zo ja, welke dat zijn en of die beperkingen moeten leiden tot het verlenen van een maatwerkvoorziening of juist niet omdat gebruik gemaakt kan worden van andere oplossingen.
- In het advies moeten alle relevante feiten worden vermeld die tijdens het onderzoek naar voren zijn gekomen en vervolgens moeten deze feiten zijn betrokken in de probleemanalyse en de conclusie(s).
- Het advies moet vermelden wat de stoornis (verlies van functies of anatomische eigenschappen) is en welke beperkingen (problemen bij uitvoeren van activiteiten) daar uit voortvloeien.
- Uit privacyoverwegingen mag het advies zelf mag geen diagnose bevatten.
- Het advies vermeldt wat de prognose van de beperkingen is, zo mogelijk met een tijdspad. Een prognose kan progressief of stationair zijn.

Inhoud, motivering en gegevens van het advies

- Het advies moet inzichtelijk en logisch zijn.

- De bevindingen van de adviseur moeten zodanig zijn gepresenteerd dat controle ervan (ook) door een andere deskundige mogelijk is.
- Het advies moet zijn voorzien van een deugdelijke en voor derden kenbare schriftelijke motivering.

Conclusie(s) en ondertekening van het advies

- Het advies wordt ondertekend door de adviseur zelf en eventueel (ook) door de adviseur (meestal een arts) onder wiens verantwoordelijkheid het advies tot stand is gekomen.
- Het advies moet vermelden dat de strekking ervan is verteld aan de cliënt en of deze zich daarin kan vinden.